

במדבר רבה פרשה ז

ז, א

ד	פרשת'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'
מ	פרשתא	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'
2פ	פרשתא	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'
א	פרשת'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'
ש	פרשת'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'	ז'

ד	מן	המחנה	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'
מ	מן	המחנה	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'
2פ	מן	המחנה	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'
א	מן	המחנה	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'
ש	מן	המחנה	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'	וגו'

ד	הגו	סיגים	מכסף	ויצא	לצורף	כלי	א"ר	תנחומ'	בר'	אבא	מהו
מ	הגו	סיגים	מכסף	ויצא	לצורף	כלי	אמ'	תנחומא	בר	אבא	מהו
2פ	הגו	סיגים	מכסף	ויצא	לצורף	כלי	א"ר	תנחומא	בר	אבא	מהו
א	הגו	סיגים	מכסף	וגו'	לצורף	כלי	א"ר	תנחום	בן	אלעזר	מהו
ש	הגו	סיגים	מכסף	א"ר	לצורף	כלי	א"ר	תנחום			מהו

ד	הגו	סיגים	מכסף	כל	זמן	שהפסולת	הזו	בכסף	אינו	מראה	יופיו
מ	הגו	סיגים	מכסף	כל	זמן	שהפסולת	הזו	בכסף	אינו	מראה	יופיו
2פ	הגו	סיגים	מכסף	כל	זמן	שהפסולת	הזו	בכסף	אינו	מראה	יופיו
א	הגו	סיגים	מכסף	כל	זמן	שהפסולת	הזו	בכסף	אינו	מראה	יופיו
ש	הגו	סיגים	מכסף	כל	זמן	שהפסולת	הזה	בכסף	אינו	מראה	יופיו

ד	לא	עשה	אלא	כשתננה	הפסולת	ממנו	מיד	הוא	מראה	שבחו	הגו	סיגים
מ	לא	עשה	אלא	נשתננה	הפסולת	ממנו	מיד	הוא	מראה	שבחו	הגו	סיגים
2פ	לא	עשה	אלא	כשנטלה	הפסולת	ממנו	מיד	הוא	מראה	שבחו	הגו	סיגים
א	לא	עשה	אלא	כשניטלה	הפסולת	ממנו	מיד	הוא	מראה	שבחו	הגו	סיגים
ש	לא	עשה	אלא	כשניטלה	הפסולת	ממנו	מיד	הוא	מראה	שבחו	הגו	סיגים

ד	מכסף	אחר	כך	ויצא	לצורף	כלי	כיצד		בשעה	שיצאו	ישראל
מ	מכסף	אחר	כך	ויצא	לצורף	כלי	כאי	זה	בשעה	שיצאו	ישראל
2פ	מכסף	אחר	כך	ויצא	לצורף	כלי	כאי	זה	בשעה	שיצאו	ישראל
א	מכסף	אחר	כך	ויצא	לצורף	כלי	כאי	זה	בשעה	שיצאו	ישראל
ש	מכסף	אח"כ		ויצא	לצורף	כלי	כיצד		בשעה	שיצאו	ישראל

ד	ממצרים	היו	כל	רובן	בעלי	מומין	למה	מפני	שהיו	יגעין'	בטיט	ובלבנים
מ	ממצרים	היו	כל	רובן	בעלי	מומים	למה	מפני	שהיו	יגעין'	בטיט	ובלבנים
2פ	ממצרים	היו	כל	רובם	בעלי	מומים	למה	מפני	שהיו	יגעים	בטיט	ובלבנים
א	ממצרים	היו	כל	רובם	בעלי	מומים	למה	מפני	שהיו	יגעים	בטיט	ובלבנים
ש	ממצרי'	יצאו	כל	רובם	בעלי	מומין	למה	מפני	שהיו	יגעים	בטיט	ובלבנים

ד	ועולים	לראש	הבנין	ומי	שהוא	בונה	על	ידו	שהיו	עולין	לראשי	הרמוסין
מ	ועולים	לראש	הבנין	ומי	שהוא	בונה	על	ידו	שהיה	עולה	לראשי	הדימוסין
2פ	ועולים	לראש	הבנין	ומי	שהוא	בונה	על	ידו	שהיו	עולין	לראשי	הדמוסין
א	ועולים	לראש	הבנין	ומי	שהוא	בונה	על	ידו	שהיו	עולים	לראשי	הדימוסות
ש	ועולין	לראש	הבנין	ומי	שהוא	בונה	ע"י	שהיו	עולין	לראשי	הדימוסין	

ד	או	האבן	נופלת	וקוטעת	ידו	או	הקורה	או	הטיט	נכנס	בעינו
מ	או	האבן	נופלת	וקוטעת	ידו	או	הקורה	או	הטיט	נכנס	בעינו
2פ	או	האבן	נופלת	וקוטעת	ידו	או	הקורה	או	הטיט	נכנס	בעינו
א	אז	האבן	נופלת	וקוטעת	ידו	או	הקורה	או	הטיט	נכנס	בעינו
ש	או	האבן	נופלת	וקוטעת	ידו	או	הקופה	או	הטיט	נכנס	בעינו

ד	והוא	נסמא	והיו	בעלי	מומין	כיון	שבאו	למדבר	סיני	אמ'
מ	והוא	נסמא	והיו	בעלי	מומין	כיון	שבאו	למדבר	סיני	אמ'
2פ	והוא	נסמא	והיו	בעלי	מומין	כיון	שבאו	למדבר	סיני	אמ'
א	והוא	נסמא	והיו	בעלי	מומים	כיון	שבאו	למדבר	סיני	אמ'
ש	והוא	מסמא	את	עינו	מומין	כיון	שבאו	למדבר	סיני	אמ'

2
במדבר רבה פרשה ז

ז, א

ד	האלהים	כך	היא	כבודה	של	תורה	שאתה	אותה	לדור	בעלי	מומין	ואם
מ	האלהים			כבודה	שלתורה		שאתן	אותה	לדור	בעלי	מומין	ואם
2פ	האלהים	כך	היא	כבודה	של	תורה	שאתן	אותה	לדור	בעלי	מומנים	ואם
א	האלהים	כך	הוא	כבודה	של	תורה	שאתן	אותה	לדור	בעלי	מומין	ואם
ש	האלהים	כך	הוא	כבודה	של	תורה	שאתן	אותה	לדור	בעלי	מומין	ואם

ד	נמתין	עד	שיעמדו	הרי	אני	משהא	במתן	תורה	אמ'	ר'	יהודה
מ	נמתין	עד	שיעמדו	הרי	אני	משהא	במתן	תורה	אמ'		יהודה
2פ	אמתין	עד	שיעמדו	הרי	אני	משהה	במתן	תורה	א"ר		יהודה
א	אמתין	עד	שיעמדו	הריני		משהא	במתן	תורה	א"ר		יהודה
ש	אמתין	עד	שיעמדו	הריני		משהא	מ"ת		א"ר		יהוד'

ד	בר'	סימון	משל	למלך	שהיה	לו	בן	והיה	מבקש	להשיאו	והיה	למלך
מ	בר'	סימון	משל	למלך	שהיה	לו	בן	והיה	מבקש	להשיאו	והיה	למלך
2פ	בר'	סימון	משל	למלך	שהיה	לו	בן	והיה	מבקש	להשיאו	והיה	למלך
א	ב"ו		משל	למלך	שה"ל	לו	בן	והיה	מבקש	להשיאו	והיה	למלך
ש	ב"ו		משל	למלך	שהיה	לו	בן	והיה	מבקש	להשיאו	והיה	למלך

ד	ארגנטריאה	ישנה	אמ'	המלך	אם	נשיא	את	בני	הרי	אין	לי	אלא
מ	ארגנטריאה	ישנה	אמ'	המלך	אם	נשיא	את	בני	הרי	אין	לי	אלא
2פ	ארגנטריאה	ישנה	אמ'	המלך	אם	נשיא	את	בני	הרי	אין	לי	אלא
א	ארגנטריאה	ישנה	אמ'	[מה]								
ש	ארגטריא	ישנה	אמ'									

ד	הארגנטריאה	הישנה	אם	נמתין	עד	שנעשה	אחרת	חדשה	הריני	משהא	בשמחת	בתי
מ	הארגנטריאה	הישנה	אם	נמתין	עד	שנעשה	אחרת	חדשה	הריני	משהה	בשמחת	בני
2פ	הארגנטריאה	הישנה	אם	נמתין	עד	שנעשה	אחרת	חדשה	הריני	משהה	בשמחת	בני
א			אם	אמתין	עד	שנעשה	אחרת	חדשה	הריני	משהא	שמחת	בני
ש			אם	אמתין	עד	שנעשה	אחרת	חדשה	הריני	משהא	שמחת	בני

ד	מה	עשה	המלך	קרא	לכספים	ואמ'	להם	צחצחו	אותה	והיא	נעשת	חדשה
מ	מה	עשה	המלך	קרא	לכספים	ואמ'	להם	צחצחו	אותה	והיא	נעשית	חדשה
2פ	מה	עשה	המלך	קרא	לכספוס	וא"ל	להם	צחצחו	אותה	והיא	נעשית	חדשה
א	מה	עשה	המלך	קרא	לכספוס	ואמ'	להם	צחצחו	אותה	והיא	נעשית	חדשה
ש	מה	עשה	המלך	קרא	לכספוס	ואמ'	להם	צחצחו	אותה	והיא	נעשית	חדשה

ד	כך	הקב"ה	אמ'	כיון	שיצאו	ישראל	ממצרים	היו	כולן	בעלי	מומין	אמ'
מ	כך	הקב"ה	אמ'	כיון	שיצאו	ישראל	ממצרים	היו	כולן	בעלי	מומנים	אמ'
2פ	כך	הקב"ה	אמ'	כיון	שיצאו	ישראל	ממצרים	היו	כולן	בעלי	מומין	אמ'
א	כך	הקב"ה	אמ'	כיון	שיצאו	ישראל	ממצרים	היו	כולן	בעלי	מומין	אמ'
ש	כך	הקב"ה	אמ'	כיון	כשיצאו	ישראל	ממצרי'	היו	כולן	בעלי	מומין	אמ'

ד	האלהים	אם	אתן	להם	את	התורה	הרי	הן	בעלי	מומין	ואם	נמתין
מ	[האלהים]	אם	אתן	להם	את	התורה	הרי	הן	בעלי	מומין	ואם	נמתין
2פ	האלהים	אם	אתן	להם	את	התורה	הרי	הן	בעלי	מומין	ואם	אמתין
א	האלהים	אם	אתן	להם	את	התורה	הרי	הם	בעלי	מומין	ואם	אמתין
ש	האלהים	אם	אתן	להם	את	התורה	הרי	הם	בעלי	מומין	ואם	אמתין

ד	לבניהם	הריני	משהא	במתן	תורה	(אמ' האלהים)	מה	עשה	האלהים	אמ'	למלאכים
מ	לבניהם	הריני	משהה	במתן	תורה		מה	עשה	האלהים	אמ'	למלאכים
2פ	לבניהם	הריני	משהה	במתן	תורה		מה	עשה	האלהים	אמ'	למלאכים
א	לבניהם	הריני	כמשהא	במ"ת			מה	עשה	האלהים	אמ'	למלאכי'
ש	לבניהם	הריני	משהא	במ"ת			מה	עשה	האלהים	אמ'	למלאכים

ד	שירדו	אצל	ישראל	שירפאו	אותן	ותדע	לך	שכן	אמ'	ר'	יהודה	אמ'
מ	שירדו	אצל	ישראל	שירפאו	אותן	ותדע	לך	שכן	אמ'	ר'	יהודה	אמ'
2פ	שירדו	אצל	ישראל	שירפאו	אותם	ותדע	לך	שכן	אמר	ר'	יהודה	אמ'
א	שירדו	אצל	ישראל	שירפאו	אותם	ותדע	לך	שכן	א"ר		יהודה	אמ'
ש	שירדו	אצל	ישר'	שירפאו	אותם	ותדע	לך	שכן	א"ר		יהודה	אמ'

ד	ר'	סימון	מנין	שלא	היה	בהן	חגרין	שנ'	ויתיצבו	בתחתית	ההר	ואין
מ	בר'	סימון	מנין	שלא	היה	בהן	חגרין	שנ'	ויתיצבו	בתחתית	ההר	ואין
2פ	בר'	סימון	מנין	שלא	היה	בהם	חגרים	שנ'	ויתיצבו	בתחתית	ההר	ואין
א	פ		מנין	שלא	היה	בהם	חגרים	שנא'	ויתיצבו	בתחתית	ההר	ואין
ש	ש		מנין	שלא	היה	בהם	חגרים	שנא'	ויתיצבו	בתחתית	ההר	ואין

ד	מ	נצב	אלא	על	רגליו	מנין	שלא	היה	בהן	גדמין	שנ'	כל
מ	אדם	נצב	אלא	על	רגליו	מנין	שלא	היה	בהן	גדמין	שנ'	כל
2פ	אדם	ניצב	אלא	על	רגל	מנין	שלא	היה	בהם	גידמים	שנ'	כל
א	אדם	נצב	אלא	על	רגל	ומנין	שלא	היה	בהם	גדמים	שנא'	כל
ש	אדם	נצב	אלא	על	רגל	מנין	שלא	היה	בהם	גדמים	שנא'	כל

ד	אשר	דבר	י"י	נעשה	ומנין	שלא	היה	בהן	חרשין	שנ'	ונשמע	ומנין
מ	אשר	דבר	י"י	נעשה	ומנין	שלא	היה	בהן	חרשין	שנ'	ונשמע	ומנין
2פ	אשר	דבר	י"י	נעשה	ומנין	שלא	היה	בהם	חרשים	שנ'	ונשמע	ומנין
א	אשר	דבר	ה'	נעשה	[ומנין]	שלא	היה	בהם	חרשים	שנא'	ונשמע	ומנין
ש	אשר	דבר	ה'	נעשה	ומנין	שלא	היה	בהם	חרשים	שנא'	ונשמע	ומנין

ד	שלא	היה	בהן	סומין	שנ'	וכל	העם	רואים	את	הקולות		
מ	שלא	היה	בהן	סומין	שנ'	וכל	העם	רואים	את	הקולות		
2פ	שלא	היה	בהם	סומים	שנא'	וכל	העם	רואים	את	הקולות		
א	ושלא	היה	בהם	סומים	שנא'	וכל	העם	רואים	את	הקולות	ואת	הלפיד'
ש	שלא	היה	בהם	סומין	שנא'	וכל	העם	רואי'	את	הקולות		

ד	ומנין	שלא	היה	בהן	אלמים	שנ'	ויענו	כל	העם	נמצאת		
מ	ומנין	שלא	היה	בהן	אלמין	שנ'	ויענו	כל	העם	יחדיו	נמצאת	
2פ	ומנין	שלא	היה	בהם	אלמים	שנ'	ויענו	כל	העם	וגו'	נמצאת	
א	ומנין	שלא	היה	בהם	אלמ'	שנא'	ויענו	כל	העם	יחדו	נמצאת	
ש	ומנין	שלא	היה	בהם	אלמים	שנא'	ויענו	כל	העם	ויאמרו	נמצאת	

ד	או'	שהרי	נתרפאו	כולן	ואם	אין	אתה	למד	מכאן	יש	לך	ללמוד
מ	אומ'	שהרי	נתרפאו	כלן	ואם	אין	את	למד	מכאן	יש	לך	ללמוד
2פ	אומר	שהרי	נתרפאו	כולם	ואם	אין	את	למד	מכאן	יש	לך	ללמוד
א	אומ'	שהרי	נתרפאו	כלם	ואם	אין	אתה	למד	מכאן	יש	לך	ללמוד
ש	אומ'	שהרי	נתרפאו	כלם	ואם	אין	את	למד	מכאן	יש	לך	ללמוד

ד	במקום	אחר	שנ'	כל	המחלה	אשר	שמתי	במצרים	לא	אשים	עליך	כי
מ	ממקום	אחר	שנ'	כל	המחלה	אשר	שמתי	במצרים	לא	אשים	עליך	כי
2פ	ממקום	אחר	שנ'	וכל	המחלה	אשר	שמתי	במצרים	וגו'			כי
א	ממקום	אחר	שנ'	כל	המחלה	אשר	שמתי	במצרים	וגו'			כי
ש	ממקום	אחר	שנ'	כל	המחלה	אשר	שמתי	וגו'				כי

ד	אני	י"י	רופאך	הרי	לך	שנתרפאו	אבל	כיון	שעשו	אותו	מעשה
מ	אני	י"י	רופאך	הרי	לך	שנתרפאו	אבל	כיון	שעשו	אותו	מעשה
2פ	אני	י"י	רופאך	הרי	לך	שנתרפאו	אבל	כיון	שעשו	אותו	מעשה
א	אני	ה'	רופאך	הרי	לך	שנתרפאו	כולם	כיון	שעשו	אותו	מעשה
ש	אני	ה'	רופאיך	הרי	לך	שנתרפאו	אבל	כיון	שעשו	אותו	מעשה

ד	של	עגל	חזרו	למומן	ונעשו	זבין	ומצורעין	שכן	משה	רואה	אותן	שנאמר
מ	שלעגל	עגל	חזרו	למומן	ונעשו	זבין	ומצורעין	שכן	משה	רואה	אותן	שנ'
2פ	של	עגל	חזרו	למומן	ונעשו	זבין	ומצורעין	שכן	משה	רואה	אותן	שנ'
א	של	העגל	חזרו	למומן	ונעשו	זבין	ומצורעיים	שכן	משה	ראה	אותן	שנא'
ש	של	עגל	חזרו	למומין	ונעשו	זבין	ומצורעי'	שכן	משה	רואה	אותם	שנא'

ד	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	ואין	פרוע	אלא	לשו'	צרוע
מ	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	ואין	פרוע	אלא	לשון	צרוע
2פ	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	[ואין]	פרוע	אלא	לשון	צרוע
א	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא		פרוע			צרוע
ש	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא		פרוע			צרוע

במדבר רבה פרשה ז

ז, א - ז, ב

ד	כמה	דתימ'	והצרוע	אשר	בו	הנגע	וגו'	יהיו	פרומים	וראשו	יהיה	פרוע
מ	כמ"א	דתימ"ר	והצרוע	אשר	בו	הנגע	בגדיו					
2פ												
א	כמה	דתימא	והצרוע	אשר	בו	הנגע	וגו'					
ש												

ד		אמר	האלהים	למשה	עד	שלא	עשיתם	את	המשכן	הייתי	מגלגל	בדברים
מ		אמ'	האלהים	למשה	עד	שלא	עשיתם	את	המשכן	הייתי	מתגלגל	בדברים
2פ		אמ'	האלהים	למשה	עד	שלא	עשיתם	את	המשכן	הייתי	מגלגל	בדברים
א	וגו']	אמ'	האלהים	למשה	עד	שלא	עשיתם	את	המשכן	הייתי	מגלגל	בדברים
ש		אמ'	האלהים	למשה	עד	שלא	עשיתם	את	המשכן	הייתי	מתגלגל	בדברי'

ד	והיו	הזבים	והמצורעי'	מעורבים	עמהם	עכשו	שעשיתם	את	המשכן	ואני	משרה	שכינתי
מ	והיו	הזבים	והמצורעים	מעורבים	עמהם	עכשיו	שעשיתם	את	המשכן	ואני	משרה	שכינתי
2פ	והיו	הזבין	והמצורעים	מעורבים	עמהם	עכשיו	שעשיתם	את	המשכן	ואני	משרה	שכינתי
א	והיו	הזבי'	והמצורעים	מעורבי'	עמכם	עכשיו	שעשיתם	את	המשכן	ואני	משרה	שכינתי
ש	והיו	הזבין	והמצורעי'	מעורבים	עמכם	עכשיו	שעשיתם	את	המשכן	ואני	משרה	שכינתי

ד		ביניכם	הפרישו	אותם	מכם	וישלחו	ה'ה'ד'	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל
מ		ביניכם	הפרישו	אותם	מכם	וישלחו		מן	המחנה	כל	צרוע	וכל
2פ		ביניכם	הפרישו	אותם	מכם	וישלחו		מן	המחנה	כל	צרוע	וכל
א		ביניכם	הפרישו	אותם	מכם	וישלחו		מן	המחנה	כל	צרוע	וכל
ש	עמכם	וביניכם	הפרישו	אותם	מכם	וישלחו		מן	המחנה	כל	צרוע	וכל

ד	זב	טמא	לנפש	בשביל	מה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני
מ	זב	טמא	לנפש	בשביל	מה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני
2פ	זב	טמא	לנפש	בשביל	מה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני
א	זב	טמא	לנפש	בשביל	מה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	וגו'	
ש	זב	טמא	לנפש	ובשביל	מה	ולא	יטמאו	את	מחניהם		

ד	שכן	בתוכם	ד"א	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל	זב	טמא
מ	שוכן	בתוכם		וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל		
2פ	שוכן	בתוכם		וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'		
א				וישלחו	מן	המחנה					
ש				וישלחו	מן	המחנה					

ד	לנפש	למה	נסמכ'	פרשת	מצורעי'	לפרשת	הלויים	את	מוצא	ישראל	והלויים	קבלו
מ		למה	נסמכה	פרשת	מצורעים	לפרשת	הלויים	את	מוצא	ישראל	והלויים	קבלו
2פ		למה	נסמכה	פרשת	מצורעים	לפרשת	הלויים	את	מוצא	ישראל	והלויים	קבלו
א		למה	נסמכה	פרשת	מצורע	לפ'	הלויים	את	מוצא	ישראל	והלויים	קבלו
ש		למה	נסמכה	פ'	מצורעי'	לפרש'	הלויים	את	מוצא	ישראל	ולויים	קבלו

ד	עליהם	מלכותו	של	הקבה'	בסיני	שנ'	ויענו	כל	העם	יחדו	ויאמרו
מ	עליהם	מלכותו	שלהק'ב'ה'		בסיני	שנ'	ויענו	כל	העם	יחדו	ויאמרו
2פ	עליהם	מלכותו	של	הקב"ה	בסיני	שנ'	ויענו	כל	העם	יחדו	(וכ'נ) ויאמרו
א	עליהם	מלכותו	של	הקב"ה	בסיני	שנא'	ויענו	כל	העם	[יחדיו]	וגו'
ש	עליהם	מלכותו	של	הקב"ה	בסיני	שנא'	ויענו	כל	העם	יחדיו	

ד	כל	אשר	דבר	י"י	נעשה	לסוף	מ'	יום	מרדו	ישראל	בהקבה'
מ	כל	אשר	דבר	י"י	נעשה	לסוף	ארבעים	יום	מרדו	ישראל	בהקב'ה'
2פ					ונשמע	לסוף	ארבעים	יום	מרדו	ישראל	בהקב"ה
א						לסוף	מ'	יום	מרדו	ישראל	בהקב"ה
ש						לסוף	מ'	יום	מרדו	ישראל	בהקב"ה

ד	ועשו	להם	עגל	מסכה	ואמרו	לו	אלה	אלהיך	ישראל	אשר	העלוך	מארץ
מ	ועשו	להם	עגל	מסכה	ואמ'	לו	אלה	אלהיך	ישראל	אשר	העלוך	מארץ
2פ	ועשו	להם	עגל	מסכה	ואמרו	לו	אלה	אלהיך	ישראל	אשר	העלוך	מארץ
א	ועשו	להם	עגל	מסכה	ואמרו	לו	אלה	אלהיך	יש'			
ש	ועשו	להם	עגל	מסכה	ואמרו	לו	אלה	אלהיך	ישר'			

ד	מצרים	אבל	הלויים	נמצאו	מושלמים	עם	הקב"ה	שנ'	ועמד	משה	בשער	המחנה
מ	מצרים	אבל	הלויים	נמצאו	מושלמים	עם	הקב"ה	שנ'	ועמד	משה	בשער	המחנה
2פ	מצרים	אבל	הלויים	נמצאו	מושלמים	עם	הקב"ה	שנ'	ועמד	משה	בשער	המחנה
א	מצרים	אבל	הלויים	נמצאו	מושלמים	עם	הקב"ה	שנא'	ועמוד	משה	בשער	המחנה
ש	מצרים	אבל	הלויים	נמצאו	מושלמים	עם	הקב"ה	שנא'	ועמוד	משה	בשער	המחנה

ד	וגו'	מ	ויאמר	מי	לי"י	אלי	ויאספו	אליו	כל	בני	לוי	אמ'	הקב"ה	כי
מ	ויאמר	מי	לי"י	אלי	ויאספו	אליו	כל	בני	לוי	אמ'	הקב"ה	כי	הקב"ה	כי
2פ	ויאמר	מי	לי"י	אלי	ויאספו	אליו	כל	בני	לוי	אמ'	הקב"ה	כי	הקב"ה	כי
א	וגו'	מ	ויאמר	מי	לי"י	אלי	ויאספו	אליו	כל	בני	לוי	אמ'	הקב"ה	כי
ש	ויאמר	מי	לי"י	אלי	ויאספו	אליו	כל	בני	לוי	אמ'	הקב"ה	כי	הב"ה	כי

ד	מכבד'	אכבד	ובז'	יקלו	בני	לוי	שכבדוני	שלא	כפרו	בי	להם	אני
מ	מכבד'	אכבד	ובוז'	יקלו	בני	לוי	שכבדוני	שלא	כפרו	בי	להם	אני
2פ	מכבד'	אכבד	ובוז'	יקלו	בני	לוי	שכבדוני	שלא	כפרו	בי	להם	אני
א	מכבד'	אכבד	ובוז'	יקלו	בני	לוי	שכבדוני	שלא	כפרו	בי	להם	אני
ש	מכבד'	אכבד	ובוז'	יקלו	בני	לוי	שכבדוני	ולא	כפרו	בי	להם	אני

ד	מכבד	אבל	ישראל	שבזוני	שאני	העליתי	אותם	ממצרים	והם	אמרו	לעגל
מ	מכבד	אבל	ישראל	שבזוני	שאני	העליתי	אותם	ממצרים	והם	אמרו	לעגל
2פ	מכבד	אבל	ישראל	שבזוני	שאני	העליתי	אותם	ממצרים	והם	אמרו	לעגל
א	מכבד	אבל	ישראל	שבזוני	שאני	העליתי	אותם	מצרים	והם	אמרו	לעגל
ש	מכבד	אבל	ישר'	שבזוני	שאני	העליתי	אותם	מצרים	והם	אמרו	לעגל

ד	שהוא	העלם	בדין	הוא	שיקלו	מה	כבוד	כיבד	הקב"ה	את	הלויים
מ	שהוא	בעלם	בדין	הוא	שיקלו	מה	כבוד	כבד	הקב"ה	את	הלויים
2פ	שהוא	העלם	בדין	הוא	שיקלו	מה	כבוד	[כבד]	הקב"ה	ללויים	
א	שהוא	העלם	בדין	הוא	שיקלו	מה	כבוד	כבד	הקב"ה	ללויים	
ש	שהוא	[עשה]	בדין	הוא	שיקלו	מה	כבוד	כבד	הקב"ה	ללויים	

ד	שלקחם	לחלקו	שנ'	ואני	הנה	לקחתי	את	הלויים	מתוך	בני	ישראל	וגו'
מ	שלקחם	לחלקו	שנ'	ואני	הנה	לקחתי	את	הלויים	מתוך	בני	ישראל	וגו'
2פ	שלקחם	לחלקו	שנ'	ואני	הנה	לקחתי	את	הלויים	מתוך	בני	ישראל	וגו'
א	שלקחם	לחלקו	שנאמ'	ואני	הנה	לקחתי	את	הלויים	וגו'	וגו'	ישראל	וגו'
ש	שלקחם	לחלקו	שנא'	ואני	הנה	לקחתי	את	הלויים	וגו'	וגו'	ישראל	וגו'

ד	וכיון	שבא	למנותן	לעמוד	בשימוש	הוא	בעצמו	מנאם	ומנין	שכן	הוא
מ	וכיון	שבא	למנותן	לעמוד	בשימוש	הוא	בעצמו	מנאם	ומנין	שכן	הוא
2פ	וכיון	שבא	למנותם	לעמד	בשימוש	הוא	בעצמו	מנאם	ומנין	שכן	הוא
א	וכיון	שבא	למנותם	לעמוד	בשימוש	הוא	בעצמו	מנאם	ומנין	שכה"א	הוא
ש	וכיון	שבא	למנותם	לעמוד	בשימוש	הוא	בעצמו	מנאם	ומנין	שכן	הוא

ד	אמ'	ר'	יהודה	בר'	שמע'	כת'	למעלה	מן	פרשת	מצורעים	על
מ	אמ'	ר'	יהודה	בר'	שמעון	כת'	למעלה	מן	פרשת	שילוח	על
2פ	א"ר	ר'	יהודה	בר'	שמעון	כתוב	למעלה	מפרשת	מפרשת	מצורעים	על
א	א"ר	יהודה	ב"ס	כתו'	למעלה	כתו'	למעלה	מפרשת	מפרשת	מצורעי'	ע"פ
ש	א"ר	יהוד'	ב"ס	כתוב	למע'	כתוב	למע'	בפ'	מפרשת	מצורעי'	ע"פ

ד	פי'	י"י	פקד	אותם	ביד	משה	ואו'	ופקדיו	אשר	צוה	י"י	את
מ	פי'	י"י	פקד	אותם	ביד	משה	ואומ'	ופקדיו	אשר	צוה	י"י	את
2פ	פי'	י"י	פקד	אותם	ביד	משה	ואומ'	ופקדיו	אשר	צוה	י"י	את
א	ה'	ה'	פקד	אותם	ביד	משה	ואומ'	ופקדיו	אשר	צוה	ה'	את
ש	ה'	ה'	פקד	אותם	ביד	משה	ואומ'	ופקדיו	אשר	צוה	ה'	את

ד	משה	וכת'	בראש	הענין	ויהיו	פקודיהם	אמ'	ר'	יהודה	בר'	שמעון	היאך
מ	משה	וכתו'	בראש	הענין	ויהיו	פקודיהם	אמ'	ר'	יהודה	בר'	שמעון	היאך
2פ	משה	וכתיב	בראש	הענין	ויהיו	פקודיהם	אמ"ר	ר'	יהודה	בר	סימון	היאך
א	משה	וכת'	בראש	הענין	ויהיו	פקודיהם	א"ר	יהוד'	יהודה	ב"ס	היאך	
ש	משה	וכת'	בראש	הענין	ויהיו	פקודיה'	א"ר	יהוד'	יהוד'	ב"ס	היאך	

ד	ימצא	הדורש	ידי	בין	פקודיו	לפקודיהם	אם	פקודיו	למה	פקודיהם	אלא	פקודיהם
מ	ימצא	הדורש	ידי	בין	פקודיו	לפקודיהם	אם	פקודיו	למה	פקודיהם	אלא	פקודיהם
2פ	ימצא	הדורש	ידי	בין	פקודיו	לפקודיהם	אם	פקודיו	למה	פקודיהם	אלא	פקודיהם
א	ימצא	הדורש	ידי	בין	פקודיו	לפקודיהם	אם	פקודיו	למה	פקודיהם	אלא	פקודיהם
ש	ימצא	הדורש	ידי	בין	פקודיו	לפקודיה'	אם	פקודיו	למה	פקודיה'	אלא	פקודיה'

ד	מה	שמנו	משה	ואהרן	ופקודיו	מה	שמנה	האלהים	ולמה	מנאם	האלהים	אמר
מ	מה	שמנו	משה	ואהרן	ופקודיו	מה	שמנה	האלהים	ולמה	מנאם	האלהים	אמ'
2פ	מה	שמנו	משה	ואהרן	ופקודיו	מה	שמנה	האלהים	ולמה	מנאם	האלהים	אמ'
א	מה	שמנו	משה	ואהרן	ופקודיו	מה	שמנה	האלהים	ולמה	מנאם	האלהים	אמ'
ש	מה	שמנו	משה	ואהרן	ופקודיו	מה	שמנה	האלהים				אמ'

ד	הקב'ה	שלא	יאמר	אדם	וכי	משה	ואהרן	היו	יכולין	למנות	כל	אותן
מ	הקב'ה	שלא	יאמר	אדם	וכי	משה	ואהרן	היו	יכולין	למנות	כל	אותן
2פ	הקב"ה	שלא	יאמר	אדם	וכי	משה	ואהרן	היו	יכולין	למנות	כל	אותן
א	הקב"ה	שלא	יאמר	אדם	וכי	משה	ואהרן	היו	יכולין	למנות	כל	אותן
ש	הקב"ה	שלא	יאמר	אדם	וכי	משה	ואהרן	היו	יכולין	למנות	כל	אותן

ד	האכלוסין	אמ'	האלהים	אם	הרהרת	אחריהם	כאלו	אחרי	אתה	מהרהר	לכך
מ	האכלוסים	אמ'	האלהים	אם	הרהרת	אחריהם	כאלו	אחרי	אתה	מהרהר	לכך
2פ	האכלוסין	אמ'	האלהים	אם	הרהרת	אחריהם	כאלו	אחרי	אתה	מהרהר	לכך
א	האכלוסין	אמ'	האלהים	אם	הרהרת	אחריהם	כאלו	אחרי	את	מהרהר	לכך
ש	אוכלוסין	אמ'	האלהים	אם	הרהרת	אחריהם	כאלו	אחרי	אתה	מהרהר	לכך

ד	כתב	ופקודיו	ופקודיהם	והיאך	מנאם	משה	אמר	ר'	ברכיה	הקב'ה	אמ'
מ	כתו'	ופקודיו	ופקודיהם	והיאך	מנאם	משה	אמ'	ר'	ברכיה	הקב'ה	אומ'
2פ	כתיב	ופקודיו	ופקודיהם	והיאך	מנאם	משה	א"ר		ברכיה	הקב"ה	
א	כתי'	ופקודיו	ופקודיהם	והיאך	מנאם	משה	א"ר		ברכיה	הקב"ה	
ש	כתי'	ופקודיו	ופקודיה'	והיאך	מנאם	משה	א"ר		ברכיה	הקב"ה	

ד	לו	למשה		במשפחת	פל'	כך	וכך				עד
מ	לו	למשה	יש	במשפחת	פל'	כך	וכך				עד
2פ		למשה		במשפחות	פלוני	כך	וכך				עד
א		למשה		במשפחות	פלוני	כך	וכך	ובמשפחות	פלוני	כך	וכך
ש		למשה		משפחו'	פל'	כך	וכך	ובמשפחו'	פל'	כך	וכך

ד	שמנה	אותן	ה'ה'ד'		על	פי	י"	פקד	אותם	ביד	משה
מ	שמנה	אותן	ה'ה'ד'		על	פי	י"	פקד	אותם	ביד	משה
2פ	שמנה	אותם	הדא	היא	דכתיב	על	פי	פקד	אותם	ביד	משה
א	שמנה	אותם	הה"ד		ע"פ	על	פי	פקד	אותם	ביד	משה
ש	שמנה	אותם	הה"ד		ע"פ	על	פי	פקד	אותם	ביד	משה

ד	לכך	כשמנאם	משה	מבן	חדש	על	פי	הקב'ה	מנאם	שנ'	כל	פקודי
מ	וכן	כשמנאם	משה	מבן	חדש	על	פי	הקב'ה	מנאם	שנ'	כל	פקודי
2פ	לכך	כשמנאם	משה	מבן	חדש	על	פי	הקב"ה	מנאם	שנ'	כל	פקודי
א	לכך	כשמנאם	משה	מבן	חדש	ע"פ	פי	הקב"ה	מנאם	שנא'	כל	פקודי
ש	לכך	כשמנאם	משה	מבן	חדש	על	פי	ה'	מנאם	שנא'	כל	פקודי

ד	הלויים	וגו'	פקד	משה	ואהרן	על	פי	אמ'	ר'	ברכיה	הכהן
מ	הלויים	אשר	פקד	משה	ואהרן	על	פי	אמ'	ר'	ברכיה	הכהן
2פ	הלויים	אשר	פקד	משה	ואהרן	על	פי	אמ"ר		ברכיה	הכהן
א	הלויים	וגו'				על	פי	א"ר		ברכיה	
ש	הלויים"	וגו'				על	פי	א"ר		ברכיה	

ד		כך	את	סבור	שהיה	משה	הולך	ונכנס	לאהלו	של	כל	אחד
מ	ברבי	כך	את	סבור	שהיה	משה	הולך	ונכנס	לאהלו	שלכל	כל	אחד
2פ	ברבי	כך	את	סבור	שהיה	משה	הולך	ונכנס	לאהלו	של	כל	אחד
א		כך	את	סבור	שהיה	משה	הולך	ונכנס	לאהלו	של	כ"א	
ש		כך	את	סבור	שהיה	משה	הולך	ונכנס	לאהלו	של	כל	א'

ד	ואחד	לראות	כמה	בנים	היו	לו	לאו	אלא	אמ' האלהים	למשה	יש
מ	ואחד	לראות	כמה	בנים	יש	לו	לאו	אלא	אמ' האלהים	למשה	יש
2פ	ואחד	לראות	כמה	בנים	יש	לו	לאו	אלא	אמר האלהים	למשה	יש
א	וא'	לראות	כמה	בנים	יש	לו	לאו	אלא	אמ' האלהים	למשה	יש
ש	וא'	לראות	כמה	בנים	יש	לו	לאו	אלא	אמ' האלהים	למשה	יש

ד	באהלו	של	פלו'	שנים	ובאהלו	של	פלו'	שלשה	עד
מ	באהלו	שלפלו'		שנים	ובאהלו	שלפלו'	ג'	שלשה	עד
2פ	באהלו	של	פלוני	שנים	ובאהלו	של	פלוני	שלשה	עד
א	באהלו	של	פלוני	ב'	ובאהלו	של	פלוני	ג'	עד
ש	באהלו	של	פלו'	ב'	באהלו	של	פלו'	ג'	עד יותר

ד	שמנה	אותן	מנין	שנא'	על	פי	י'	הוי	כבוד	גדול	חלק	להם
מ	שמנה	אותן	מנין	שנ'	על	פי	י'	הוי	כבוד	גדול	חלק	להם
2פ	שמנה	אותם	מנין	שנ'	על	פי	י'	הוי	כבוד	גדול	חלק	להם
א	שמנה	אותם	מנין	שנא'	ע"פ	ה'	ה'	הוי	כבוד	גדול	חלק	להם
ש	שמנה	אותם	מנין	שנא'	ע"פ	ה'	ה'	הוי	כבוד	גדול	חלק	להם

ד	שהוא	בעצמו	מנאם	אבל	במנין	ישראל	אין	את	מוצא	על	פי
מ	שהוא	בעצמו	מנאם	אבל	במנין	ישראל	אין	את	מוצא	על	פי
2פ	שהוא	בעצמו	מנאם	אבל	במנין	ישראל	אין	את	מוצא	על	פי
א	שהוא	בעצמו	מנאם	אבל	במנין	ישראל	אי	אתה	מוצא	ע"פ	
ש	שהוא	בעצמו	נתעסק	במנינם	אבל	ישר'	אי	אתה	מוצא	ע"פ	

ד	י'	לפי	שהם	לא	כבדוהו	אף	הוא	לא	כבדם	וכן	כשבא	הקב"ה
מ	י'	לפי	שהם	לא	כבדוהו	אף	הוא	לא	כבדם	וכן	כשבא	הקב"ה
2פ	י'	לפי	שהם	לא	כבדוהו	אף	הוא	לא	כבדם	וכן	כשבא	הקב"ה
א	ה'	לפי	שהם	לא	כבדוהו	אף	הוא	לא	כבדם	וכן	כשבא	הקב"ה
ש	ה'	לפי	שהם	לא	כבדוהו	אף	הוא	לא	כבדם	וכן	כשבא	הקב"ה

ד	לעשות	משכן	קירב	הלויים	לשימוש	כשם	שאמור	בפרשה	אמר	הקב"ה	הלויים	שכבדוני
מ	לעשות	משכן	קרב	הלויים	לשימוש	כשם	שאמור	בפרשה	אמ'	הקב"ה	הלויים	שכבדוני
2פ	לעשות	משכן	קירב	הלויים	לשימוש	כשם	שאמור	בפרשה	אמ'	הקב"ה	הלויים	שכבדוני
א	לעשות	משכן	קרב	הלויים	לשימוש	כשם	שאמור	בפרשה	אמ'	הקב"ה	הלויים	שכבדוני
ש	לעשות	משכן	קרב	הלויים	לשימוש	כשם	שאמו'	בפרש'	אהב"ה		הלויים	שכבדוני

ד	יהיו	אצלי	כמ"א	דתי"מ'	עיני	בנאמני	ארץ	לשבת	עמדי	אבל	אותן	שטעו
מ	יהיו	אצלי	כמה	דתימר	עיני	בנאמני	ארץ	לשבת	עמדי	אבל	לאותן	שטעו
2פ	יהיו	אצלי	כד"א		עיני	בנאמני	ארץ	לשבת	עמדי	אבל	אותם	שטעו
א	יהיו	אצלי	כד"א		עיני	בנאמני	ארץ	לשבת	עמדי	אבל	אותם	שטעו
ש	יהיו	אצלי	כד"א		עיני	בנאמני	ארץ	לשבת	עמדי	אבל	אותם	שטעו

ד	בעגל	יתרחקו	מעלי	הם	שטעו	בעגל	אלו	שלקו	בצרעת	שנ'	וירא
מ	בעגל	יתרחקו	מעלי	הם	שטעו	בעגל	אלו	שלקו	בצרעת	שנ'	וירא
2פ	בעגל	יתרחקו	מעלי	הם	שטעו	בעגל	אלו	שלקו	בצרעת	שנ'	וירא
א	בעגל	יתרחקו	מעלי	ומי	שטעו	בעגל	אלו	שלקו	בצרעת	שנא'	וירא
ש	בעגל	יתרחקו	מעלי	ומי	שטעו	בעגל	אלו	שלקו	בצרעת	שנא'	וירא

ד	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	הוי	ובוזי	יקלו	מה	
מ	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	הוי	ובוזי	יקלו	מה	
2פ	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	הוי	ובוזי	יקלו	מה	
א	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	הוי	ובוזי	יקלו	מה	
ש	משה	את	העם	כי	פרוע	הוא	הוי	ובוזי	יקלו ומכבדי	אכבד	ומה

ד	קלון	היה	להם	וישלחו	מן	המחנה	כל	זרוע	וכל	זב	וגומ'
מ	קלון	היה	להם	וישלחו	מן	המחנה	כל	זרוע	וגו'		(את)
2פ	קלון	היה	להם	וישלחו	מן	המחנה	כל	זרוע	וגו'		
א	קלון	היה	להם	וישלחו	מן	המחנה	כל	זרוע	וגו'		
ש	קלון	היה	להם	וישלחו	מן	המחנה	כל	זרוע	וגו'		

ד		וכן	הוא	אומר	עשה	שטים	שנאתי	וגו'	וישלחו	וגו'	וישלחו
מ		וכן	הוא	אומ'	עשה	סטים	שנאתי	וגו'	וישלחו		וישלחו
2פ	(מוצא)	וכן	הוא	אומר	עשה	שטים	שנאתי	וגו'	וישלחו		וישלחו
א		וכה"א			עשה	שטים	שנאתי	וגו'	וישלחו		וישלחו
ש		וכה"א			עשו	שטים	שנאתי				

ד	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'	את	מוצא	מלך	בשר	ודם	יש	לו
מ	מן	המחנה	כל	צרוע		את	מוצא	מלך	בשר	ודם	יש	לו
2פ	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'	את	מוצא	מלך	בשר	ודם	יש	לו
א	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'	את	מוצא	מלך	בש"ו		יש	לו
ש	מן	המחנה	כל	צרוע		את	מוצא	מלך	בש"ו		יש	לו

ד	פריפסיון	אף	האלהים	יש	לו	פריפסיון	שנ'	שאו	את	ראש	כל	עדת
מ	פריפסיון	אף	האלהים	יש	לו	פריפסיון	שנ'	שאו	את	ראש	כל	עדת
2פ	פריפסיון	אף	האלהים	יש	לו	פריפסיון	שנ'	שאו	את	ראש	כל	עדת
א	פריפסיון	אף	האלהים	יש	לו	פריפסיון	שנא'	שאו	את	ראש	כל	עדת
ש	פריפסיון	אף	הקב"ה	יש	לו	פריפסיון	שנא'	שאו	את	ראש	כל	עדת

ד	בני	ישראל	וגו'	מלך	בשר	ודם	יש	לו	דוכסין	אף	האלהים	יש
מ	בני	ישראל	וגומ'	מלך	בשר	ודם	יש	לו	דוכסין	אף	האלהים	יש
2פ	בני	ישראל	וגו'	מלך	בשר	ודם	יש	לו	דוכסין	אף	האלהים	יש
א	בני	ישראל	וגו'	מלך	בש"ו		יש	לו	דוכסין	אף	האלהים	יש
ש	בני	ישראל		מלך	ב"ו		יש	לו	דוכסין	אף	האלהים	יש

ד	לו	דוכסין	שנ'	ונשיא	ונשיא	נשיאי	הלוי	וגו'	אר'	יהושע
מ	לו	דוכסין	שנ'	ונשיא	ונשיא	נשיאי	הלוי			
2פ	לו	דוכסין	שנ'	ונשיא	ונשיא	נשיאי	הלוי	אלעזר	אמ"ר	יהושע
א	לו	דוכסין	שנא'	ונשיא	ונשיא	נשיאי	הלוי	א"ר		
ש	לו	דוכסין	שנאמ'	ונשיא	ונשיא	נשיאי	הלוי	א"ר		

ד	בן	לוי	דוך	דוכרין	היה	מלך	בשר	ודם	מחלק	דונטיבה	ללגינותיו
מ	בן	לוי	דוך	דוכרין	היה	מלך	בשר	ודם	מחלק	דונטיבא	ללגינותיו
2פ	בן	לוי	דוך	דוכרין	היה	מלך	בשר	ודם	מחלק	דונטיבה	ללגינותיו
א				דוכרין	היה	מלך	בש"ו	כלים	מחלק	כלים	ובסטיא לאסטריס
ש				דוכרין	היה	מלך	בש"ו	כלים	מחלק	כלים	ובסטיא לאסטריס

ד	ממטיר	הנני	דונטיבה	מחלק	והאלי"ם	מחלק	דונטיבה	ממטיר
מ	ממטיר	הנני	דונטיבה	מחלק	והאלהים	מחלק	דונטיבה	ממטיר
2פ	ממטיר	הנני	דונטיבה	מחלק	והאלהים	מחלק	דונטיבה	ממטיר
א	ממטיר	הנני	שנא'	מחלק	האלהים	מחלק	כלים	ממטיר
ש	ממטיר	הנני	שנא'	מחלק	הב"ה	מחלק	כלים	ממטיר

ד	לכם	לחם	מן	השמים	מלך	בשר	ודם	מחלק	כלים	ובסטיא	לאסטריס	שלו
מ	לכם	לחם	מן	השמים	מלך	בשר	ודם	מחלק	כלים	ובסטיא	ליסטריס	שלו
2פ	לכם	לחם	מן	השמים	מלך	בשר	ודם	מחלק	כלים	ובסטיא	ליסטריס	שלו
א												
ש												

ד	ואף	האלהים	כן	שמלתך	שנא'	שנא'	שמלתך	לא	בלתה	וגו'
מ	ואף	האלהים	כן	שמלתך	שנ'	שנ'	שמלתך	לא	בלתה	מעליך
2פ	ואף	האלהים	מחלק	שמלתך	שנ'	שנ'	שמלתך	לא	בלתה	מעליך
א				שמלתך	שנ'	שנ'	שמלתך	לא	בלתה	מעליך
ש				שמלתך	שנ'	שנ'	שמלתך	לא	בלתה	מעליך

ד	מלך	בשר	ודם	יש	לו	ספקולא	ואף
מ	מלך	בשר	ודם	יש	לו	ספקולא	אף
2פ	מלך	בשר	ודם	יש	לו	ספקולא	ואף
א	מלך	בש"ו		יש	לו	ספקולא	ואף
ש	מלך	ב"ו		יש	לו	ספקולא	ואף

ד	האלהים	יש	לו	ספקולא	שנ'	מות	יומת	הנאף	והנאפת	מלך	בשר	ודם
מ	האלהים	יש	לו	ספקולא	שנ'	מות	יומת	הנאף	והנאפת	מלך	בשר	ודם
2פ	האלהים	יש	לו	ספקולא	שנא'	מות	יומת	הנאף	והנאפת	מלך	בשר	ודם
א	האלהים	יש	לו	ספקולא	שנא'	מות	יומת	הנאף	והנאפת	מלך	בש"ו	
ש	האלהים	יש	לו	ספקולא	שנא'	מות	יומת	הנאף	והנאפת	מלך	ב"ו	

ד	יש	לו	קטריקס	אף	האלהים	יש	לו	קטריקס	שנא'	וענשו	אותו	מאה
מ	יש	לו	קטריקס	אף	האלהים	יש	לו	קטריקס	שנ'	וענשו	אותו	מאה
2פ	יש	לו	קטריקס	אף	האלהים	יש	לו	קטריקס	שנ'	וענשו	אותו	מאה
א	יש	לו	קטריקס	אף	האלהים	יש	לו	קטריקס	שנא'	וענשו	אותו	מאה
ש	יש	לו	קטריקס	ואף	האלהים	יש	לו	קטריקס	שנא'	וענשו	אותו	מאה

ד	כסף	מלך	בשר	ודם	יש	לו	קטפירס	אף	האלהים	יש	
מ	כסף	מלך	בשר	ודם	יש	לו	קטפירס	אף	האלהים	יש	
2פ	כסף	מלך	בשר	ודם	יש	לו	קטפירס	אף	האלהים	יש	
א	כסף	מלך	בש"ו		יש	לו	קטריפס	אף	האלהים	יש	
ש	כסף	מלך	ב"ו		יש	לו	קטפירס	ואף	האלהים	יש	

ד	לו	קטפירס	שנ'	ארבעים	יכנו	לא	יוסיף	מלך	בשר	ודם	יש
מ	לו	קטפירס	שנ'	ארבעים	יכנו	לא	יוסיף	מלך	בשר	ודם	יש
2פ	לו	קטפירס	שנ'	ארבעים	יכנו	ולא	יוסיף	מלך	בשר	ודם	יש
א	לו	קטריפס	שנא'	ארבעים	יכנו	לא	יוסיף	מלך	בש"ו		יש
ש	לו	קטפירס	שנא'	מ'	יכנו	לא	יוסיף	מלך	ב"ו		יש

ד	לו	מטלון	של	טרורין	אף	האלהים	יש	לו	מטלון	שנא'	
מ	לו	מטלון	שלטרדין		אף	האלהים	יש	לו	מטלון	שנ'	
2פ	לו	מטלון	של	טרודין	אף	האלהים	יש	לו	מטלון	של	טרודין
א	לו	מטלין	של	טרודין	אף	האלהים	יש	לו	מטלין	של	טרודין
ש	לו	מטלין	של	טרודין	ואף	האלהים	יש	לו	מטלין	של	טרודין

ד	ושלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'	ישלחו	ד"א	ושלחו	מן	המחנה
מ	ושלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל	ישלחו	ד"א	ושלחו	מן	המחנה
2פ	ושלחו	מן	המחנה	וגו'	צרוע	זב	ישלחו	וגו'	ושלחו	מן	המחנה
א	ושלחו	מן	המחנה	וגו'	צרוע	זב	ישלחו	וגו'	ושלחו	מן	המחנה
ש	ושלחו	מן	המחנה	וגו'	צרוע	זב	ישלחו	וגו'	ושלחו	מן	המחנה

ד	וגו'	מהיכן	באת	עליהם	הצרעת	ר'	יהודה	בר'	סימון	אמ'
מ	מהיכן	באתה	באתה	עליהם	הצרעת	ר'	יהודה	בר'	סימון	אמ'
2פ	כל	צרוע	וגו'	מהיכן	באתה	ר'	יהודה	בר'	סימון	אמ'
א	מהיכן	באת	עליהם	הצרעת	ר'	יהודה	בר'	סימון	אומ'	
ש	מהיכן	בא	עליהם	הצרעת	ר'	יהודה	בר'ס	סימון	אומ'	

ד	מן	מעשה	העגל	ורבותי'	אומ'	מן	המתאוננים	לדעת	רבותי'	מן
מ	מן	מעשה	העגל	ורבותי'	אומ'	מן	המתאוננים	לדעת	רבותי'	מן
2פ	מן	מעשה	העגל	ורבותינו	אומרים	מן	המתאוננים	לדעת	רבותינו	מן
א	מן	מעשה	העגל	ורבותי'	אומרי'	מן	המתאונני'	לדעת	רבותי'	מן
ש	מן	מעשה	העגל	ורבותי'	אומרי'	מן	המתאונני'	לדעת	רבו'	יש

ד	המתאונני'	באת	עליהם	צרעת	כיצד	זה	צד	בשעה	שהוריד	להם	האלהים	את
מ	המתאוננים	באתה	עליהם	צרעת	כאי	זה	צד	בשעה	שהוריד	עליהם	האלהים	את
2פ	מתאוננים	באתה	עליהם	צרעת	כאי	זה	צד	בשעה	שהוריד	האלהים	את	
א	המתאונני'	באת	עליהם	צרעת	כאי	זה	צד	בשעה	שהוריד	להם	האלהים	את
ש	המתאונני'	באה	עליהם	הצרעת	כאי	זה	צד	בשעה	שהוריד	עליהם	האלהים	את

ד	המן	עשה	להם	האלהים	כמה	נסים	אמרו	רבותינו	לא	היו
מ	המן	עשה	להם	האלהים	כמה	נסים	אמרו	רבותי'	לא	היו
2פ	המן	עשה	להם	האלהים	כמה	נסים	אמרו	רבותינו	לא	היו
א	המן	עשה	להם	האלהים	כמה	נסים	אמרו	רבותינו	לא	היו
ש	המן	עשה	להם	האלהים	כמה	נסים	אמרו	רבותינו	לא	היו

ד	נצרכין	להפנות	כדרך	בני	אדם	ולמה	כן	אלא	אמר	האלהים	יהיו
מ	נצרכין	להפנות	כדרך	בני	אדם	ולמה	כן	אלא	אמ'	האלהים	יהיו
2פ	נצרכין	להפנות	כדרך	בני	אדם	ולמה	כן	אלא	אמ'	האלהים	יהיו
א	נצרכין	להפנות	כדרך	בני	אדם	ולמה	כן	אלא	אמ'	הקב"ה	אם יהיו
ש	צרכי'	להפנות	כדרך	בני	אדם	ולמה	כן	אלא	אמ'	האלהים	אם יהיו

ד	בני	נצרכין	להפנות	והאיך	הכתבתי	עליהם	שהם	אלהים	שנ'		
מ	בני	צרכין	להפנות	והיאך	הכתבתי	עליהם	שהם	אלהים	שנ'		
2פ	בני	נצרכין	להפנות	והיאך	הכתבתי	עליהם	שהם	אלהים	שנ'		
א	בני	נצרכין	להפנות	כדרך	בני	אדם	והיאך	הכתבתי	עליהם	אלהים	שנא'
ש	בני	צרכי'	להפנות	כדרך	בני	אדם	והיאך	הכתבתי	עליהם	אלהים	שנא'

ד	אני	אמרתי	אלהים	אתם	אלא	כשם	שאין	המלאכי'	צרכין	לדבר	זה
מ	אני	אמרתי	אלהים	אתם	אלא	כשם	שאין	המלאכים	נצרכין	לדבר	זה
2פ	אני	אמרתי	אלהים	אתם	אלא	כשם	שאין	המלאכים	צרכין	לדבר	זה
א	אני	אמרתי	אלהים	אתם	וגו'	אלא	כשם	שהמלאכים	אין	צרכין	לדבר
ש	אני	אמרתי	אלהים	אתם	אלא	כשם	שהמלאכים	אינם	צרכי'	לדבר	זה

ד	אף	הן	לא	יצרכו	לדבר	זה	עוד	ד"א'	אמ'	האלהים
מ	אף	זה	לא	יצרכו	לדבר	זה	עוד	ד"א	אמ'	האלהים
2פ	אף	הן	לא	יצרכו	לדבר	זה	עוד	דבר	אחר	האלהים
א	אף	הם	לא	יצרכו	לדבר	זה	עוד	ד"א	אמ'	האלהים
ש	אף	הם	לא	יצרכו	לדבר	זה	עוד	ד"א	אמ'	האלהים

ד	האומות	אוכלין	ונצרכין	והיאך	אני	נותן	הפרש	בין	בני	לבין	האומ'
מ	האומות	אוכלין	ונצרכין	והיאך	אני	נותן	הפרש	בין	בני	לבין	האומות
2פ	האומות	אוכלין	ונצרכין	והיאך	אני	נותן	הפרש	בין	בני	לבין	האומות
א	האומות	העולם	ונצרכי'	והיאך	אני	נותן	הפרש	בין	בני	לבין	אומות
ש	אומות	העולם	ונצרכי'	והיאך	אני	נותן	הפרש	בין	בני	לבין	לא"ה

ד	לפיכ'	לא	היו	נצרכין	מה	עשו	בטובה	שעשה	להם	האלהים	התחילו
מ	לפיכך	לא	היו	נצרכין	מה	עשו	בטובה	שעשה	להם	האלהים	התחילו
2פ	לפיכך	לא	היו	נצרכין	מה	עשו	בטובה	שעשה	להם	האלהים	התחילו
א	לפי'	לא	היו	נצרכין	מה	עשו	בטובה	שעשה	להם	האלהים	התחילו
ש	לפי'	לא	היו	נצרכי'	מה	עשו	בטובה	שעשה	האלהים	להם	התחילו

ד	אומ'	ליצנות	עליו	אומ'	זה	לזה	אי	אתה	שומע	שמע	אחי	זזה
מ	אומרין	ליצנות	עליו	אומ'	זה	לזה	אין	את	שומע	שמעון	אחי	זזה
2פ	אומרים	ליצנות	עליו	אומרים	זה	לזה	אי	אתה	שומע	שמעון	אחי	זזה
א	אומרי'	ליצנות	עליו	אומרי'	זה	לזה	אין	אתה	שומע	שמעון	אחי	זזה
ש	אומ'	ליצנות	עליו	אומ'	זה	לזה	אי	אתה	שומע	שמעון	אחי	זזה

ד	או'	מה	אתה	אומ'	ראובן	אחי	אמ'	לו	בחיך		
מ	אומ'	מה	טיבך	אומ'	ראובן	אחי	אומ'	לו	בחיך		
2פ	אומר	מה	אתה	אומר	ראובן	אחי	אמ'	לו	בחיך		
א	אומ'	מה	אתה	אומר	ראובן	אחי	א"ל		בחיך	איש	ילוד
ש	אומ'	מה	אתה	רואה	ראובן	אחי	וא"ל		בחיך	כל	ילוד

ד					ראית	מימיך	אדם	נותן	חטים		
מ					ראית	מימיך	אדם	נותן	חטים		
2פ					ראית	מימיך	אדם	נותן	חטים		
א	אשה	מכניס	ואינו	מוציא	א"ל	האחר	בחיך	ראית	מימיך	אדם	נותן
ש	אשה	שמכניס	ואינו	מוציא	א"ל	האחר	בחיך	ראית	מימיך	אדם	נותן

ד	ברחים	ואינן	נטחנות	ויורדות	אף	אנו	אוכלין	את	המן	ואינו	יורד
מ	ברחים	ואינן	נטחנות	ויורדות	אף	אנו	אוכלין	את	המן	ואינו	יורד
2פ	ברחים	ואינן	נטחנות	ויורדות	אף	אנו	אוכלין	את	המן	ואינו	יורד
א	ברחים	ואינן	נטחנות	ויורדות	אף	אנו	אוכלין	את	המן	ואינו	יורד
ש	ברחי'	ואינן	נטחנות	ויורדות	אף	אנו	אוכלין	את	המן	ואינו	יורד

ד	אומ'	לו	חבירו	מתירא	אני	של	יום	אחרון	תנפח	כריסו	ותיבקע
מ	מעינו	לו	חברו	מתירא	אני	שליום	יום	האחרון	תינפח	כריסו	ותבקע
פ	אמ'	לו	חברו	מתירא	אני	של	יום	אחרון	תנפח	כריסו	ותבקע
א	א"ל		חבירו	מתירא	אני	שליום		אחרון	תפח	כרסו	ותבקע
ש	א"ל		חבירו	מתירא	אני	שליום		אחרון	תנפח	כריסו	ותבקע

ד	שאיין	אנו	מוציאין	אותה	באתה	שעה	אמר	האלהים	למשה	איני	יכול
מ	שאיין	אנו	מוציאין	אותה	באותה	שעה	אמ'	האלהים	למשה	איני	יכול
פ	שאיין	אנו	מוציאין	אותו	באותה	שעה	אמ'	האלהים	למשה	איני	יכול
א	שאיין	אנו	מוציאין	אותו	באותה	שעה	אמ'	האלהים	למשה	איני	יכול
ש	שאיין	אנו	מוציאין	אותו	באותה	שעה	אמ'	האלהים	למשה	איני	יכול

ד	לסבול	ולכבוש	עד	אנה	ינאצוני	וגו'	ועד	אנה	לא	יאמינו
מ	לסבול	ולכבוש	עד	אנה	ינאצוני	העם	ועד	אנה	לא	יאמינו
פ	לסבול	ולכבוש	עד	אנה	ינאצוני	העם	ועד	אנה	לא	יאמינו
א	לסבול	ולכבוש	עד	אנה	ינאצוני	העם	וגו'	הזה		
ש	לסבול	ולכבוש	עד	אנה	ינאצוני	העם	וגו'	הזה		

ד	לי	בכל	נפלאותי	אשר	עשיתי	בקרב	אשר	אעשה	עמו	אין	כת'	כאן
מ	לי	בכל	האותות	אשר	עשיתי	בקרב	אשר	אעשה	עמו	אין	כתו'	כאן
פ	בי	בכל	האותות	אשר	עשיתי	בקרב	אשר	אעשה	עמו	אין	כתיב	כאן
א				אשר	עשיתי	בקרב	אשר	עשיתי	עמו	אין	כתי'	כאן
ש				אשר	עשיתי	בקרב	אשר	עשיתי	עמו	אין	כתי'	כאן

ד	אלא	אעשה	בקרב	א"ר'	שמעון	בן	יוחאי	כמה	אותות	ונפלאות
מ	אלא	עשיתי	בקרב	אמ'	שמעון	בן	יוחאי	כמה	אותות	ונפלאות
פ	אלא	עשיתי	בקרב	א"ר	שמעון	בן	יוחאי	כמה	אותות	ונפלאות
א	אלא	עשיתי	בקרב	ארשב"				כמה	אותות	ונפלאות
ש	אלא	עשיתי	בקרב	ארשב"				כמה	אותות	ונפלאו'

ד	עשיתי	בקרביהן	והן	מנאצין	אותי	כענין	שנא'	והקרב	והכרעים	וגו'	ומנין
מ	עשיתי	בקרביהן	והן	מנאצים	אותי	כענין	שנ'	והקרב	והכרעים	ירחץ	במים
פ	עשיתי	בקרביהן	והן	מנאצין	אותי	כענין	שנאמר	והקרב	והכרעים	וגו'	ומנין
א	עשיתי	בקרביהם	והם	מנאצים	אותי	כענין	שנא'	והקרב	והכרעים		ומנין
ש	עשיתי	בקרבם	והיו	מנאצ'	אותי	כענין	שנא'	והקרב	והכרעי'	ירחץ	במים

ד	שלא	היה	יוצא	מהן	שנ'	לחם	אבירים	אכל	איש	אל	תהי
מ	שלא	היה	יוצא	מהן	שנ'	לחם	אבירים	אכל	איש	אל	תהי
פ	שלא	היה	יוצא	מהם	שנא'	לחם	אבירים	אכל	איש	אל	תהי
א	שלא	היה	יוצא	מהם	שנא'	לחם	אבירים	אכל	איש	אל	תהי
ש	שלא	היה	יוצא	מהם	שנא'	לחם	אבירים	אכל	איש	אל	תהי

ד	קורא	אבירים	אלא	לחם	איברים	לחם	שהוא	ניטוח	באיבריהם	אעפכ'
מ	קורא	אבירים	אלא	לחם	איברים	לחם	שהוא	ניטוח	באיבריהם	אעפ"כ
פ	קורא	לחם	אלא	לחם	איברים	לחם	שהוא	ניטוח	באיבריהם	אף
א	קורא	לחם	אלא	לחם	איברים	להגיד	שהוא	ניטוע	באיבריהם	ואעפ"כ
ש	קורא	לחם	אלא	לחם	איברי'	לחם	שהוא	נבלע	באיברי'	אעפ"כ

ד		למד	משה	עליהם	וחזר	בו	אלהים	מן	הרעה	ואחר
מ		לומד	משה	עליהם	וחזר	בו	אלהים	מן	הרעה	ואחר
פ	פי	למד	משה	עליהם	וחזר	בו	אלהים	מן	הרעה	ואחר
א		למד	משה	[עליהם]	וחזר	בו	אלהים	מן	הרעה	ואח"כ
ש		למד	משה	עליהם	וחזר	בו	אלהים	מן	הרעה	ואח"כ

ד	כך	אמרו	זה	לזה	יהיו	זכורין	אותן	הימים	שהיינו	במצרים	בשעה	שהיינו
מ	כך	אמ'	זה	לזה	יהו	זכורין	אותן	הימים	שהיינו	במצרים	בשער	שהיינו
פ									שהיינו	במצרים	בשעה	שהיינו
א		אמרו	זה	לזה	יהיו	זכורין	אותן	הימים]	שהיינו	במצרים	בשעה	שהיינו
ש									שהיינו	במצרים	בשעה	שהיו

ד	מבשלי	קדרות	קדרות	של	בשר	ויושבין	ואוכלין	פכסמין	ופותין	בתוך	הזום	של
מ	מבשלין	קדרות	קדרות	שלבשר	בשר	ויושבין	ואוכלין	פכסמין	ופותין	בתוך	הטס	שלבשר
2פ	מבשלות	קדרות	קדרות	של	בשר	ויושבים	ואוכלים	פכסמין	ופותין	בתוך	הזום	של
א	מבשלים	קדרות	קדרות	של	בשר	ויושבים	ואוכלים	פכסמין	ופותים	בתוך	החום	של
ש	מבשלות	קדרות	קדרות	של	בשר	ויושבין	ואוכלין	פרסמין	ופותין	בתוך	החום	של

ד	בשר	לואי	מתנו	שם	ולא	הוציאנו	האלהים	משם	שנאמ'	מי	יתן	מותנו
מ	בשר	לואי	מתנו	שם	לא	הוציאנו	משה	משם	שנ'	מי	יתן	מותנו
2פ	בשר	לואי	מתנו	שם	ולא	הוציאנו	האלהים	משם	שנ'	מי	יתן	מותנו
א	בשר	ולואי	מתנו	שם	ולא	הוציאנו	האלהים	משם	שנא'	מי	יתן	מותנו
ש	בשר	והלואי	מתנו	שם	ולא	הוציאנו	האלהים	משם	שנא'	מי	יתן	מותנו

ד	ביד	י"י	בארץ	מצרים	בשבתנו	וגו'				עכשו	אין	לנו
מ	ביד	י"י	בארץ	מצרים	בשבתנו	על	סיר	הבשר	וגומ'	עכשיו	אין	לנו
2פ	ביד	י"י	בארץ	מצרים	בשבתנו	על	סיר	הבשר	וגו'	עכשו	אין	לנו
א	ביד	ה'	בארץ	מצרים	בשבתנו	על	סיר	הבשר	וגו'	עכשיו	אין	לנו
ש	ביד	ה'	בארץ	מצרים	בשבתנו	על	סיר	הבשר	וגו'	ועכשיו	אין	לנו

ד	אלא	המן	הזה	בלבד	בערב	כן	בבקר	כן	בחול	כן	בשבת	כן
מ	אלא	המן	הזה	בלבד	ובערב	כן	בבקר	כן	בחול	כן	בשבת	כן
2פ	אלא	המן	הזה	בלבד	בערב	כן	בבקר	כן	בחול	כן	בשבת	כן
א	אלא	המן	הזה	בערב	בערב	כן	בבקר	כן	בחול	כן	בשבת	כן
ש	אלא	המן	הזה	בבקר	בבקר	כן	בערב	כן	בחול	כן	בשבת	כן

ד	עשה	אדם	יום	טוב	אין	לו	לאכול	אלא	מן	עשה	יום	רע
מ	עשה	אדם	יום	טוב	אין	לנו	לאכול	אלא	מן			
2פ	עשה	אדם	יום	טוב	אין	לו	לאכל	אלא	מן	עשה	יום	רע
א	עשה	אדם	י"ט	טוב	אין	לו	לאכול	אלא	מן	עשה	יום	רע
ש	עשה	אדם	י"ט	טוב	אין	לו	לאכול	אלא	מן	עשה	יום	רע

ד	אין	לו	לאכול	אלא	מן	הרי	נפשו'	יבשים	שנ'	ועתה	נפשנו	יבשה
מ	אין	לו	לאכל	אלא	מן	הרי	מעינו	יבשים	שנ'	ועתה	נפשנו	יבשה
2פ	אין	לו	לאכול	אלא	מן	הרי	מענינו	יבשים	שנ'	ועתה	נפשינו	יבשה
א	אין	לו	לאכול	אלא	מן	הרי	מענינו	יבשים	שנא'	ועתה	נפשנו	יבשה
ש	אין	לו	לאכול	אלא	מן	הרי	מעינו	יבשים	שנא'	ועתה	נפשנו	יבשה

ד	אין	כל	וגו'						שמע'	בן	יוחאי	וכי
מ	אין	כל	וגומ'				אר'	ר'	שמעון	בן	יוחאי	וכי
2פ	אין	כל	בלתי	אל	המן	וגו'	אר'	רשב"י	שמעון	בן	יוחי	וכי
א	אין	בו	וגו'				אמ'					וכי
ש	אין	כל	וגו'				ארשב"י					וכי

ד	בשר	היו	מבקשין	והלא	כל	מעדני	עולם		טועמין	במן	כל	מי
מ	בשר	היו	מבקשין	והלא	כל	מעדני	עולם	היו	טועמין	במן	כל	מי
2פ	בשר	היו	מבקשין	והלא	כל	מעדני	עולם		טועמין	במן	כל	מי
א	בשר	היו	מבקשין	והלא	כל	מעדני	עולם		טועמים	במן	כל	מי
ש	בשר	היו	מבקשי'	והלא	כל	מעדני	עולם		טועמין	במן	כל	מי

ד	שהיה	מתאוה	בשר	היה	טועמו	כל	מי	שהיה	מתאוה	דגה	היה	טועמו
מ	שהיה	מתאוה	בשר	היה	טועמו	כל	מי	שהיה	מתאוה	דגה	היה	טועמו
2פ	שהיה	מתאוה	בשר	היה	טועמו	כל	מי	שהיה	מתאוה	דגה	היה	טועמו
א	שהיה	מתאוה	בשר	היה	טועמו	וכל	מי	שהיה	שמתאוה	דג	היה	טועמו
ש	שהיה	מתאוה	בשר	היה	טועמו	וכל	מי	שהיה	שמתאוה	דג	היה	טועמו

ד	מי	שהיה	מתאוה	תרנגול	או	פסיון	או	טווס	כך	היה	טועם
מ	מי	שהיה	מתאוה	תרנגול	או	פסיון	או	טוס	כן	היה	טועם
2פ	מי	שהיה	מתאוה	תרנגול	או	פסיון	או	טוס	כן	היה	טועם
א	מי	שהיה	מתאוה	תרנגול	או	פסיון	או	טון[ואס	כן	היה	טועם
ש	מי	שהיה	מתאוה	תרנגול	או	פסיון	או	טאס	כן	היה	טועמן וכן

היאך	עלילה	מבקשים	שהיו	אלא	מתרעמים	ולמה	מבקש	שהיה	מה	כל	ד
היאך	עלילה	מבקשין	שהיו	אלא	אמ'	ולמה	מבקש	שהיה	מה	כל	מ
היאך	עלילה	מבקשי'	שהיו	אלא	מתרעמים	ולמה	מבקש	שהיה	מה	כל	2פ
היאך	עלילה	מבקשים	שהיו	אלא	מתרעמים	ולמה	מבקש	שהיה	מה	כל	א
היאך	עלילה	מבקשים	שהיו	אלא	מתרעמים	ולמה	מבקש	שהיה	מה	כל	ש

מבקשים	הם	מה	למשה	האלהים	אמ'	כן		ואעפ'	למצרים	לחזור	ד
מבקשין	הם	מה	למשה	האלהים	אמ'			אעפ'כ'	למצרים	לחזור	מ
מבקשים	הם	מה	למשה	האלהים	אמר	כן	פי	ואף	למצרים	לחזור	2פ
מבקשין	הם	מה	למשה	האלהים	אמ'			ואעפ"כ	למצרים	לחזור	א
מבקשי'	הם	מה	למשה	הב"ה	אמ'			ואעפ"כ	למצרי'	לחזור	ש

יום	ממנו	אוכלים	אתם	ואין	בשר	להם	אתן	שאני	להם	אמור	בשר	ד
יום	ממנו	אוכלים	אתם	ואין	בשר	להם		שאתן	להן	אמור	בשר	מ
יום	ממנו	אוכלין	אתם	ואין	בשר	להם	אתן	שאני	להם	אמור	בשר	2פ
יום	ממנו	אוכלים	אתם	ואין	בשר	להם	נותן	שאני	להם	אמור	בשר	א
יום	ממנו	אוכלי'	אתם	ואין	בשר	להם	נותן	שאני	להם	אמור	בשר	ש

יום	לא			ה'ה'ד'	חדש	אלא	יומים	או	בלבד	אחד	ד
יום	לא			ה'ה'ד'	חדש	אלא	יומים	אלא	בלבד	אחד	מ
יום	לא	דכתיב	היא	הדא	חדש	אלא	יומים	או	בלבד	אחד	2פ
יום	לא			הה"ד	חדש	או	יומים	או	בלבד	אחד	א
יום	לא			הה"ד	חדש	אלא	יומים	או	בלבד	אחד	ש

עשרים	ולא								תאכלוהו	אחד	ד
									תאכלון	אחד	מ
								וגומ'	תאכלון	אחד	2פ
								ולא	תאכלון	א'	א
								וגו'	תאכלון	א'	ש

יום	לזרא	לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	חדש	עד	יום	ד
	לזרא	לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	חדש	עד	יום	מ
				מאפכם	יצא	אשר	עד	חדש	עד	יום	2פ
								חדש	עד	יום	א
								חדש	עד	יום	ש

האלהים	לפני	נתרעם	שלא	מי	כל	בשר	האלהים	להם	נתן	שעה	באותה	ד
האלהים	לפני	נתרעם	שלא	מי	כל	בשר	האלהים	להם	נתן	שעה	באותה	מ
האלהים	לפני	נתרעם	שלא	מי	כל	בשר	האלהים	להם	נתן	שעה	באותה	2פ
האלהים	לפני	נתרעם	שלא	מי	כל	בשר	האלהים	להם	נתן	שעה	באותה	א
האלהים	לפני	נתרעם	שלא	מי	כל	בשר	האלהים	להם	נתן	שעה	באותה	ש

אוכלו	היה	ונהנה	ממנו	ומי	שהיה	מנאץ	לפני	האלהים	היה	אוכלו	היה	ד
לאכול	היה	ונהנה	ממנו	מי	שהיה	מנאץ	לפני	האלהים	היה	אוכלו	היה	מ
לאכל	היה	ונהנה	ממנו	ומי	שהיה	מנאץ	לפני	האלהים	היה	אוכלו	היה	2פ
לאכול	היה	ונהנה	ממנו	ומי	שהיה	מנאץ	לפני	האלהים	היה	אוכלו	היה	א
לאכול	היה	ונהנה	ממנו	ומי	שהיה	מנאץ	לפני	הקב"ה	היה	אוכלו	היה	ש

לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	שנ'	מאפו	ויוצא	בודקו	והיה	ממנו	ד
לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	שנ'	מאפו	ויוצא	בודקו	והיה	ממנו	2פ
לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	שנאמ'	מאפו	ויוצא	בודק	והיה	ממנו	א
לכם	והיה	מאפכם	יצא	אשר	עד	שנא'	מאפו	ויוצא	ובודקו	והיה	ממנו	ש

הכהן	הונא	ר'	לאסכרא	אומר	לקיש	בן	שמעון	ר'		לזרא	הכהן	ד
הכהן	הונא	ר'	לאסכרא	אומר	לקיש	בן	שמעון	ר'	לזרא	מהו	הכהן	מ
הכהן	הונא	ר'	לאסכרה	אומר	לקיש	בן	שמעון	ר'			הכהן	2פ
הכהן	הונא	ר'	לאסכרה	אמ'				רשב"ל			הכהן	א
הכהן	הונא	ר'	לאסכרה	אומר				רשב"ל			הכהן	ש

ד	בן	בשם	ר'	שמואל	בר	נחמן	בשם	רבתי	שבגולה	או
מ	בן	בשם	ר'	שמואל	בר	נחמן	בשם	רבתי	שבגולה	אומ'
2פ	בן	בשם	ר'	שמואל	בר	נחמן	בשם	רבתינו	שבגולה	אמ'
א	בן	בשרשב"ן					בשרז"ל		שבגולה	אמ'
ש	בר	בשרשב"ן					בשרז"ל		שבגולה	אמ'

ד	לזתא	ולפטנא	ר'	אביתר	אומר	מאי	לזרא	לדודיא	או	שאחיה	אותן
מ	לזרנא	ולפטנא	ר'	אביתר	אומ'	מאי	לזרא	לרודיא		שאחיה	אותן
2פ	זרנא	ולפטנא	ר'	אביתר	אמ'	(שאר)	לזרא	לרודיא		שאחיה	
א	לזורנא	ולפטנא	ר'	אביתר	אמ'	מאי	לזרא	לרודיא		שאחיה	אותם
ש	זולדנא	ולפטנא	ר'	אביתר	אמ'	מאי	לזרא	לדודיא		שאחז	אותן

ד	דורא	במעיהן	ר'	איבו	בר	נגרי	אוי	והיה	לאזהרה	שמין	ואילך
מ	רודיא	במעיהן	ר'	איבו	בן	נגרי	אמ'	מאי	לאזהרה	שמכאן	ואלך
2פ	רודיא	במעיהן	ר'	איבו	בר	נגדי	אמ'	והיה	לאזהרה	שמכאן	ואילך
א	דודיא	במעיהם	ר'	איבו	בר	נגרי	אמ'	והיה	לאזהרה	שמכאן	ואילך
ש	דודיא	במעיהם	ר'	איבו	בר	נגרי	אמ'	והיה	לאזהרה	שמכאן	ואילך

ד	יזהרו	להם	ר'	יהודה	בר'	סימון	אמ'	מהו	והיה	לכם	לזרא	שנעשו
מ	יזהרו	להם	ר'	יהודה	בר'	סימון	אמ'	מה	והיה	לכם	לזרא	שנעשו
2פ	יזהרו	להם	ר'	יהודה	בר	סימון	אמ'	מהו	והיה	לכם	לזרא	שנעשים
א	יזהרו	להם	ר'	יהודה	ב"ס		אמ'	מהו	והיו	לכם	לזרא	שנעשו
ש	יזהרו	לכם	ר'	יהודה	ב"ס		אמר	מהו	והיה	לכם	לזרא	שנעשו

ד	כלם	זרים	כמה	שנא'	וכל	זר	לא	יאכל	בו		
מ	כלם	זרים	כמ"א	דתי"מ	וכל	זר	לא	יאכל	בו		
2פ	כולם	זרים	כמה	שנ'	וכל	זר	לא	יאכל	בו	כך	(למה)
א	כלם	זרים	כד"א	שנא'	וכל	זר	לא	יאכל	בו		
ש	כלם	זרים	שנא'	שנא'	וכל	זר	לא	יאכל	בו		

ד	כך	כל	מי	שניאץ	לאלהים	נעשה	זר	והיאך	נעשה	זר	אלא	שבאת
מ	כך	כל	מי	שנאץ	לאלהים	נעשה	זר	והיאך	נעשה	זר	אלא	שבאת
2פ	כך	כל	מי	שמנאץ	לאלהים	נעשה	זר	והיאך	נעשה	זר	אלא	שבאת
א	כל	כל	מי	שמנאץ	האלהים	נעשה	זר	והיאך	נעשה	זר	אלא	שבאת
ש	כל	כל	מי	שמנאץ	האלהים	נעשה	זר	והיאך	נעשה	זר	אלא	שבאת

ד	עליהם	הצרעת	אמ'	לו	האלהים	למשה	הם	נאצו	אותי	הרי	הם
מ	עליהם	הצרעת	אמ'	לו	האלהים	משה	הם	נאצו	אותי	הרי	הם
2פ	עליהם	הצרעת	אמ'	לו	האלהים	משה	הם	נאצו	אותי	הרי	הם
א	עליהם	הצרעת	וכן	אמ'	האלהים	למשה	הן	נאצו	אותי	הרי	הם
ש	עליהם	הצרעת	וכן	אמ'	הקב"ה	למשה	הם	ניאצו	אותי	הרי	הם

ד	זרים	מן	הקהל	ה'ה"ד'	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וגו'	
מ	זרים	מן	הקהל	ה'ה"ד'	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל	זב
2פ	זרים	מן	הקהל		וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע	וכל	זב
א	זרים	מן	הקהל		וישלחו	מן	המחנה				
ש	זרים	מן	הקהל		וישלחו	מן	המחנה				

ד	טמא	לנפש	ועל	דעתי'	דר'	יהודה	בר'	סימון	דאמר	מן	מעשה	העגל
מ	טמא	לנפש	ועל	דעתיה	דר'	יהודה	בר'	סימון	דאמ'	מן	מעשה	העגל
2פ	טמא	לנפש	ועל	דעתיה	דר'	יהודה			דאמ'	מן	מעשה	העגל
א	טמא	לנפש	וע"ד		דר'	יהודה			דאמ'	מן	מעשה	העגל
ש	טמא	לנפש	וע"ד		דר'	יהודה	ב"ס		דאמ'	מן	מעשה	העגל

ד	באת	עליהם	הצרע'	מפיק	ליה	מהאי	קרא	ביום	נטעך	תשגשי	וגו'
מ	באתה	עליהם	צרעת	מפיק	ליה	מהאי	קרא	ביום	נטעך	תשגשי	ובבקר
2פ	באתה	עליהם	הצרעת	מפיק	ליה	מהאי	קרא	ביום	נטעך	תשגשי	וגו'
א	באת	עליהם	הצרעת	מפיק	ליה	מהאי	קרא	ביום	נטעך	תשגשי	
ש	באת	עליהם	הצרעת	מפיק	ליה	האי	קרא	ביום	נטעך	תשגשי	

ד	זרעך	תפריחי	וגו'	אמרו	רבותי'	אחר	מ'	יום	שקבלו	ישראל	את	התורה
מ				אמ'	רבותי'	אחר	מ'	יום	שקבלו	ישראל	את	התורה
2פ				אמרו	רבותינו	אחר	ארבעים	יום	שקבלו	ישראל	את	התורה
א				אמרו	רבו'	אחר	מ'	יום	שקבלו	ישראל	את	התורה
ש				אמרו	רבותי'	אחר	מ'	יום	שקבלו	ישראל	את	התורה

ד	עשו	ישראל	את	העגל	מנין	שכן	את	מוצא	שהאלהים	נתן	רמז	למשה
מ	עשו			העגל	מנין	שכן	את	מוצא	שהאלהים	נתן	רמז	למשה
2פ	עשו		את	העגל	מנין	שכן	את	מוצא	שהאלהים	נתן	רמז	למשה
א	עשו		את	העגל	מנין	שכן	את	מוצא	שהאלהים	נתן	רמז	למשה
ש	עשו		את	העגל	מנין	שכן	את	מוצא	שהאלהים	נתן	רמז	למשה

ד	על	כך	אמ'	לו	האלהים	משה	אין	את	רואה	לישראל	היכן
מ	על	כך	אמ'	לו	האלהים	משה	אין	את	רואה	לישראל	היכן
2פ	על	כן	אמ'	לו	האלהים	משה	אין	את	רואה	לישראל	היכן
א	על	כן	א"ל		האלהים	משה	אין	אתה	רואה	לישראל	היכן
ש	על	כן	א"ל		הקב"ה	למשה	אין	אתה	רואה	לישראל	איכן

ד	הם	עומדים	ואו'	כל	אשר	דבר	י"י	נעשה	ונשמע	חייך	בכזבים	הם
מ	הם	עומדים	ואומ'	כל	אשר	דבר	י"י	נעשה	ונשמע	חייך	בכזבים	הם
2פ	הם	עומדים	ואומרים	כל	אשר	דבר	י"י	נעשה	ונשמע	חייך	בכזבים	הם
א	הם	עומדים	ואומר'	כל	אשר	דבר	ה'	נעשה	ונשמע	חייך	בכזבים	הם
ש	הם	עומדי'	ואומר'	כל	אשר	דבר	ה'	נעשה	ונשמע	חייך	דכזבים	הם

ד	עומדי'	אינם	מושלמים	לי	אלא	יום	שנא'	ואתם	תהיו	לי
מ	עומדים	אינן	הוויים	לי	אלא	יום	שנ'	ואתם	תהיו	לי
2פ	עומדים	אינם	משלימין	לי	אלא	ארבעים	שנ'	ואתם	תהיו	לי
א	עומדים	אינן	הוויים	לי	אלא	יום	שנא'	ואתם	תהיו	לי
ש	אומר'	אינם	משלימין	ליה	לאחר	יום	שנא'	ואתם	תהיו	לי

ד	ממלכת	כהנים	וגו'	חסר	מקרא	כלום	לי	למד	שלישים	יוד	עשרה
מ	ממלכת	כהנים		חסר	מקרא	כלום	לי	ל'	שלישים	יוד	עשרה
2פ	ממלכת	כהנים	וגו'	חסר	מקרא	כלום	ל"י	למ"ד	שלישים	יוד	עשרה
א	ממלכת	כהנים	וגו'	חסר	מקרא	כלום	ל"י	ל'	שלישים	יוד	עשרה
ש	ממלכת	כהנים	וגו'	קדוש	מקרא	כלום	ל"י	למ"ד	שלישי'	יוד	עשרה

ד	הרי	מ'	ר'	שמע'	בן	יוחאי	ור'	אליעזר'	בן	יעקב	א'
מ	הרי	מ'	ר'	שמעון	בן	יוחאי	ור'	אליעזר	בן	יעקב	אחד
2פ	הרי	ארבעים	ר'	שמעון	בן	יוחאי	ור'	אליעזר	בן	יעקב	אחד
א	הרי	מ'	רשב"י				ור'	אליעזר	בן	יוחאי	א'
ש	הרי	מ'	רשב"י				ור'	אליעזר	בן	יוחאי	א'

ד	מהם	היה	או'	כ"ט	יום	היו	ישראל	מושלמין	וחד	מנהון	היה
מ	מהם	היה	אומ'	כ"ט	יום	היו	מושלמין	ישראל	וחד	מנהון	היה
2פ	מהן	היה	אומר	עשרים	יום	היו	ישראל	מושלמין			והיה
א	מהם	היה	אומ'	כ"ט	יום	היה	ישראל	מושלמים			והיה
ש	הם	היה	אומ'	כ"ט	יום	היו	ישראל	מושלמים			והיה

ד	או'	אומר	י"א	אחד	עשר	יום	היו	ישראל	מושלמין	ותרויהון	מחד	קרא
מ	אומר	אחד	מהם	אחד	עשר	יום	היו	ישראל	מושלמין	ותרויהון	מחד	קרא
2פ	אומר	אחד	מהם	אחד	עשר	יום	היו	ישראל	מושלמין	ותרויהון	מחד	קרא
א	אומ'	א'	מהם	י"א	עשר	יום	היו	ישראל	מושלמים	ותרויהון	מחד	קרא
ש	אחד	מהם	אומ'	י"א	עשר	יום	היו	ישראל	מושלמים	ותרויהון	מחד	קרא

ד	שנ'	אחד	עשר	יום	מחורב	וגו'	מהן
מ	שנ'	אחד	עשר	יום	מחורב	דרך	מהן
2פ	שנ'	אחד	עשר	יום	מחורב	דרך	מהן
א	שנא'	אחד	עשר	יום	מחורב	דרך	מהם
ש	שנא'	אחד	עשר	יום	מחורב	דרך	מהם

ד	שנא'	ויפתוהו	בפיהם	ובלשונם	יזבו	לו	ולבם	לא	נכון	עמו		
מ	שנ'	ויפתוהו	בפיהם	ובלשונם	יזבו	לו	ולבם	לא	נכון	עמו	וגומ'	
פ	שנ'	ויפתוהו	בפיהם	ובלשונם	יזבו	לו	ולבם	לא	נכון	עמו	ולא	נאמנו
א	שנא'	ויפתוהו	בפיהם	וגו'			ולבם	לא	נכון	עמו	וגו'	
ש	שנא'	ויפתוהו	בפיהם	וגו'			ולבם	לא	נכון	עמו	וגו'	

ד		הרי	אפי'	באותו	היום	שהיו	עומדים	לפני	הר	סיני	לא	היה
מ		הרי	אפי'	באותו	היום	שהיו	עומדים	לפני	הר	סיני	לא	היה
פ	בבריתו	הרי	אפלו	באותו	היום	שהיו	עומדים	לפני	הר	סיני	לא	היה
א		הרי	אפי'	באותו	היום	שהיו	עומדים	לפני	הר	סיני	לא	היה
ש		הרי	אפי'	באותו	היום	שהיו	עומדי'	לפני	הר	סיני	לא	היה

ד	לבם	נכון	לבוראם	הוא	שישעיה	אומ'	להם	ביום	נטעך	תשגשי	אמ'	להם
מ	לבם	נכון	לבוראם	הוא	שישעיהו	אומ'	להם	ביום	נטעך	תשגשי	אמ'	להם
פ	לבם	נכון	לבוראם	הוא	שישעיה	אומר	להם	ביום	נטעך	תשגשי	אמ'	להם
א	לבם	נכון	לבוראם	הוא	שישעיה	אומ'	להם	ביום	נטעך	תשגשי	אמ'	להם
ש	לבם	נכון	לבוראם	הוא	שישעיהו	אומ'	להם	ביום	נטעך	תשגשי	אמ'	להם

ד	האלי'ם	ביום	שבקשתי	לעשו'	אתכם	נטיעה	לשמי	עשיתם	סיגים	הוי		ביום
מ	האלהים	ביום	שבקשתי	לעשות	אתכם	נטיעה	לשמי	עשיתם	סיגים	הוי		ביום
פ	האלהים	ביום	שבקשתי	לעשות	אתם	נטיעה	לשמי	עשיתם	סיגים	הוי	אומר	ביום
א	האלהים	ביום	שבקשתי	לעשות		נטיעה	לשמי	עשיתם	סיגים	הוי		ביום
ש	הקב"ה	ביום	שבקשתי	לעשו'	אתכם	נטיעה	לשמי	עשיתם	סיגים	הוי		ביום

ד	נטעך	תשגשי	מהו	ובבקר	זרעך	תפריחי	ר'	חמא	ור'	חנינ'	ור'	שמואל
מ	נטעך	תשגשי	מהו	ובבקר	זרעך	תפריחי	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	שמואל
פ	נטעך	תשגשי	ומהו	ובבקר	זרעך	תפריחי	ר'	חמא	בר	חנינא	ור'	שמואל
א	נטעך	תשגשגי	ומהו	בבקר	זרעך	תפריחי	ר'	חמא	בר	חנינא	ורשב"ן	
ש	נטעך	תשגשי	ומהו	ובבקר	זרעך	תפריחי	ר'	חמא	בר	חנין	ורשב"ן	

ד	בר	נחמן	חד	מנהון	אמ'	למה	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	גנה
מ	בר	נחמן			אמ'	למה	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	גנה
פ	בר	נחמן	חד	מנהון	אומ'	למה	הדבר	דומה	למלך	שהיה	לו	גינה
א			חד	מנהון	אומ'	לה"ד			למלך	שה"ל	לו	גנה
ש			חד	מנהון	אמ'	מלה"ד			למלך	שהיה	לו	גנה

ד	אחת	מליאה	אכרוב	נאה	ומשובח	נכנס	לתוכה	בין	הערבים	וראה	אותה	אמ'
מ	אחת	מלאה	אכרוב	נאה	ומשובח	ונכנס	לתוכה	בין	הערבים	וראה	אותה	אמ'
פ	אחת	מלאה	כרוב	נאה	ומשובח	נכנס	לתוכה	בין	הערבים	וראה	אותה	אמ'
א	אחת	מלאה	כרוב	נאה	ומשובח	נכנס	לתוכה	בין	הערבים	וראה	אותה	אמ'
ש	אחת	מלאה	כרוב	נאה	ומשובח	נכנס	לתוכה	בין	הערבים	וראה	אותה	אמ'

ד	מה	נאה		ומשובחת	לבקר	אני	מוכר	אותה	לתגרין	ואמלא	כיס'
מ	כמה	נאה	היא	ומשובחת	לבקר	אני	מוכר	אותה	לתגרין	ואמלא	כיס'
פ	מה	נאה	היא	ומשובחת	לבקר	אני	מוכר	אותה	לתגרין	ואמלא	כס'
א	מה	נאה		ומשובחת	לבקר	אני	מוכר	אותה	לתגרין	ואמלא	כיס
ש	מה	נאה		ומשובחת	לבקר	אני	מוכר	אותה	לתגרין	ואמלא	כיס'

ד	זהובי'	בבקר	נכנס	לראותה	ומצא	אותה	שהפריגה	אמ'	לה	תיפח	הדריך
מ	זהובים	בבקר	נכנס	לראותה	ומצא	אותה	שהפריגה	אמ'	לה	תיפח	הדריך
פ	זהובים	בבקר	נכנס	לראותה	ומצא	אותה	שהפריגה	אמ'	לה	תיפח	הדריך
א	זהובים	בבקר	נכנס	לראותה	ומצא	אותה	שהפריחה	אמ'	לה	תפח	הדרך
ש	זהובים	בבקר	נכנס	לתוכה	ומצא	אותה	שהפריחה	אמ'	לה	תיפח	הדריך

ד	בערב	היית	נאה	ומשובחת	ובבקר	הרי	הפרגת	כך	אמ'	האלהים	לישראל	ובבקר
מ	בערב	היית	נאה	ומשובחת	ובבקר	הרי	הפרגת	כך	אמ'	האלהים	לישראל	ובבקר
פ	בערב	היית	נאה	ומשובחת	ובבקר	הרי	הפרגת	כך	אמר	האלהים	לישראל	ובבקר
א	בערב	היית	נאה	ומשובחת	ובבקר	הרי	הפרגת	כך	אמ'	להם	לישראל	ובבקר
ש	בערב	היית	נאה	ומשובחת	ובבקר	הרי	הפרגת(א)	כך	אמ'	להם	לישראל	ובבקר

זרעך	תפריחי	וחברו	או'	למי	שהיה	לו	שדה	של	פשתן	נכנס	לתוכה
זרעך	תפריחי	וחברו	אומ'	למי	שהיה	לו	שדה	שלפשתן		נכנס	לתוכה
זרעך	תפריחי	וחברו	אומר	למי	שהיה	לו	שדה	של	פשתן	נכנס	לתוכה
זרעך	תפריחי	[וחברו]	אומר	למי	שהיה	לו	שדה	של	פשתן	נכנס	לתוכה

בערב	והיתה	נאה	בא	להכנס	בבקר	ומצאה	שנעשת	גבעולין	כך	אמ'	להם
בערב	והיתה	נאה	ובא	להכנס	בבקר	ומצאה	שנעשת	גבעולין	כך	אמ'	להם
בערב	והיתה	נאה	בא	להכנס	בבקר	ומצאה	שנעשית	גבעולין	כך	אמר	להם
בערב	היתה	נאה	בא	להכנס	בבקר	ומצאה	שנעשית	גבעולין	כך	אמ'	להם

הא'ים	ובבקר	זרעך	תפריחי	מהו	נד	קציר	אמ'	להם	נדנתם	עליכם	קצירן
האלהים	ובבקר	זרעך	תפריחי	מהו	נד	קציר	אמ'	להם	נדנתם	עליכם	קצירן
האלהים	ובבקר	רעך	[תפריחי]	מהו	נד	קציר	אמ'	להם	נדנתן	על	קצירן
האלהים	ובבקר	רעך	תפריחי	מהו	נד	קציר	אמ'	להם	נדנתם	על	קצירן

שלמלכיות	מלכיות	מפני	שהיה	כתו'	על	הלוחות	בני	חורין	מן	המלכיות	של
של	מלכיות	מפני	שהיה	כתוב	על	הלוחות	בני	חורין	מן	המלכיות	של
של	מלכיות	מפני	שהיה	כתוב	על	הלוחות	בני	חורין	מן	המלכיות	שנא'
של	מלכיות	מפני	שהיה	כתו'	על	הלוחות	בני	חורין	מן	המלכיות	שנא'

חרות	על	הלוחות	לפיכך	אמ'	להם	האלהים	נדנתם	קצירן	שלמלכיות	עליכם
חרות	על	הלוחות	לפיכך	אמ'	להם	האלהים	נדנתם	קצירן	של	מלכיות
חרות	על	הלוחות	לפי'	אמ'	להם	האלהים	נדנתן	קצירן	של	מלכיות
חרות	על	הלוחות	לפי'	אמ'	להם	האלהים	נדנתם	קצירן	של	מלכיות

הוי	נד	קציר	ביום	נחלה	ביום	שסברתי	לעשותכם	נחלה	לשמי	שנ'
הוי	נד	קציר	ביום	נחלה	ביום	שסברתי	לעשותכם	נחלה	לשמי	שנ'
הוי	נד	קציר	ביום	נחלה	ביום	שסברתי	לעשות	נחלה	לשמי	שנא'
הוי	נד	קציר	ביום	נחלה	ביום	שסברתי	לעשות	נחלה	לשמי	שנא'

כי	חלק	י"י	עמו	יעקב	חבל	נחלתו	לא	קיימתם	מלכותי	עליכם	וכאב
כי	חלק	י"י	עמו	יעקב	חבל	נחלתו	לא	קיימתם	מלכותי	עליכם	וכאב
כי	חלק	ה'	עמו	יעקב	חבל	נחלתו	לא	קיימתם	מלכותי	עליכם	וכאב
כי	חלק	ה'	עמו	יעקב	חבל	נחלתו	לא	קיימתם	מלכותי	עליכם	וכאב

אנוש	אנוש	בואו	וקבלו	את	הצרעת	אמ'	ר'	יוחנן	ולמה	קורא
אנוש	אנוש	בואו	וקבלו	את	הצרעת	אמ'	ר'	יוחנן	למה	קורא
אנוש	אנוש	באו	וקבלו	עליכם	הצרעת	אמ"ר		יוחנן	ולמה	קורא
אנוש	אנוש	באו	וקבלו	עליכם	הצרעת	א"ר		יוחנן	ולמה	קורא
אנוש	אנוש	באו	וקבלו	עליכם	הצרעת	א"ר		יוחנן	למה	קורא

אותה	וכאב	אנוש	לשון	גבר	מפני	שהיא	מכה	הגברתנית	ד"א	וכאב
אותה	וכאב	אנוש	לשון	גבר	מפני	שהיא	מכה	גברתנית	ד"א	וכאב
אותה	וכאב	אנוש	לשון	גבר	מפני	שהיא	מכה	הגברתנית	דבר	וכאב
אותה	וכאב	אנוש	לשון	גבר	מפני	שהיא	מכה	(ה)גברתנית	ד"א	וכאב
אותו	וכאב	אנוש	לשון	גבר	מפני	שהיא	מכה	הגברתנית	כד"א	וכאב

אנוש	שהיא	מנתשת	את	הגוף	שהיא	נכנסת	בו
אנוש	שהיא	מנאשת	את	הגוף	שהיא	נכנסת	בו
אנוש	שהיא	מנתשת	את	הגוף	שהיא	נכנסה	בו
אנוש	שהיא	מנתשת	את	הגוף	שהיא	נכנסת	בו
אנוש	שהיא	מנתשת	את	הגוף	שהיא	שנכנסת	היא

ד	זו	הצרעת	שנא'	ואם	פרח	תפרח	הצרעת	מהו	כאבק
מ	זו	הצרעת	שנ'	ואם	פרח	תפרח	הצרעת	ומהו	כאבק
2פ	זו	הצרעת	שנ'	ואם	פרח	תפרח	הצרעת	מהו	כאבק
א	זה	צרעת	שנא'	ואם	פרוח	תפרח	וגו'	מהו	כאבק
ש	זה	צרעת	כד"א	ואם	פרוח	תפרח	הצרעת	ומהו	כאבק

ד	פ"ח	כבשן	שזרק	משה	השמימה	והיה	לאבק	על	כל
מ	פ"ח	הכבשן	שזרק	משה	השמימה	והיה	לאבק	על	כל
2פ	פ"ח	הכבשן	שזרק	משה	השמימה	והיה	[לאבק]	על	כל
א	פ"ח	הכבשן	שזרק	משה	השמימה	והיה	לאבק	על	כל
ש	פ"ח	הכבשן	שזרק	משה	השמימה	והיה	לאבק	על	כל

ד	מזרים	וממנו	לקו	המצרי'	בשחין	אבעבועו'	פורח	באדם	ובבהמה	על
מ	מזרים	וממנו	לקו	המצריים	בשחין	אבעבועות	פורח	באדם	ובבהמה	על
2פ	[מזרים]	וממנו	לקו	המצריים	בשחין	אבעבועות	פורח	באדם	ובבהמה	על
א	מזרים	וממנו	לקו	המצריים	בשחין	אבעבועות	פורח	באדם	ובבהמה	ע"ד
ש	מזרים	וממנו	לקו	המצריים	כשחין	אבעבועו'	פורח	וגו'	וע"ד	

ד	דעתיה	דר'	יצחק	דאמ'	על	עין	הרע	באדם	צר	עין	ואינו
מ	דעתיה	דר'	יצחק	דאמ'	על	עין	הרע	כשאדם	צר	עין	ואינו
2פ	דעתיה	דר'	יצחק	דאמ'	על	עין	רעה	כאדם	צר	עין	ואינו
א	דר'	יצחק	דאמר	על	עין	הרע	באדם	צר	עין	ואינו	
ש	דר'	יצחק	דאמ'	על	עין	הרע	באדם	צר	עין	ואינו	

ד	משאיל	את	כליו	הקב"ה	משלח	צרעת	בביתו		
מ	משאיל	את	כליו	הקב"ה	משלח	צרעת	בביתו		
2פ	משאיל	את	כליו	ואומר	שלא	היו	לו	כלים	הקב"ה
א	משאיל	את	כליו	ואומ'	שלא	היו	לו	כלים	הקב"ה
ש	משאיל	את	כליו	ואומ'	שלא	היה	לו	כלים	הב"ה

ד	ומוציא	כליו	לחוץ	והבריות	אומ'	פלוני	שלא	היה	משאיל	כליו	ואומ'
מ	ומוציא	כליו	לחוץ	והבריות	אומ'	פלוני	שלא	היה	משאיל	כליו	ואומ'
2פ	ומוציא	כליו	לחוץ	והבריות	אומרות	עליו	שלא	היה	משאיל	כליו	ואומר
א	ומוציא	כליו	לחוץ	והבריות	אומרות	עליו	שלא	היה	משאיל	כליו	ואומ'
ש	ומוציא	כליו	לחוץ	והבריות	אומרות	עליו	שלא	היה	משאיל	כליו	ואומ'

ד	שלא	היו	לו	כלים	הרי	שהיה	לו	כלי'	ועליו	הכת'	אומ'	יגל
מ	שלא	היו	לו	כלים	הרי	שהיו	לו	כלים	ועליו	הכתוב	אומ'	יגל
2פ	שלא	היו	לו	כלים	הרי	שהיה	לו	כלים	ועליו	הכתוב	או'	יגל
א	שלא	היו	לו	כלים	הרי	שה"ל	לו	כלים	ועה"א			יגל
ש	שלא	היו	לו	כלים	הרי	שהיו	לו	כלים	ועליו	הכתו'	אומ'	יגל

ד	יבול	ביתו	ועל	דעתיה	דר'	יהודה	הלוי	קללת	השם	מפיק
מ	יבול	ביתו	על	דעתיה	דר'	יהודה	הלוי	קללת	השם	מפיק
2פ	יבול	ביתו	ועל	דעתיה	דר'	יהודה	הלוי	קללת	השם	מפיק
א	יבול	ביתו	וע"ד	דר'	יהודה	הלוי	קללת	השם	מפיק	
ש	יבול	ביתו	וע"ד	דר'	יהוד'	קללת	השם	מפיק		

ד	ליה	מגלית	שנ'	אשר	חרף	אלהים	חיים	ומה	כת'
מ	ליה	מגלית	שנ'	אשר	חרף	אלהים	חיים	ומה	כתו'
2פ	ליה	מגלית	שנ'	אשר	חרף	אלהים	חיים	וגו'	כת"ב
א	ליה	מגלית	שנא'	אשר	חרף	אלהים	חיים	וגו'	כתו'
ש	ליה	מגלית	שנא'	אשר	חרף	אלהי'	חיים	ומה	כתו'

ד	בו	היום	הזה	יסגרך	י"י	בידי	ואין	יסגרך	אלא	הצרעת	שנ'	והסגירו
מ	בו	היום	הזה	יסגרך	י"י	בידי	ואין	יסגרך	אלא	הצרעת	שנ'	והסגירו
2פ	בו	היום	הזה	יסגרך	י"י	בידי	ואין	יסגרך	אלא	הצרעת	שנא'	והסגירו
א	בו	היום	הזה	יסגרך	ה'	בידי	ואין	יסגרך	אלא	צרעת	שנא'	והסגירו
ש	בו	היום	הזה	יסגרך	ה'	בידי	ואין	יסגרך	אלא	צרעת	שנא'	והסגיר

ד	הכהן	ועל	גילוי	עריות	מנין	שנאמ'	וספח	י"י	קדקד	בנות
מ	הכהן	ועל	גילוי	עריות	מנין	שנ'	וספח	י"י	קדקד	בנות
2פ	הכהן	ועל	גלוי	עריות	מנין	שנ'	ושפח	י"י	קדקד	בנות
א	הכהן	ועל	ג"ע		מנין	שנא'	ושפח	ה'	קדקד	בנות
ש	הכהן	ועל	ג"ע		מנין	שנא'	וספח	ה'	קדקד	בנות

ד	ציון	אר'	אלעזר'	בן	פדת	אין	וספח	אלא	הצרעת	שנ'
מ	ציון	אמ'	אלעזר	בן	פדת	אין	וספח	אלא	צרעת	שנ'
2פ	ציון	א"ר	אלעזר	בר	פדת	אין	ושפח	אלא	הצרעת	שנ'
א	ציון	א"ר	אלעזר	בן	פדת	אין	ושפח	אלא	הצרעת	שנא'
ש	ציון	א"ר	אלעזר	בן	פדת	אין	וספח	אלא	צרעת	שנא'

ד		שאת	או	ספחת	וגו'	ועל	שפיכות	דמים	מקין	שנ'
מ		שאת	או	ספחת	או	ועל	שפיכות	דמים	מקין	שנ'
2פ		שאת	או	ספחת	וגו'	ועל	שפיכות	דמים	מקין	שנא'
א		שאת	או	ספחת	וגו'	ועש"ד			מקין	שנא'
ש	או	שאת	או	ספחת	וגו'	ועל	ש"ד		מקין	שנא'

ד	וישם	י"י	לקין	אות	אר'	נחמיה	זו	הצרעת	נא'	כאן	אות
מ	וישם	י"י	לקין	אות	אמ'	נחמיה	זו	הצרעת	נאמ'	כאן	אות
2פ	וישם	י"י	לקין	אות	אר'	נחמיה	זו	הצרעת	נאמר	כאן	אות
א	וישם	ה'	לקין	אות	אר'	נח'	זו	צרעת	נאמ'	כאן	אות
ש	וישם	ה'	לקין	אות	אר'	נחמיה	זו	צרעת	נאמ'	כאן	אות

ד	נא'	בחזקיהו	אות	מה	אות	מה	אמור	בחזקיהו
מ	ונאמ'	בחזקיהו	אות	מה	אות	מה	אמור	בחזקיהו
2פ	ונאמר	בחזקיהו	אות	מה	אות	מה	אמור	בחזקיהו
א	ונא'	בחזקיהו	אות	מה	אות	מה	אמור	בחזקיהו
ש	ונאמ'	בחזקיהו	אות	מה	אות	כי	אעלה	בחזקיהו

ד	שחין	אף	כאן	שחין	ואם	אין	את	למד
מ	שחין	אף	כאן	שחין	ואם	אין	את	למד
2פ	שחין	אף	כאן	שחין	ואם	אין	את	למד
א	שחין	אף	כאן	שחין	ואם	אין	אתה	למד
ש	שחין	(אף)	אות)	שחין	ואם	אין	אתה	למד

ד	מיואב	ששפך	דמים	מה	כת'	בו	ואל	יכרת	מבית	יואב	זב	ומצורע
מ	מיואב	ששפך	דמים	מה	כתו'	בו	ואל	יכרת	מבית	יואב	זב	ומצורע
2פ	מיואב	ששפך	דמים	מה	כתוב	בו	ואל	יכרת	מבית	יואב	זב	ומצורע
א	מיואב	ששפך	דמים	מה	כתי'	בו	ואל	יכרת	מבית	יואב	זב	ומצורע
ש	מיואב	ששפך	דמים	מה	כתי'	בו	ואל	יכרת	מבית	יואב	זב	ומצורע

ד		ועל	האומר	דבר	לחבירו	שאינו	בו	זה	משה	בשעה
מ		ועל	האומר	על	חבירו	שאינו	בו	זה	משה	בשעה
2פ		ועל	האומר	דבר	על	שאינו	בו	זה	משה	בשעה
א	וגו'	ועל	האומר	על	חברו	שאינו	בו	זה	משה	בשעה
ש		ועל	האומר	על	חבירו	שאינו	בו	זה	משה	בשעה

ד	שאמ'	לו	האלהים	שילך	אצל	ישראל	אמ'	לו	רבוני	והרי	אינן	מאמינין
מ	שאמ'	לו	האלהים	שילך	אצל	ישראל	אמ'	לו	רבוני	והרי	אינן	מאמינין
2פ	שאמר	לו	האלהים	שילך	אצל	ישראל	אמ'	לו	רבוני	והרי	אינם	מאמינים
א	שא"ל	לו	האלהים	שילך	אצל	ישראל	א"ל	לו	רבוני	והרי	אינם	מאמינים
ש	שא"ל	לו	הקב"ה	שילך	אצל	ישראל	וא"ל	לו	רבש"ע	והרי	אינם	מאמיני'

ד	אותי	שנאמ'	והיה	אם	לא	יאמינו	לי	וגו'	אמ'	לו	האלהים	הא
מ	אותי	שנ'	והיה	אם	לא	יאמינו	(ב)[ל']	וגומ'	אמ'	לו	האלהים	הא
2פ	אותי	שנ'	והיה	אם	לא	יאמינו	לי	וגו'	אמ'	לו	האלהים	הא
א	אותי	שנא'	והן	לא	לא	יאמינו	וגו'	אמ'	לו	האלהים	הא	
ש	אותי	שנא'	והם	לא	לא	יאמינו	לי	א"ל	אמ'	לו	האלהים	הא

משה	כבר	את	יודע	שאינן	מאמינין	אותך	מאמינין	בני	מאמינין	ד
משה	כבר	את	יודע	שאינן	מאמינין	אותך	מאמינים	בני	מאמינים	מ
משה	כבר	את	יודע	שאינן	מאמינין	אותך	מאמינים	בני	מאמינים	2פ
משה	כבר	את	יודע	אינם	מאמינים	אותך	מאמיני'	בנים	מאמיני'	א
ש	כבר	אתה	יודע	אינם	מאמינים	אותך	מאמיני'	ובני	מאמיני'	ש

הם	אמרת	לי	והיה	אם	לא	יאמינו	לי	וגו'	הבא	נא	ידך
הם	אמרת	לי	והיה	אם	לא	יאמינו	לך	וגו'	הבא	נא	ידך
הם	אמרת	לי	והיה	אם	לא	יאמינו	לי	וגו'	הבא	נא	ידך
א	אמרת	לי	והן		לא	יאמינו	לי	וגו'	הבא	נא	ידך
ש	אמרת	לי	והן		לא	יאמינו	לי	וגו'	הבא	נא	ידך

ד	בחיך	וגו'	מיד	ויציאה	והנה	ידו	מצורעת	כשגלג	ועל	גסות	הרוח
מ	בחקך		מיד	ויציאה	והנה	ידו	מצורעת	כשגלג	ועל	גסות	הרוח
2פ	בחיך	וגו'	מיד	ויציאה	והנה	ידו	מצורעת	כשגלג	ועל	גסות	הרוח
א	בחיך	וגו'	מיד	ויציאה	והנה	ידו	מצורעת	כשגלג	ועל	גסות	הרוח
ש	בחיך		מיד	ויציאה	והנה	ידו	מצורעת	כשגלג	ועל	גסות	הרוח

ד	זה	נעמן	שנא'	ונעמן	שר	צבא	מלך	ארם	היה	איש	גדול	לפני
מ	זה	נעמן	שנ'	ונעמן					היה	איש	גדול	
2פ	זה	נעמן	שנ'	ונעמן					היה	איש	גדול	
א	זה	נעמן	שנא'	ונעמן					היה	איש	גדול	
ש	זה	נעמן	שנא'	ונעמן					היה	איש	גדול	

ד	מהו	גדול	שהיתה	רוחו	גסה	מפני	שהיה	גבור	חיל	ועל
מ	מהו	גדול	שהיתה	רוחו	גסה	מפני	שהיה	גבור	חיל	ועל
2פ	מהו	גדול	שהיתה	רוחו	גסה	מפני	שהיה	גבור	חיל	ועל
א	מהו	גדול	שהיתה	רוחו	גסה	מפני	שהיה	גבור	חיל	ועל
ש	מהו	גדול	שהיה	רוחו	גסה	מפני	שהיה	גבור	חיל	וע"י

ד	ידי'	כך	נצטרע	ועל	הנכנס	בתחום	שאינו	שלו	עזיהו	
מ	ידי'	כך	נצטרע	ועל	הנכנס	בתחום	שאינו	שלו	עזיהו	
2פ	ידי'	כך	נצטרע	ועל	הנכנס	בתחום	[שאינו]	שלו	עזיהו	
א	ידי'	כן	נצטרע	ועל	הנכנס	בתחום	שאינו	שלו	עזיהו	מלך
ש	ידי'	כן	נצטרע	ועל	הנכנס	בתחום	שאינו	שלו	עזיהו	מלך

ד	שבקש	להכנס	בתחום	הכהונה	ומה	כת'	בו	והצרת
מ	שבקש	להכנס	בתחום	הכהונה	מה	כתו'	בו	והצרת
2פ	שבקש	להכנס	בתחום	הכהונה	ומה	כתוב	בו	והצרת
א	שבקש	להכניס	בתחום	הכהונה	ומה	כתו'	בו	[ו]הצרת
ש	שבקש	להכנס	בתחום	הכהונה	ומה	כתו'	בו	והצרת

ד	זרחה	במצחו	ועל	לשון	שקר	זו	מרים	שנא'	ותדבר	מרים	ואהרן	במשה
מ	זרחה	במצחו	ועל	לשון	שקר	זו	מרים	שנ'	ותדבר	מרים	ואהרן	במשה
2פ	זרחה	במצחו	ועל	לשון	שקר	זו	מרים	שנ'	ותדבר	מרים	ואהרן	במשה
א	זרחה	במצחו	ועל	לשון	שקר	זו	מרים	שנא'	ותדבר	מרים	ואהרן	במשה
ש	זרחה	במצחו	ועל	לשון	שקר	זו	מרים	מנין	ותדבר	מרים	ואהרן	במשה

ד	ומה	כת'	בה	ויפן	אהרן	אל	מרים	והנה	מצורעת	ועל	הגנבות
מ	ומה	כתו'	בה	ויפן	אהרן	אל	מרים	והנה	מצורעת	ועל	הגניבה
2פ	ומה	כתוב	בה	ויפן	אהרן	אל	מרים	והנה	מצרת	ועל	הגנבות
א	ומה	כתיב	בה	ויפן	אהרן	אל	מרים	והנה	מצורעת	ועל	הגנבות
ש	ומה	כתי'	בה	ויפן	אהרן	אל	מרים	והנה	מצורעת	ועל	הגנבו'

ד	ועל	שבועת	שקר	דכת'	ובאה	אל	בית	הגנב	ואל	בית	הנשבע
מ	ועל	שבועת	שקר	דכתו'	ובאה	אל	בית	הגנב	ואל	בית	הנשבע
2פ	ועל	שבועת	שקר	דכתיב	ובאה	אל	בית	הגנב	אל	בית	הנשבע
א	ועל	שבועת	שקר	שנא'	ובאה	אל	בית	הגנב	ואל	בית	הנשבע
ש	ועל	שבועת	שקר	שנא'	ובאה	אל	בית	הגנב	ואל	בית	הנשבע

זו	אי								וגו'	לשקר	בשמי'	ד
זו	אי									לשקר	בשמי'	מ
זו	אי								וגו'	לשקר	בשמי'	2פ
זו	אי									לשקר	בשמי'	א
זו	אי	עציו	ואת	אבניו	את	וכלתו	ביתו	בתוך	ולנה	לשקר	בשמי'	ש

הצרת	זו	אומ'	הוי	האבנים	ואת	העצים	את	מכלה	שהיא	מכה	היא	ד
הצרת	זו	אומ'	הוי	האבנים	ואת	העצים	את	מכלה	שהיא	מכה	היא	מ
הצרת	זו	אומר	הוי	האבנים	ואת	העצים	את	מכלה	שהיא	מכה	היא	2פ
צרת	זו	אומ'	הוי	האבנים	ואת	העצים	את	מכלה	שהיא	מכה	היא	א
צרת	זה	אומ'	הוי	האבני'	ואת	העצים	את	מכלה	שהיא	מכה	היא	ש

שם	המחלל	ועל	וגו'	עציו	ואת	אבניו	את	הבית	את	ונתץ	שנא'	ד
שם	המחלל	ועל	וגומ'	עציו	ואת	אבניו	את	הבית	את	ונתץ	שנ'	מ
שם	המחלל	ועל	וגו'	עציו	ואת	אבניו	ואת	הבית	את	ונתץ	שנא'	2פ
שם	המחלל	ועל	וגו'	עציו	ואת	אבניו	את	הבית	את	ונתץ	שנאמ'	א
שם	המחלל	ועל	וגו'	עציו	ואת	אבניו	את	הבית	את	ונתץ	דכתי'	ש

גחזי'	וירדף	שנ'	ממון	ממנו	ליטול	נעמן	אחר	שרץ	גחזי	זה	שמים	ד
נעמן	וירדף	שנ'	ממון	ממנו	ליטול	נעמן	אחרי	שרץ	גחזי	זה	שמים	מ
גחזי	וירדף	שנ'	ממון	ממנו	ליטול	נעמן	אחר	שרץ	גחזי	זה	שמים	2פ
גחזי	וירדף	שנא'	ממון	ממנו	ליטול	נעמן	אחר	שרץ	גחזי	זה	שמים	א
גחזי	וירדף	שנא'	ממון	ממנו	ליטול	נעמן	אחרי	שרץ	גחזי	זה	שמים	ש

מנעמן	ליטול	רצה	שלא	הקבה'	של	שמו	קידש	אלישע	וגו'	נעמן	אחרי	ד
מנעמן	ליטול	רצה	שלא	הקבה'	שלה'קב'ה'	שמו	קדש	אלישע	וגו'	גחזי	אחרי	מ
מנעמן	ליטול	רצה	שלא	הקב"ה	של	שמו	קדש	אלישע	וגו'	נעמן	אחרי	2פ
מנעמן	ליטול	רצה	שלא	הקב"ה	של	שמו	קדש	אלישע	וגו'	נעמן	אחרי	א
ממון	ליטול	רצה	שלא	הקב"ה	של	שמו	קדש	אלישע	וגו'	נעמן	אחרי	ש

אצלו	משלח			לשקר	לו	ונשבע	אחריו	רדף	וגיחזי	כלום	ד
לו	משלח	היה	שאלישע	לשקר	לו	ונשבע	אחריו	רדף	וגחזי	כלום	מ
אצלו	משלח		שאלישע	לשקר	לו	ונשבע	אחריו	רדף	וגחזי	כלום	2פ
אצלו	משלח		שאלישע	לשקר	לו	ונשבע	אחריו	רדף	וגחזי	כלום	א
אצלו	משלח		שאלישע	לשקר	לו	ונשבע	נעמן	רדף	וגיחזי	ממנו	ש

אמ'	אלישע	שקדש	מה	שמים	שם	מחלל	זה	נמצא	ממון	לו	שישלח	ד
אמ'	אלישע	שקדש	מה	שמים	שם	מחלל	זה	נמצא	ממון	לו	שישלח	מ
אמ'	אלישע	שקדש	מה	שמים	שם	מחלל	זה	נמצא	ממון	לו	שישלח	2פ
א"ל	אלישע	שקדש	מה	שמים	שם	מחלל	זה	נמצא	ממון	לו	ששלח	א
א"ל	אלישע	שקדש	מה	שמים	שם	מחלל	זה	נמצא	ממון	לו	שישלח	ש

אחריו	רצתי	אם	כי	י'	חי	אמרת	אתה	רשע	לגיחזי	הקבה'	לו	ד
אחריו	רצתי	אם	כי	י"	חי	אמרת	אתה	רשע	לגחזי	הקב'ה'	לו	מ
אחריו	רצתי	אם	כי	י"	חי	אמרת	אתה	רשע	לגחזי	הקב"ה	לו	2פ
אחריו	רצתי	אם	כי	ה'	חי	אמרת	את	רשע	לגיחזי	הקב"ה	לו	א
אחריו	רצתי	אם	כי	ה'	חי	אמרת	אתה	רשע	לגיחזי	הקב"ה	לו	ש

את	ומומו	אמרת	מאומה	חייך	לחללו	כדי	בשמי	נשבעת	מאתו	ולקחתי	ד
אתה	ומומו	אמרת	מאומה	חייך	לחללו	כדי	בשמי	נשבע	מאתו	ולקחתי	מ
אתה	ומומו	אמרת	מאומה	חייך	לחללו	כדי	בשמי	נשבעת	מאתו	ולקחתי	2פ
אתה	ומומו	אמרת	מאומה	חייך	לחללו	כדי	בשמי	נשבעת	מאתו	ולקחתי	א
אתה	ומומו	אמרת	מאומה	חייך	לחללו	כדי	בשמי	נשבעת	מאתו	ולקחתי	ש

ישראל	אלו		ע"ז'	ועל	בך	תדבק	נעמן	וצרעת		נוטל	ד
ישראל	אלו		ע"ז'	ועל	בך	תדבק	נעמן	וצרעת	דכתי'	נוטל	מ
ישראל	אלו	זרה	עבודה	ועל	וגו'	תדבק	נעמן	וצרעת		נוטל	2פ
ישראל	אלו		ע"ז'	ועל	וגו'	תדבק	נעמן	וצרעת		נוטל	א
ישר'	אלו		ע"ז'	ועל	בך	תדבק	נעמן	וצרעת		נוטל	ש

ד	כשעשו	אותו	מעשה	נעשו	מצורעים	שנ'	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע
מ	שכשעשו	אותו	מעשה	נעשו	מצורעים	שנ'	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע
2פ	כשעשו	אותו	מעשה	נעשו	מצורעים	שנ'	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע
א	כשעשו	אותו	מעשה	נעשו	מצורעים	שנא'	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע
ש	כשעשו	אותו	מעשה	נעשו	מצורעי'	שנא'	וירא	משה	את	העם	כי	פרוע

ד	הוא	ואו'	וכאב	אנוש	לפיכ'	אמר	האלהים	למשה	הפרש	המצורעים	שביניכם
מ	הוא		וכאב	אנוש	לפיכך	אמ'	האלהים	למשה	הפרש	המצורעים	שביניכם
2פ	הוא	ואומר	וכאב	אנוש	לפיכך	אמר	האלהים	למשה	הפרש	את	המצורעים
א	הוא		וכאב	אנוש	לפי'	אמ'	האלהים	למשה	הפרש	מצורעי'	שביניכם
ש	הוא	ואומ'	וכאב	אנוש	לפי'	א"ל	הקב"ה	למשה	הפרש	מצורעי'	שביניכם

ד	ממחנה	ישראל	שהם	עשו	אותו	המעשה	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע
מ	ממחנה	ישראל	שהם	עשו	אותו	המעשה	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע
2פ	ממחנה	ישראל	שהם	עשו	אותו	המעשה	וישלחו	מן	המחנה	כל	צרוע
א	ממחנה	ישראל	שהם	עשו	אותו	מעשה	וישלחו	מן	המחנה	וגו'	
ש	ממחנה	ישר'	שהם	עשו	אותו	מעשה	וישלחו	מן	המחנה		

ד	וכל	זב	וגומ'	אר'	אר'	ר'	יוסי	הגלילי	בא	וראה	מה	כח
מ	וגו'			אמ'	אמ"ר		יוסי	הגלילי	בוא	וראה	מה	כח
2פ				אמ"ר			יוסי	[הגלילי]	בא	וראה	מה	כח
א				א"ר			יוסי	הגלילי	בוא	וראה	מה	כח
ש				א"ר			יוסי	הגלילי	בוא	וראה	כמה	כח של

ד	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם	בעבירה	לא	היה	בהן	זבין	ומצור'
מ	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם	בעבירה	לא	היו	בהן	זבין	ומצורעין
2פ	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם	בעבירה	לא	היה	בהם	זבים	ומצורעים
א	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם	בעבירה	לא	היה	בהם	זבים	ומצורעי'
ש	עבירה	קשה	עד	שלא	פשטו	ידיהם	בעבירה	לא	היו	בהם	זבים	ומצורעי'

ד	משפשטו	ידיהם	בעבירה				היו	בהן	זבין	ומצורעין	לפי
מ	משפשטו	ידיהם	בעבירה				היו	בהן	זבין	ומצורעין	לפי
2פ	משפשטו	ידיהם	בעבירה	(מה)	נאמר	בהם	היו	בהם	זבים	ומצורעים	לפי
א	משפשטו	ידיהם	בעבירה				היו	בהם	זבים	ומצורעים	לפי
ש	ומשפשטו	ידיהם	בעבירה			מיד	היו	בהם	זבין	ומצורעי'	ולפי

ד	דרכנו	למדנו	שג'	דברים	אלו	אירעו	בו	ביום	ר'	שמעון	בן	יוחאי
מ	דרכנו	למדנו	ששלושה	דברים	אלו	אירעו	בו	ביום	ר'	שמעון	בן	יוחאי
2פ	דרכנו	למדנו	ששלושה	דברים	אלו	אירעו	בו	ביום	רשבי"			
א	דרכנו	למדנו	שג'	דברים		אירעו	בו	ביום	רשבי"			
ש	דרכנו	למדנו	ג'	דברי'		אירעו	בו	ביום	רשבי"			

ד	אומ'	בוא	וראה	מה	כח	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם
מ	אומר	בא	וראה	מה	כח	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם
2פ	אומ'	בא	וראה	מה	כח	עבירה	קשה	שעד	שלא	פשטו	ידיהם
א	אומ'	בוא	וראה	כמה	קשה	עביר'		שעד	שלא	פשטו	ידיהם

ד	בעבירה	מה	נאמ'	בהם	ומראה	כבוד	י"י	כאש	אכלת	וגו'
2פ	בעבירה	מה	נאמר	בהם	ומראה	כבוד	י"י	כאש	אכלת	וגו'
א	בעבירה	מה	נאמ'	בהם	ומראה	כבוד	ה'	כאש	אכלת	וגו'
ש	בעבירה	מה	נאמ'	בהם	ומראה	כבוד	ה'	כאש	אכלת	ההר לעיני

ד											
מ			לא	יראין	ולא	מזדעזעין	משפשטו	ידיהם	בעבירה	מהו	אומר
2פ			לא	יראין	ולא	מזדעזעין	משפשטו	ידיהם	בעבירה	מהו	אומר
א			לא	ירא'	ולא	מזדעזעי'	משפשטו	ידיהם	בעבירה	מהו	אומ'
ש	כל	בני ישר'	ולא	ירא'	ולא	מזדעזעי'	ומשפשטו	ידיהם	בעבירה	מהו	אומ'

את	צו										ד
את	צו	ד"א	אליו	מגשת	וייראו	ישראל	בני	וכל	אהרן	יורא	מ
את	צו		אליו	מגשת	וייראו	ישראל	בני	וכל	אהרן	יורא	2פ
את	צו		אליו	מגשת	וייראו	ישראל	בני	וכל	אהרן	יורא	א
את	צו		אליו	מגשת	וייראו	ישראל	בני	וכל	אהרן	יורא	ש

ונוהג	המעשה	בשעת	מיד	היה	הצווי	שנ'	מקום	כל	ישראל	בני	ד
ונוהג	מעשה	בשעת	מיד	היה	הצווי	שנ'	מקום	כל	ישראל	בני	מ
ונוהג	מעשה	בשעת	מיד	היה	הצווי	שנא'	מקום	כל	ישראל	בני	2פ
ונוהג	מעשה	בשעת	מיד	היה	הצווי	שנא'	מקום	כל	ישראל	בני	א
ונוהג	מעשה	בשעת	מיד	היה	הצווי	שנאמ'	מקום	בכל	ישראל	בני	ש

זירוז	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	או'	בתירא	בן	יהודה	ר'	לדורות	ד
זירוז	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	אומ'	בתירא	בן	יהודה	ר'	לדורות	מ
זירוז	אלא	מקום	בכל	הצווי	אין	אומר	בתירא	בן	יהודה	ר'	לדורות	2פ
זרז	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	אומ'	בתירא	בן	יהודה	ר'	לדורות	א
זרז	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	אומ'	בתיר'	בן	יהוד'	ר'	לדורות	ש

מחזיקין	שאין	למדנו	דרכנו	לפי		וחזקהו	יהושע	את	וצו	שנ'	ד
מחזיקין	שאין	למדנו	דרכנו	ולפי		וחזקהו	יהושע	את	וצו	שנ'	מ
מחזיקין	שאין	למדנו	דרכנו	לפי	וגו'	ואמצהו	יהושע	את	וצו	שנ'	2פ
מחזיקין	שאין	למדנו	דרכנו	לפי		וחזקהו	יהושע	את	וצו	שנא'	א
מחזיקי'	שאין	למדנו	דרכו	לפי		ואמצהו	יהושע	את	וצו	שנאמ'	ש

אין	או'	יוחאי	בן	שמעו'	ר'	המזורזין	אלא	מזרזין	ואין	המוחזקין	אלא	ד
אין	אומר	יוחאי	בן	שמעון	ר'	המזורזין	אלא	מזרזין	ואין	המוחזקין	אלא	מ
אין	אומ'	יוחאי	בן	שמעון	ר'	המזורזין	אלא	מזרזין	ואין	המוחזקין	אלא	2פ
אין	אומ'				רשב"י	המזורזין	אלא	מזרזין	ואין	המוחזקין	אלא	א
אין	אומ'				רשב"י	המזורזין	אלא	מזרזין	ואין	המוחזקי'	אלא	ש

ויקחו	ישראל	בני	את	שנ'	כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	ד
ויקחו	ישראל	בני	את	שנ'	כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	מ
	ישראל	בני	את	שנ	כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	2פ
	ישראל	בני	את	שנא'	כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	א
	ישראל	בני	את	שנא'	כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	ש

את	צו		וישלחו	ישראל	בני	את	צו	זך	זית	שמן	אליך	ד
את	צו	וגומ'	וישלחו	ישראל	בני	את	צו				אליך	מ
												2פ
												א
												ש

אליהם	ואמרת	ישראל	בני	את	צו			ללויים	ונתנו	ישראל	בני	ד
אליהם	ואמרת	ישראל	בני	את	צו			ללויים	ונתנו	ישראל	בני	מ
אליהם	ואמרת	ישראל	בני	את	צו	וגו'	מנחלת	ללויים	ונתנו			2פ
אליהם	ואמרת	ישראל	בני	את	צו	וגו'	מנחלת	ללויים	ונתנו			א
אליהם	ואמרת	ישראל	בני	את	צו			ללויים	ונתנו			ש

כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	הא		קרבני	את	ד
כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	הא		קרבני	את	מ
כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	הא	וגו'	לחמי	את	2פ
כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	הא		וגו'	את	א
כיס	חסרון	אלא	מקום	בכל	צווי	אין	הא		וגו'	את	ש

ואמרת	ישראל	בני	את	צו			זה	זה	ואי	מאחת	חוץ	ד
ואמרת	ישראל	בני	את	צו	א		זה	זה	ואי	מאחת	חוץ	מ
ואמרת	ישראל	בני	את	צו			זה	זה	ואי	מאחת	חוץ	2פ
ואמרת	ישראל	בני	את	צו			זה	זה	ואיזה	מאחת	חוץ	א
ואמרת	ישראל	בני	את	צו			זה	זה	ואי	מאחת	חוץ	ש

ד	אליהם	כי	אתם	באים	אל	ארץ	כנען	תיחס	לענין	חילוק	הארץ	צו
מ	אליהם	כי	אתם	באים	אל	הארץ	כנען	תזרזם	לענין	חילוק	הארץ	
2פ	אליהם	כי	אתם	באים	אל	ארץ	כנען	תיחס	לענין	חילוק	הארץ	
א	אליהם	כי	אתם	באים	אל	ארץ	כנען	תנ[חים]	לענין	חילוק	הארץ	
ש	אליהם	כי	תבואו	באים	אל	ארץ	כנען	תהיה	לענין	חילוק	הארץ	

ד	את	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	את	קרבני	לחמי	לאשי	וגומ'	ר'	אומ'
מ	את	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	את	קרבני	לחמי	לאשי	וגומ'	ר'	אומ'
2פ	את	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	את	קרבני	לחמי	לאשי	וגומ'	ר'	אומ'
א	את	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	את	קרבני	לחמי	לאשי	וגומ'	ר'	אומ'
ש	את	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	את	קרבני	לחמי	לאשי	וגומ'	ר'	אומ'

ד	אין	צווי	בכל	מקום	אלא	אזהרה	שנ'	ויצו	י'	אלהים	על	האדם
מ	אין	צווי	בכל	מקום	אלא	אזהרה	שנ'	ויצו	י"	אלהים	על	האדם
2פ	אין	צווי	בכל	מקום	אלא	אזהרה	שנ'	ויצו	י"	אלהים	על	האדם
א	אין	צווי	בכל	מקום	אלא	אזהרה	שנא'	ויצו	ה'	אלהים	על	האדם
ש	אין	צווי	בכל	מקום	אלא	אזהרה	שנא'	ויצו	ה'	אלהים	על	האדם

ד	וגומ'	ומעץ	הדעת	טוב	ורע							
מ	וגו'	ומעץ	הדעת	טוב	ורע							
2פ	וגו'	ומעץ	הדעת	טוב	ורע							
א	וגו'	ומעץ	הדעת	טוב	ורע							
ש	לאמר	ומעץ	הדעת	טוב	ורע	לא	תאכל	הגן	עץ	מכל	אכול	תאכל

ד	ושלחו	מן	המחנה	ממחנה	שכינה	מלמד	שמצורעי'	וטמאי	מתים	משתלחים
מ	ושלחו	מן	המחנה	ממחנה	שכינה	מלמד	שמצורעים	וטמאי	מתים	משתלחים
2פ	ושלחו	מן	המחנה	ממחנה	שכינה	מלמד	שמצורעים	וטמאי	מתים	משתלחים
א	ושלחו	מן	המחנה	ממחנה	שכינה	מלמד	שמצורעים	וטמאי	נפש	משתלחי'
ש	ושלחו	מן	המחנה	מחנה	שכינה	מלמד	שמצורעי'	וטמאי	נפש	משתלחי'

ד	משם	צרוע	זה	מוסגר	כל	צרוע	זה	מוחלט	זב	זב	גמור
מ	משם	צרוע	זה	מוסגר	כל	צרוע	זה	מוחלט	זב	זב	גמור
2פ	משם	צרוע	זה	מוסגר	כל	צרוע	זה	מוחלט	זב	זב	גמור
א	משם	צרוע	זה	מוסגר	כל	צרוע	זה	מוחלט	זב	זב	גמור
ש	משם	צרוע	זה	מוסגר	כל	צרוע	זה	מוחלט	זב	זב	גמור

ד	כל	זב	לרבות	זב	שתי	ראיות	וכל	זב	לרבות	זב	שראה
מ	כל	זב	לרבות	זב	שתי	ראיות	וכל	זב	לרבות	זב	שראה
2פ	כל	זב	לרבות	זב	שתי	ראיות	וכל	זב	לרבות	זב	שראה
א	כל	זב	לרבות	זב	שתי	ראיות	וכל	זב	לרבות	זב	שראה
ש	כל	זב	לרבות	זב	ב'	ראיות	וכל	זב	לרבות	זב	שראה

ד	ראיה	אחת	טמא	לנפש	זה	אדם	שהוא	יכול	להשתלח	כל	טמא
מ	ראיה	אחת	טמא	לנפש	זה	אדם	שהוא	יכול	להשתלח	כל	טמא
2פ	ראיה	אחת	טמא	לנפש	זה	אדם	שהוא	יכול	להשתלח	כל	טמא
א	ראיה	אחת	טמא	לנפש	זה	אדם	שהוא	יכול	להשתלח	כל	טמא
ש	ראיה	אחת	טמא	לנפש	זה	אדם	שהוא	יכול	להשתלח	כל	טמא

ד	לרבות	כלים	הנוגעים	במת	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים	בשרץ	ויש	אומר'
מ	לרבות	כלים	הנוגעים	במת	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים	בשרץ	ויש	אומ'
2פ	לרבות	כלים	הנוגעים	במת	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים	בשרץ	ויש	אומר'
א	לרבות	כלים	הנוגעים	במת	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים	בשרץ	ויש	אומר'
ש	לרבות	כלים	הנוגעי'	במת	כל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעי'	בשרץ	ויש	אומר'

ד	טמא	לנפש	זה	אדם	ועלים	הנוגעים	כל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים
מ	טמא	לנפש	זה	אדם	ועלים	הנוגעים	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים
2פ	טמא	לנפש	זה	אדם	ועלים	הנוגעים	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים
א	טמא	לנפש	זה	אדם	ועלים	הנוגעים	וכל	טמא	לרבות	כלים	הנוגעים
ש	טמא	לנפש	זה	אדם	ועלים	הנוגעים	וכל	טמא	לרבו'	כלים	הנוגעים

ד	בשרץ	וכל	טמא	לרבות	כל	שאר	המיטמאין	שיראו	קודם	לרגל	מזכר	ועד
מ	בשרץ	וכל	טמא	לרבות	כל	שאר	המיטמאין	שיראו	קודם	לרגל	מזכר	ועד
2פ	בשרץ	וכל	טמא	לרבות	כל	שאר	מיטמאין	שיראו	קודם	לרגל	מזכר	ועד
א	בשרץ	וכל	טמא	לרבות	כל	שאר	מוטמאין	שיראו	קודם	לרגל	מזכר	ועד
ש	בשרץ	וכל	טמא	לרבות	כל	שאר	מוטמאין	שיראו	קודם	לרגל	מזכר	עד

ד	נקבה	בכל	אדם	הכת'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	בלויים	נושאי
מ	נקבה	בכל	אדם	הכת'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	בלויים	נושאי
2פ	נקבה	תשלחו	בכל	הכתוב	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	בלויים	נושאי
א	נקבה	תשלחו	בכל	הכת'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	בלויים	נושאי
ש	נקבה	תשלחו	בכל	הכת'	מדבר	או	אינו	מדבר	אלא	בלויים	נושאי

ד	ארון	ת"ל'	מזכר	ועד	נקבה	תשלחו	בכל	אדם	הכת'	מדבר	מזכר
מ	הארון	ת"ל'	מזכר	ועד	נקבה	תשלחו	בכל	אדם	הכתוב	מדבר	מזכר
2פ	ארון	תלמוד	לומר	ועד	נקבה	תשלחו	בכל	אדם	הכתוב	מדבר	מזכר
א	הארון	ת"ל'	מזכר	עד	נקבה	תשלחו	בכל	אדם	הכתוב	מדבר	מזכר
ש	הארון	ת"ל'	מזכר	עד	נקבה	תשלחו	בכל	אדם	הכתוב	מדבר	מזכר

ד	ועד	נקבה	אחד	גדולים	ואחד	קטנים	במשמע	מזכר	טבול	יום	ועד
מ	ועד	נקבה	אחד	גדולים	ואחד	קטנים	במשמע	מזכר	טבול	יום	ועד
2פ	ועד	נקבה	אחד	גדולים	ואחד	קטנים	במשמע	מזכר	טבול	יום	ועד
א	עד	נקבה	א'	גדולים	ואחד	קטני'	במשמע	מזכר	טבול	יום	עד
ש	עד	נקבה	א'	גדולי'	וא'	קטני'	במשמע	מזכר	טבול	יום	עד

ד	נקבה	לרבו'	מחוסר	כפרה	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	שיכול	אין	לי	אלא
מ	נקבה	לרבות	מחוסר'	כפרה	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	שיכול	אין	לי	אלא
2פ	נקבה	לרבות	מחוסר	כפרה	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	שיכול	אין	לי	אלא
א	נקבה	לרבות	מחוסר	כפרה	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	שיכול	אין	לי	אלא
ש	נקבה	לרבו'	מחוסר	כפרה	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	יכול	אין	לי	אלא

ד	זכר	ונקבה	טומטום	ואנדרוגינס	מנין	ת"ל'	לומר	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום
מ	זכר	ונקבה	טומטום	ואנדרוגינס	מנין	תלמוד	לומר	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום
2פ	זכר	ונקבה	טומטום	(i)אנדרוגינס	מנין	ת"ל'	לומר	אל	מחוץ	למחנה	וגו' תשלחום
א	זכר	ונקבה	טומטום	ואנדרוגיני'	מנין	ת"ל'	לומר	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום
ש	זכר	ונקבה	טומטום	ואנדרוגיני'	מנין	ת"ל'	לומר	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום

ד	מחוץ	למחנה	תשלחום	ולא	יטמאו	את	מחניהם	יכול	כלם	ישתלחו	חוץ	למחנה
מ	מחוץ	למחנה	תשלחום	ולא	יטמאו	את	מחניהם	יכול	כלם	ישתלחו	חוץ	למחנה
2פ	מחוץ	למחנה	תשלחום	ולא	יטמאו	את	מחניהם	יכול	כלם	ישתלחו	חוץ	למחנה
א	מחוץ	למחנה	תשלחום	ולא	יטמאו	את	מחניהם	יכול	כלם	ישתלחו	חוץ	למחנה
ש	מחוץ	למחנה	תשלחום	ולא	יטמאו	את	מחניהם	יכול	כלם	ישתלחו	חוץ	למחנה

ד	אחת	אמרת	צו	את	בני	ישראל	וישלחו	מן	המחנה	ריבה	כאן	מחנה
מ	אחת	אמרת	צו	את	בני	ישראל	וישלחו	מן	המחנה	ריבה	כאן	מחנה
2פ	אחת	אמרת	צו	את	בני	ישראל	זילחו	מן	המחנה	ריבה	כאן	מחנה
א	אחת	אמרת	צו	את	בני	ישראל	וישלחו	מן	המחנה	רבה	כאן	מחנה
ש	אחת	אמרת	צו	את	בני	ישר'	וישלחו	מן	המחנה	ריבה	כאן	מחנה

ד	אחת	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	ריבה	כאן	שתי	מחנות	ולא	יטמאו	את
מ	אחת	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	ריבה	כאן	שתי	מחנות	ולא	יטמאו	את
2פ	אחת	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	רבה	כאן	שתי	מחנות	ולא	יטמאו	את
א	אחת	אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	רבה	כאן	ב'	מחנות	ולא	יטמאו	את
ש	אחת	אל	מחוץ	למחנה	תשלחו'	ריבה	כאן	שני	מחנות	ולא	יטמאו	את

ד	מחניהם	ריבה	כאן	ג'	מחנות	מכאן	אמרו	ג'	מחנות	הן	מחנה	ישראל
מ	מחניהם	ריבה	כאן	שלוש	מחנות	מכאן	אמרו	שלוש	מחנות	הן	מחנה	ישראל
2פ	מחניהם	רבה	כאן	שלוש	מחנות	מכאן	אמרו	שלוש	מחנות	הן	מחנה	ישראל
א	מחניהם	רבה	כאן	ג'	מחנות	מכאן	אמרו	ג'	מחנות	הן	מחנה	ישראל
ש	מחניהם	ריבה	כאן	ג'	מחנות	מכאן	אמרו	שלוש	מחנות	הם	מחנה	ישר'

ד	ומחנה	לוייה	ומחנה	שכינה	מפתח	ירושלם	ועד	הר	הבי'	מחנה	ישראל	מפתח
מ	ומחנה	לוייה	ומחנה	שכינה	מפתח	ירושלם	ועד	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח
2פ	מחנה	לוייה	ומחנה	שכינה	מפתח	ירושלים	ועד	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח
א	מחנה	לוייה	מחנה	שכינה	מפתח	ירושלם	ועד	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח
ש	ומחנה	לוייה	ומחנה	שכינה	מפתח	ירושלם	ועד	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח

ד	הר	הבית	ועד	העזרה	מחנה	לוייה	מפתח	העזרה	ולפנים	מחנה	שכינה	יכול
מ	הר	הבית	ועד	העזרה	מחנה	לוייה	מפתח	העזרה	ולפנים	מחנה	שכינה	יכול
2פ	הר	הבית	ועד	העזרה	מחנה	לוייה	מפתח	העזרה	ולפנים	מחנה	שכינה	יכול
א	הר	הבית	ועד	העזרה	מחנה	לוייה	מפתח	העזרה	לפנים	מחנה	שכינה	יכול
ש	הר	הבית	ועד	העזרה	מחנה	לוייה	מפתח	העזרה	לפנים	מחנה	שכינה	יכול

ד	כלם	ישתלחו	למקום	אחד	ת"ל"		במצורע	בדד	ישב	מחוץ	למחנה	מושבו
מ	כולם	ישתלחו	למקום	אחד	ת"ל"		במצורע	בדד	ישב	מחוץ	למחנה	מושבו
2פ	כולם	ישתלחו	למקום	אחד	תלמוד	לומר	במצורע	בדד	ישב	מחוץ	למחנה	מושבו
א	כלם	ישתלחו	למקום	א'	ת"ל"		במצורע	בדד	ישב	מחוץ	למחנה	מושבו
ש	כלם	ישתלחו	למקום	אחד	ת"ל"		במצורע	בדד	ישב	מחוץ	למחנה	מושבו

ד	מצורע	היה	בכלל	ויצא	מן	הכלל	ולמד	על	הכלל	מה	מצורע	שהחמרה
מ	מצורע	היה	בכלל	ויצא	מן	הכלל	ולמד	על	הכלל	מה	מצורע	שהחמרה
2פ	מצורע	היה	בכלל	ויצא	מן	הכלל	ולמד	על	הכלל	מה	מצורע	שהוא
א	מצורע	היה	בכלל	ויצא	מן	הכלל	ללמד	על	הכלל	מה	מצורע	שהוא
ש	מצורע	היה	בכלל	ויצא	מן	הכלל	ללמד	על	הכלל	מה	מצורע	שהוא

ד	טומאתו	חמור	שילוחו	משילוח	חבירו	אף	כל	שטומאתן	הוחמרה	חמור	שילוחו
מ	טומאתו	והחמירו	שילוחו	משילוח	חבירו	אף	כל	שהוחמרה	טומאתו	חמור	שילוחו
2פ	טומאתו	והחמירו	שילוחו	משלוח	חברו	אף	כל	שהוחמרה	טומאתו	הוחמרה	שילוחו
א	טומאתו	והחמירו	שילוחו	משלוח	חבירו	אף	כל	שהוחמרה	טומאתו	הוחמרה	שילוחו
ש	טומאתו	והחמירו	שילוחו	משלוח	חבירו	אף	כל	שהוחמרה	טומאתו	הוחמרה	שילוחו

ד	משילוח	חבירו	כאי	צד	כל	שהזב	מטמא	מצורע	מטמא	חמור	מצורע	שמטמא
מ	משילוח	חבירו	כאי	צד	כל	שהזב	מטמא	מצורע	מטמא	חמור	מצורע	שמטמא
2פ	משילוח	חבירו	הא	כיצד	כל	שהזב	מטמא	מצורע	מטמא	חמור	מצורע	
א	משילוח	חבירו	הא	כיצד	כל	שהזב	מטמא	צרוע	מטמא	חמור	מצורע	
ש	משילוח	חבירו	הא	כיצד	כל	שהזב	מטמא	צרוע	מטמא	חמור	מצורע	

ד	בביאה	כל	שטמא	מת	מטמא	הזב	מטמא	חמור	הזה	שהוא	מטמא	תחת
מ	בביאה	כל	שטמא	מת	מטמא	הזב	מטמא	חמור	הזה	שהוא	מטמא	תחת
2פ										שהוא	מטמא	תחת
א										שהוא	מטמא	תחת
ש										שהוא	מטמא	תחת

ד	אבן	מוסמא	כל	שטבול	יום	מטמא	טמא	מת	מטמא	חמור	טמא	מת
מ	אבן	מוסמא	כל	שטבול	יום	מטמא	טמא	מת	מטמא	חמור	טמא	מת
2פ	אבן	מוסמא	כל	שטבול	יום	מטמא	טמא	מת	מיטמא	חמור	טמא	מת
א	אבן	מוסמה	כל	שטבול	יום	מטמא	טמא	מת	מטמא	חמור	טמא	מת
ש	אבן	מוסמא	כל	שטבול	יום	מטמא	טמא	מת	מטמא	חמור	טמא	מת

ד	שהוא	מטמא	את	האדם	כל	שמחוסר	כפורים	פוסל	טבול	יום	חמור
מ	שהוא	מטמא	את	האדם	כל	שמחוסר	כפורים	פוסל	טבול	יום	חמור
2פ	שהוא	מטמא	את	האדם	כל	שמחסר	כפורים	פוסל	טבול	יום	חמור
א	שהוא	מטמא	את	האדם	כל	שמחוסר	כפורים	פוסל	טבול	יום	חמור
ש	שהוא	מטמא	את	האדם	כל	שמחוסר	כפורי'	פוסל	טבול	יום	חמור

ד	טבול	יום	שהוא	פוסל	את	התרומה	מכאן	נתנו	חכמים	מחיצות	ואמרו	י'
מ	טבול	יום	שהוא	פוסל	את	התרומה	מיכאן	נתנו	חכמים	מחיצות	ואמרו	עשר
2פ	טבול	יום	שהוא	פוסל	את	התרומה	מכאן	נתנו	חכמים	מחיצות	ואמרו	עשר
א	טבול	יום	שהוא	מטמא	את	האדם	מכאן	נתנו	חכמים	מחיצות	ואמרו	עשר
ש	טבול	יום	שהוא	מטמא	את	האדם	מכאן	נתנו	חכמי'	מחיצות	ואמרו	י'

ד	קדושות	הן	ארץ	ישראל	מקודשת	מכל	הארצות	ומה	היא	קדושתה	שמביאין	ממנה
מ	קדושות	הן	ארץ	ישראל	מקודשת	מכל	הארצות	ומה	היא	קדושתה	שמביאין	ממנה
2פ	קדושות	הן	ארץ	ישראל	מקודשת	מכל	הארצות	ומה	היא	קדושתה	שמביאין	ממנה
א	קדושות	הן	ארץ	ישראל	מקודשת	מכל	הארצות	ומה	היא	קדושתה	שמביאין	ממנה
ש	קדושו'	הן	ארץ	ישראל	מקודשת	מכל	הארצות	ומה	היא	קדושתה	שמביאין	ממנה

ד	העומר	והבכורים	ושתי	הלחם	מה	שאיין	כן	מכל	הארצות	ארץ	כנען	מקודשת
מ	העומר	והבכורים	ושתי	הלחם	מה	שאיין	כן	מכל	הארצות	ארץ	כנען	מקודשת
2פ	העומר	והבכורים	ושתי	הלחם	מה	שאיין	כן	מכל	הארצות	ארץ	כנען	מקודשת
א	העומר	והבכורים	ושתי	הלחם	מה	שאיין	כן	בכל	הארצות	ארץ	כנען	מקודשת
ש	העומר	והבכורו'	ושתי	הלחם	מה	שאיין	כן	בכל	הארצות	ארץ	כנען	מקודש'

ד	מעבר	הירדן	ארץ	כנען	כשרה	לבית	שכינה	ואין	עבר	הירדן	כשר	לבית
מ	מעבר	הירדן	שארץ	כנען	כשירה	לבית	שכינה	ואין	עבר	הירדן	כשר	לבית
2פ	מעבר	הירדן	שארץ	כנען	כשרה	לבית	שכינה	ואין	עבר	הירדן	כשר	לבית
א	מעבר	הירדן	שארץ	כנען	כשרה	לבית	שכינה	ואין	עבר	הירדן	כשר	לבית
ש	מעבר	הירדן	שארץ	כנען	כשרה	לבית	שכינה	ואין	עבר	הירדן	כשרה	לבית

ד	שכינה	עיר	חומה	מקודשת	מן	הארץ	שמצורעים	הולכים	בכל	הארץ	ואינם	הולכים
מ	שכינה	עיר	חומה	מקודשות	מן	הארץ	שמצורעים	הולכים	בכל	הארץ	ואינם	הולכים
2פ	שכינה	עיר	חומה	מקודשות	מן	הארצות	שמצורעים	הולכין	בכל	הארץ	ואינם	הולכים
א	שכינה	עיר	חומה	מקודשות	מכל	הארצות	שמצורעים	הולכים	בכל	הארץ	ואינם	הולכין
ש	שכינה	עיר	חומה	מקודש'	מכל	הארצו'	שהמצורע'	הולכי'	בערי	ישר'	ואינם	הולכין

ד	בערי	חומה	ירושלם	מקודשת	מערי	חומה	שקדשים	קלים	ומעשר	שני	נאכלים	בירושלם
מ	בערי	חומה	ירושלם	מקודשת	מערי	חומה	שקדשים	קלים	ומעשר	שני	נאכלים	בירושלם
2פ	בערי	חומה	ירושלם	מקודשת	מערי	חומה	שקדשים	קלים	ומעשר	שני	נאכלין	בירושלם
א	בערי	חומה	ירושלם	מקודשת	מערי	חומה	שקדשי'	קלים	ומעשר	שני	נאכלין	בירושלם
ש	בערי	חומה	ירושלם	מקודש'	מערי	חומה	שקדשי'	קלים	ומעשר	שני	נאכלי'	בירושלם

ד	ואינן	נאכלים	בערי	חומה	הר	הבית	מקודש	מירושלם	שזבים	וזבות	נכנסים
מ	ואינן	נאכלים	בערי	חומה	הר	הבית	מקודש	מירושלם	שזבין	וזבות	נכנסין
2פ	ואינן	נאכלין	בערי	חומה	הר	הבית	מקודש	מירושלם	שזבים	וזבות	נכנסין
א	ואינן	נאכלין	בערי	חומה	הר	הבית	מקודש	מירושלם	שזבי'	וזבות	נכנסין
ש	ואינן	נאכלין	בערי	חומה	הר	הבית	מקודש	מירושלם	שזבין	וזבות	נכנסי'

ד	בירושלם	ואין	נכנסים	בהר	הבית	החיל	מקודש	מהר	הבית	שארמאים	וטמא	מת
מ	בירושלם	ואין	נכנסין	בהר	הבית	החיל	מקודש	מהר	הבית	שטמאים	וטמאי	מת
2פ	בירושלם	ואינן	נכנסין	בהר	הבית	החיל	מקודש	מהר	הבית	שארמאים	וטמאי	מת
א	בירושלם	ואינן	נכנסין	בהר	הבית	החיל	מקודש	מהר	הבית	שארמאי'	וטמאי	מת
ש	בירושלם	ואינן	נכנסי'	להר	הבית	החיל	מקודש	מהר	הבית	שארמאים	וטמאי'	מת

ד	נכנסי'	להר	הבית	ואין	נכנסין	לחיל	עזרת	הנשים	מקודשת	הימנו	שאיין	טבול
מ	נכנסין	להר	הבית	ואין	נכנסין	לחיל	עזרת	הנשים	מקודשת	הימנו	שאיין	טבול
2פ	נכנסין	להר	הבית	ואין	נכנסין	לחיל	עזרת	נשים	מקודשת	הימנו	שאיין	טבול
א	נכנסין	להר	הבית	ואין	נכנסין	לחיל	עזרת	הנשים	מקודשת	הימנו	שאיין	טבול
ש	נכנסין	להר	הבית	ואינן	נכנסי'	לחיל	עזרת	הנשי'	מקודש'	הימינו	שאיין	טבול

ד	יום	נכנס	לשם	ואין	חייבים	עליו	חטאת	עזרת	ישראל	מקודשת	הימנה	שמחוסר
מ	יום	נכנס	לשם	ואין	חייבין	עליו	חטאת	עזרת	ישראל	מקודשת	הימנה	שמחוסר
2פ	יום	נכנס	לשם	ואין	חייבין	עליו	חטאת	עזרת	ישראל	מקודשת	הימנה	שמחוסרי
א	יום	נכנסין	לשם	ואין	חייבי'	עליו	חטאת	עזרת	ישראל	מקודשת	הימנה	שמחוסרי
ש	יום	נכנס	לשם	ואין	חייבי'	עליהם	חטאת	עזרת	ישראל	מקודש'	הימנה	שמחוסרי'

ד	כפורים	נכנסין	לעזרת	הנשים	ואין	נכנסין	לעזרת	ישראל	ישראל	מעורבי	שמש	נכנסי'
מ	כפור <..>	נכנסין	לעזרת	נשים	ואין	נכנסין	לעזרת	ישראל	ישראל	מעורבי	שמש	נכנסין
2פ	כפורים	נכנסין	לעזרת	הנשים	ואין	נכנסין	לעזרת	ישראל	ישראל	מעורבי	שמש	נכנסין
א	כפורי'	נכנסי'	לעזרת	הנשים	ואין	נכנסין	לעזרת	ישראל	ישראל	מעורבי	שמש	נכנסין
ש	כפרה	נכנסי'	לעזר'	נשים	ואין	נכנסי'	לעזר'	ישר'	ישראל	מעורבי	שמש	נכנסי'

ד	לעזרת	כהני'	ברוחב	י"א'	אמה	על	אורך	ק"ל"ה'	ושלשים	וחמש
מ	לעזרת	הכהנים	ברחב	י"א	אמה	על	אורך	מאה	ושלשים	וחמש
2פ	לעזרת	הכהנים	ברוחב	י"א	אמה	על	אורך	קל"ה	ושלשים	וחמש
א	לעזרת	הכהנים	ברוחב	י"א	אמה	על	אורך	קל"ה	ושלשים	וחמש
ש	לעזרת	כהני'	ברוחב	י"א	אמה	על	אורך	קל"ה	ושלשים	וחמש

ד	אבל	לא	היו	עומדין	על	הדוכן	והלויים	היו	עומדים	על	הדוכן	אבל
מ	אבל	לא	היו	עומדין	על	הדוכן	והלויים	היו	עומדין	על	הדוכן	אבל
2פ	אבל	לא	היו	עומדין	על	הדוכן	הלויים	היו	עומדים	על	הדוכן	אבל
א	אבל	לא	היו	עומדין	על	הדוכן	הלויים	היו	עומדי'	על	הדוכן	אבל
ש	אבל	לא	היו	עומדין	על	הדוכן	הלויים	היו	עומדי'	על	הדוכן	אבל

ד	לא	היו	נכנסיין	מכן	ולפנים	ובעלי'	מומין	כהנים	ופרועי	ראש	ושתויי	יין
מ	לא	היו	נכנסיין	מכאן	ולפנים	ובעלי'	מומין	כהנים	פרועי	ראש	ושתויי	יין
2פ	לא	היו	נכנסיין	מכאן	ולפנים	ובעלי'	מומים	כהנים	ופרועי	ראש	ושתויי	יין
א	לא	היו	נכנסיין	מכאן	ולפנים	ובעלי'	מומין	כהנים	ופרועי	ראש	ושתויי	יין
ש	לא	היו	נכנסי'	מכאן	ולפנים	ובעלי'	מומין	כהני'	ופרועי	ראש	ושתויי	יין

ד	היו	נכנסיין	מיכן	אבל	לא	היו	נכנסיין	לא	בין	האולם	ולמזבח
מ	היו	נכנסיין		אבל	לא	היו	נכנסיין	לא	לבין	האולם	ולמזבח
2פ	היו	נכנסיין	מכאן	אבל	לא	היו	נכנסיין	לא	בין	האולם	ולמזבח
א	היו	נכנסיין	מכאן	אבל	לא	היו	נכנסיין	לא	בין	האולם	והמזבח
ש	היו	נכנסי'	מכאן	אבל	לא	היו	נכנסי'	לא	לבין	האולם	ולמזבח

ד	ולא	לאולם	ולא	להיכל	ולא	לסביבות	המזבח	ד'	אמות	ושאר	כהנים
מ	ולא	לאולם	ולא	להיכל	ולא	לסביבות	המזבח	ארבע	אמות	ושאר	הכהנים
2פ	ולא	לאולם	ולא	להיכל	ולא	לסביבות	המזבח	ארבע	אמות	ושאר	היו
א	ולא	לאולם	ולא	להיכל	ולא	לסביבות	המזבח	ד'	אמות	[ושאר	כהנים
ש	ולא	לאולם	ולא	להיכל	ולא	לסביבו'	המזבח	ד'	אמו'		

ד	נכנסי'	לאולם	ולהיכל	ולסביבות	המזבח	ד'	אמות	אבל	לא	היו	נכנסיין
מ	נכנסיין	לאולם	ולהיכל	ולסביבות	המזבח	ארבע	אמות	אבל	לא	היו	נכנסיין
2פ	נכנסיין	לאולם	ולהיכל	ולסביבות	המזבח	ארבע	אמות	אבל	לא	היו	נכנסיין
א	נכנסי'	לאולם	ולהיכל	ולמזבח	המזבח	ד'	[אמות]	אבל	לא	היו	נכנסי'
ש	נכנסיין	לאולם	ולהיכל	ולמזבח	המזבח	ד'	אמות]	אבל	לא	היו	נכנסיין

ד	לבית	קדש	הקדשים	וכהן	גדול	היה	נכנס	לבית	קדש	הקדשים	ד'	פעמי'
מ	לבית	קדש	הקדשים	וכהן	גדול	היה	נכנס	לבית	קדשי	הקדשים	ארבעה	פעמים
2פ	לבית	קדש	הקדשים	וכהן	גדול	היה	נכנס	לבית	קדש	הקדשים	ארבעה	פעמים
א	לבית	קדשי'	הקדשי'	וכהן	גדול	היה	נכנס	לבית	קדשי	הקדשי'	ד'	פעמי'
ש	לבית	קדשי	הקדשי'	וכ"ג	גדול	היה	נכנס	לבית	קדשי	הקדשי'	ד'	פעמי'

ד	ביום	הכפורים	אר'	יוסי	בה'	דבריו	בין	האולם	ולמזבח	שנה	להיכל
מ	ביום	הכפורים	אמ'	יוסי	בחמשה	דברים	בין	האולם	ולמזבח	שנה	להיכל
2פ	ביום	הכפורים	אמ"ר	יוסי	בחמשה	דברים	בין	האולם	ולמזבח	שנה	להיכל
א	[בי"ה]		א"ר	יוסי	בה'	דבריו	בין	האולם	ולמזבח	שנה	להיכל
ש	בי"ה		א"ר	יוסי	בה'	דברים	בין	האולם	ולמזבח	שנה	להיכל

ד	שאי'	פרועי	ראש	ושתויי	יין	ושלא	רחץ	ידיים	ורגלים	נכנסיין	לשם	וכדרך
מ	שאיין	פרועי	ראש	ושתויי	יין	ושלא	רחץ	ידיים	ורגלים	נכנסיין	לשם	וכדרך
2פ	שאיין	פרועי	ראש	ושתויי	יין	ושלא	רחץ	ידיים	ורגלים	נכנסיין	לשם	וכדרך
א	שאיין	פרועי	ראש	ושתויי	יין	ושלא	רחוץ	ידיים	ורגלים	נכנסי'	לשם	וכדרך
ש	שאיין	פרועי	ראש	ושתויי	יין	ושלא	רחוץ	ידיים	ורגלי'	נכנסי'	לשם	וכדרך

ד	שהם	פורשים	מן	ההיכל	בשעת	הקטרה	כך	היו	פורשין	מבין	האולם
מ	שהם	פורשים	מן	ההיכל	בשעת	ההקטרה	כך	היו	פורשים	מבין	האולם
2פ	שהם	פורשין	מן	ההיכל	בשעת	הקטרה	כך	היו	פורשין	מבין	האולם
א	שהם	פורשי'	מן	ההיכל	בשעת	הקטרה	כך	היו	פורשי'	מבין	האולם
ש	שהם	פורשי'	מן	ההיכל	בשעת	הקטרה	כך	היו	פורשי'	מבין	האולם

ד	בשעת	הקטרה	הוי	מה	מעלה	בין	האולם	ולמזבח	אלא	שבין	האולם
מ	בשעת	ההקטרה	הוי	מה	מעלה	בין	האולם	ולמזבח	אלא	שלבין	האולם
2פ	בשעת	הקטרה	הוי	מה	מעלה	בין	האולם	ולמזבח	אלא	שבין	האולם
א	בשעת	הקטרה	הוי	מה	מעלה	בין	האולם	ולמזבח	אלא	שבין	האולם
ש	בשעת	הקטרת	הוי	מה	מעלה	בין	האולם	ולמזבח	אלא	שבין	האולם

ד	ולמזבח	נכנסין	לעבודה	ושלא	לעבודה	ולהיכל	אין	נכנסין	אלא	לעבודה	בלבד	וכשם
מ	ולמזבח	נכנסין	לעבודה	ושלא	לעבודה	ולהיכל	אין	נכנסין	אלא	לעבודה	בלבד	וכשם
2פ	ולמזבח	נכנסין	לעבודה	ושלא	לעבודה	ולהיכל	אין	נכנסין	אלא	לעבודה	בלבד	וכשם
א	ולמזבח	נכנסין	לעבודה	ושלא	לעבודה	ולהיכל	אין	נכנסין	אלא	לעבודה	בלבד	וכשם
ש	ולמזבח	נכנסין	לעבודה	ושלא	לעבודה	ולהיכל	אין	נכנסין	אלא	לעבודה	בלבד	וכשם

ד	שהיו	במדבר	ג'	מחנות	מחנה	שכינה	מחנה	לויה	מחנה	ישראל	כך	היו
מ	שהיו	במדבר	שלש	מחנות	מחנה	שכינה	מחנה	לויה	מחנה	ישראל	כך	היו
2פ	שהיו	במדבר	שלש	מחנות	מחנה	שכינה	מחנה	לויה	מחנה	ישראל	כך	היו
א	שהיו	במדבר	ג'	מחנות	מחנה	שכינה	מחנה	לויה	מחנה	ישראל	כך	היו
ש	שהיו	במדבר	ג'	מחנות	מחנה	שכינה	מחנה	לויה	ומחנה	ישראל	כך	היו

ד	בירושלים	מפתח	ירושלים	ועד	פתח	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח	הר	הבית
מ	בירושלם	מפתח	ירושלם	ועד	פתח	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח	הר	הבית
2פ	בירושלם	מפתח	ירושלם	ועד	פתח	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח	הר	הבית
א	בירושלם	מפתח	ירושלם	ועד	פתח	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח	הר	הבית
ש	בירושלם	מפתח	ירושלם	ועד	פתח	הר	הבית	מחנה	ישראל	מפתח	הר	הבית

ד	ועד	שערי	ניקנור	מחנה	לויה	משערי	ניקנור	ולפנים	מחנה	שכינה	והן	הן
מ	ועד	שער	ניקנור	מחנה	לויה	משערי	ניקנור	ולפנים	מחנה	שכינה	והן	הן
2פ	ועד	שערי	ניקנור	מחנה	לויה	משערי	ניקנור	ולפנים	מחנה	שכינה	והן	הן
א	ועד	שערי	ניקנור	מחנה	לויה	משערי	ניקנור	ולפנים	מחנה	שכינה	והן	הן
ש	ועד	שער	ניקנור	מחנה	לויה	משער	ניקנור	ולפנים	מחנה	שכינה	והן	הן

ד	קלעים	שבמדבר	ובשעת	מסעות	אין	בהן	משום	קדושה	ואין	חייבין	עליהם	משום
מ	קלעים	שבמדבר	ובשעת	מסעות	אין	בהם	משום	קדושה	ואין	חייבין	עליהן	משום
2פ	קלעים	שבמדבר	ובשעת	מסעות	אין	בהם	משום	קדושה	ואין	חייבין	עליהן	משום
א	קלעים	שבמדבר	ובשעת	מסעות	אין	בהם	משום	קדושה	ואין	חייבין	עליהם	משום
ש	קלעי'	שבמדבר	ובשעת	מסעו'	אין	בהם	משום	קדושה	ואין	חייבי'	עליהם	משום

ד	טומאה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אז'	וישלחו	מן
מ	טומאה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	וישלחו	מן
2פ	טומאה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	למה	נאמר	לפי	שהוא	אומר	וישלחו	מן
א	טומא'	ולא	יטמאו	את	מחניהם	למה	נאמר	לפי	שהוא	אומ'	וישלחו	מן
ש	טומאה	ולא	יטמאו	את	מחניהם	למה	נאמר	לפי	שהוא	אומ'	וישלחו	מן

ד	המחנה	שומע	אני	לא	יגעו	לא	בארון	ולא	בנושאים	אל	יקצו	להם
מ	המחנה	שומע	אני	לא	יגעו	לא	בארון	ולא	בנושאים	אבל	יקצו	להם
2פ	המחנה	שומע	אני	לא	יגעו	לא	בארון	ולא	בנושאים	אבל	יקצו	להם
א	המחנה	שומע	אני	לא	יגעו	לא	בארון	ולא	בנושאים	אבל	יקצו	להם
ש	המחנה	שומע	אני	לא	יגעו	לא	בארון	ולא	בנושאים	אבל	יקצו	להם

ד	מקום	בפני	עצמן	ת"ל"	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני	שוכן
מ	מקום	בפני	עצמן	ת"ל"	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני	שוכן
2פ	מקום	בפני	עצמן	תלמוד	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני	שוכן
א	מקום	בפני	עצמן	ת"ל"	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני	שוכן
ש	מקום	בפני	עצמן	ת"ל"	ולא	יטמאו	את	מחניהם	אשר	אני	שוכן

ד	בתוכם	חביבין	הם	ישראל	שאעפ'	שכן	טמאין	שכינה	בניהם
מ	בתוכם	חביבין	הן	ישראל	שא'ע'פ'	שכן	טמאים	שכינה	בניהם
2פ	בתוכם	חביבין	הן	ישראל	שאף	על	טמאין	שכינה	בניהם
א	בתוכם	חביבין	הם	ישראל	אע"פ	שכן	טמאים	שכינה	בניהם
ש	בתוכם	חביבין	הם	ישראל	שאע"פ	שכן	טמאים	שכינה	ובניהם

שנ'	השכן	אתם	בתוך	טומאותם	ואומ'	ולא	יטמאו	את	מחניהם	ואו'	ולא
מ	השוכן	אתם	בתוך	טומאותם	ואומ'	ולא	יטמאו	את	מחניהם	ואומ'	ולא
2פ	השוכן	אתם	בתוך	טומאותם	ואומר	ולא	יטמאו	את	מחניהם	ואומר	ולא
א	השוכן	אתם	בתוך	טומאותם	ואומר	ולא	יטמאו	את	מחניהם	ואומ'	ולא
ש	השוכן	אתם	בתוך	טומאותם	ואומ'	ולא	יטמאו	את	מחניהם	ואומר	ולא

ד	תטמא	את	הארץ	וגו'					כנ	בני	ישראל
מ	תטמא	את	הארץ	אשר	אתם	יושבים	בה	וגומ'	כנ	בני	ישראל
2פ	תטמא	את	הארץ	אשר	אתם	יושבים	בה	וגו'	כנ	בני	ישראל
א	תטמא		הארץ	אשר	אתם	יושבין	בה	וגו'	כנ	בני	ישראל
ש	תטמא	את	הארץ	אשר	אתם	יושבים	בה	וגו'	כנ	בני	ישראל

ד	וישלחו	אותם	אל	מחוץ	למחנה						
מ	וישלחו	אותם	אל	מחוץ	למחנה						
2פ	וישלחו	אותם	אל	מחוץ	למחנה	כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ
א	וישלחו	וגו'									
ש	וישלחו	וגו'									

ד			להודיע	שבחן	של	ישראל	שכשם	שאמ'	להם	משה	כנ	עשו
מ			להודיע	שבחן	שלישראל		שכשם	שאמ'	להם	משה	כנ	עשו
2פ	בני	ישראל	להודיע	שבחן	של	ישראל	שכשם	שאמר	להם	משה	כנ	עשו
א			להודיע	שבחן	של	ישראל	שכשם	שאומר	להם	משה	כנ	עשו
ש			להודיע	שבחן	של	ישראל	שכשם	שאמ'	להם	משה	כנ	עשו

ד		כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל	ר'	אלעזר
מ		כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל	ר'	אלעזר
2פ		כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל	ר'	אלעזר
א	עשו	כאשר	דבר	ה'	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל	ר'	אלעזר
ש		כאשר	דבר	ה'	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל	ר'	אלעזר

ד	בר'	שמעון	או'	אין	במשמע	אלא	המשלחי'	לא	הוצרכו	ומנין	אף	המשתלחים
מ	בר'	שמעון	אומ'	אין	במשמע	אלא	המשלחים	לא	הצריכו	ומנין	אף	המשתלחין
2פ	בר	שמעון	אומר	אין	במשמע	אלא	המשלחים	לא	הצריכו			
א	בר"ש		אומ'	אין	במשמע	אלא	המשלחים	לא	הצריכו			
ש	בר"ש		אומ'	אין	במשמע	אלא	המשלחים	לא	הצריכו			

ד	לא	הצריכו	ת"ל'	כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל
מ	לא	הצריכו	ת"ל'	כאשר	דבר	י"	אל	משה	כנ	עשו	בני	ישראל
2פ												
א												
ש												

ד	מעצמן	עשו	לא	הצריכו	שיעשיאום	את	משה	ואת	אהרן	ד"א	
מ	מעצמן	עשו	לא	הצריכו	שיעשיאום		משה	ואהרן	ואהרן	ד"א	
2פ					שיעשו	אותם	משה	ואהרן	ואהרן	דבר	אחר
א					שיעשו	אותם	משה	ואהרן	ואהרן	ד"א	
ש					שיעשו	אותם	משה	ואהרן	ואהרן	ד"א	

ד	צו	את	בני	ישראל	רבנין	פתרין	קרייה	בגליות	צו	את	בני	ישראל
מ	צו	את	בני	ישראל	רבנין	פתרין	קרייה	בגליות	צו	את	בני	ישראל
2פ	צו	את	בני	ישראל	רבנין	פתרין	קרייה	בגליות	צו	את	בני	ישראל
א	צו	את	בני	ישראל	רבנין	פתרי	קרא	בגליות	צו	את	בני	ישראל
ש	צו	את	בני	ישר'	רבנין	פתרין	קרא	בגליות	צו	את	בני	ישר'

ד	על	שעברו	ישראל	על	המצות	נתחייבו	שילוח	זה	גלות	הה"ד'	
מ	על	שעברו	ישראל	על	המצוות	נתחייבו	שילוח	זה	גלות	הה"ד'	
2פ	על	שעברו	ישראל	על	המצות	נתחייבו	שילוח	זה	גלות	הדא	היא
א	על	שעברו	ישר'	על	המצוות	נתחייבו	שלוח	זה	גלות	הה"ד'	
ש	על	שעברו	ישראל	על	המצות	נתחייבו	שלוח	זה	גלות	הה"ד'	

ד		וישלחו	מן	המחנה	אין	וישלחו	אלא	לשון	גלות	כמ'	דתי'
מ		וישלחו	מן	המחנה	אין	וישלחו	אלא	לשון	גלות	כמא	דתימ'
2פ	דכתיב	וישלחו	מן	המחנה	אין	וישלחו	אלא	לשון	גלות	כמה	דתימר
א		וישלחו	מן	המחנה	אין	וישלחו	אלא	לשון	גלות	כד"א	
ש		וישלחו	מן	המחנה	ואין	וישלחו	אלא	לשון	גלות	כד"א	

ד	שלח	מעל	פני	ויצאו	מן	המחנה	זו	ארץ	ישראל	ששם	השכינה	חונה
מ	שלח	מעל	פני	ויצאו	מן	המחנה	זו	ארץ	ישראל	ששם	השכינה	חונה
2פ	שלח	מעל	פני	ויצאו	מן	המחנה	זו	ארץ	ישראל	ששם	השכינה	חונה
א	שלח	מעל	פני	ויצאו	מן	המחנה	זו	ארץ	ישראל	ששם	השכינה	שורה
ש	שלח	מעל	פני	ויצאו	מן	המחנה	זו	ארץ	ישר'	ששם	השכינה	שורה

ד	כל	צרוע	וכל	זב	וכל	טמא	לנפש	רמז	להם	שאם	יעברו	ישראל
מ	כל	צרוע	וכל	זב	וכל	טמא	לנפש	רמז	להם	שאם	יעברו	ישראל
2פ	כל	צרוע	וכל	זב	וכל	טמא	לנפש	רמז	להם	שאם	יעברו	ישראל
א	כל	צרוע	וכל	זב	וכל	טמא	לנפש	רמז	להם	שאם	יעברו	ישראל
ש	כל	צרוע	וכל	זב	וכל	טמא	לנפש	רמז	להם	שאם	יעברו	ישר'

ד		על	ג'	עבירות	הללו	ע"ז		וגילוי	עריות	ושפיכו'	דמים	יתחייבו
מ		על	שלש	עבירות	הללו	ע"ז		וגילוי	עריות	ושפיכות	דמים	יתחייבו
2פ	ישראל	על	שלש	עבירות	הללו	עבודה	זרה	וגילוי	עריות	ושפיכות	דמים	יתחייבו
א		על	ג'	עבירות	הללו	ע"ז		וג"ע	וש"ד	וש"ד		יתחייבו
ש		על	שלש	עבירו'	הללו	ג"ע		ש"ד	וע"ז	וע"ז		יתחייבו

ד	גלות	צרוע	זו		עז'	מה	מצורע	מטמא	בביא	אף	עז'
מ	גלות	צרוע	זו	זו	ע"ז	מה	מצורע	מטמא	בביאה	אף	ע"ז
2פ	גלות	צרוע	זו	עבודה	עבודה	מה	מצורע	מטמא	בביאה	אף	עבודה
א	גלות	צרוע	זו		ע"ז	מה	מצורע	מטמא	בביאה	אף	ע"ז
ש	גלות	צרוע	זו		ע"ז	מה	מצורע	מטמא	בביאה	אף	ע"ז

ד		מטמ'	בביאה	זב	זו	גילוי	עריות	שאלו	ואלו	טמאין	על
מ		מטמאה	בביאה	זב	זו	גילוי	עריות	שאלו	ואלו	טמאים	על
2פ	זרה	מטמאה	בביאה	זב	זו	גלוי	עריות	שאלו	ואלו	טמאין	על
א		מטמאה	בביאה	זב	זו	ג"ע	(ע"ז)	שאלו	ואלו	טמאים	ע"י
ש		מטמא	בביאה	זב	זו	ג"ע		שאלו	ואלו	טמאי'	ע"י

ד	ידי'	שכבת	זרע	טמא	לנפש	אלו	שופכי	דמים	שהן	מטמאין	עצמן	ומטמאין
מ	ידי'	שכבת	זרע	טמא	לנפש	אלו	שופכי	דמים	שהן	מטמאין	עצמן	ומטמאין
2פ	ידי'	שכבת	זרע	טמא	לנפש	אלו	שופכי	דמים	שהן	מטמאין	עצמן	ומטמאין
א		שכבת	זרע	טמא	לנפש	אלו	שופכי	דמים	שהם	מטמאים	עצמן	ומטמאי'
ש		שכבת	זרע	טמא	לנפש	אלו	ש"ד	שהם	מטמאי'	עצמם		ומטמאי'

ד	את	הארץ	בשפיכות	דמים	ותנינן	גלות	בא	לעולם	על	עובדי	עז'
מ		הארץ	בשפיכות	דמים	ותנינן	גלות	בא	לעולם	על	עובדי	
2פ		הארץ	בשפיכות	דמים	ותנינן	גלות	בא	לעולם	על	עובדי	עבודה
א		הארץ	בש"ד		ותנינן	גלות	בא	לעולם	על	ע"ז	
ש		הארץ	בש"ד		ותנינן	גלות	בא	לעולם	על	ע"ז	

ד		ועל	גילוי	עריות	ועל	שפיכות	דמים	ועל	שמית	הארץ	על	עז'
מ	זרה	ועל	גילוי	עריות	ועל	שפיכות	דמים	ועל	שמטת	הארץ	על	ע"ז
2פ	זרה	ועל	גלוי	עריות	ועל	שפיכות	דמים	ועל	שמטת	הארץ	על	עבודה
א		ועל	ג"ע		ועל	ש"ד		ועל	שמית	הארץ	על	ע"ז
ש		ועל	ג"ע		ועל	ש"ד		ועל	שמית	הארץ	על	ע"ז

ד		כיצד		הוא	או'	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	וכת'	ואתכם
מ		כאי	צד	הוא	אומ'	והשמדתי	את	במותיכם	וגומ'	וכת'	ואתכם
2פ	זרה	כיצד		הוא	אומר	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	וכתיב	ואתכם
א		כיצד		הוא	אומ'	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	וכת'	ואתכם
ש		כיצד		הוא	אומ'	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	וכת'	ואתכם

ד	אזרה	בגוים	וגו'	אמ'	להם	המקום	לישראל	הואיל	ואתם	רוצים	בע"ז
מ	אזרה	בגוים	וגומ'	אמ'	להם	המקום	לישראל	הואיל	ואתם	רוצים	בע"ז
2פ	אזרה	בגוים	וגו'	אמ'	להם	המקום	לישראל	הואיל	ואתם	רוצים	בעבודה
א	אזרה	בגוים	וגו'	אמ'	להם	המקום	לישראל	הואיל	ואתם	חמים	בע"ז
ש	אזרה	בגוים	וגו'	א"ל	להם	הקב"ה	לישראל	הואיל	ואתם	רוצים	בע"ז

ד	אף	אני	אגלה	אתכם	למקום	שיש	ע"ז	לכך	והשמדתי	את
מ	אף	אני	אגלה	אתכם	למקום	שיש	ע"ז	לכך	והשמדתי	את
2פ	אף	אני	אגלה	אתכם	למקום	שיש	עבודה	לכך	זרה	את
א	אף	אני	אגלה	אתכם	למקום	שיש	ע"ז	לכך	והשמדתי	את
ש	אף	אני	אגלה	אתכם	למקום	שיש	ע"ז	לכך	והשמדתי	את

ד	במותיכם	ועל	גילוי	ערייות	כיצד	א"ר	ישמעאל	בר'	יוסי	כל
מ	במותיכם	ועל	גילוי	ערייות	כאי	אמ'	ישמעאל	בר'	יוסי	כל
2פ	במותיכם	ועל	גלוי	ערייות	כיצד	אמ"ר	ישמעאל	בר'	יוסי	כל
א	במותיכם	ועל	ג"ע	ערייות	כיצד	א"ר	ישמעאל			כל
ש	במותיכם	ועל	ג"ע	ערייות	כיצד	א"ר	ישמעאל			כל

ד	זמן	שישראל	פרוצין	בעריות	שכינה	מסתלקת	מהם	שנא'	ולא	יראה	בך	ערות
מ	זמן	שישראל	פרוצין	בעריות	שכינה	מסתלקת	מהם	שנ'	ולא	יראה	בך	ערות
2פ	זמן	שישראל	פרוצים	בעריות	שכינה	מסתלקת	מהם	שנ'	לא	יראה	בך	ערות
א	זמן	שיש	פרוצים	בעריות	שכינה	מסתלקת	מהם	שנא'	ולא	יראה	בך	ערות
ש	זמן	שישראל	פרוצין	בעריות	שכינה	מסתלקת	מהם	שנא'	ולא	יראה	בך	ערות

ד	דבר	ושב	מאחרין	ועל	שפיכות	דמים	כיצד	שנ'	ולא	תחניפו	את
מ	דבר	ושב	מאחרין	ועל	שפיכות	דמים	כאי	שנ'	ולא	תחניפו	את
2פ	דבר	ושב	מאחרין	ועל	שפיכות	דמים	כיצד	שנ'	ולא	תחניפו	את
א	דבר	ושב	מאחרין	ועל	שפיכו'	דמים	כיצד	שנא'	ולא	תחניפו	את
ש	דבר	ושב	מאחרין	ועל	ש"ד	כיצד	שנא'	ולא	תחניפו	את	

ד	הארץ	וגו'	אתם	בה	כי	הדם	הוא	יחניף	את	הארץ	וגומ'
מ	הארץ	אשר	אתם	בה	כי	הדם	הוא	יחניף	את	הארץ	וגו'
2פ	הארץ	אשר	אתם	בה	כי	הדם	הוא	יחניף	את	הארץ	וגו'
א	הארץ	אשר	אתם	בה	כי	הדם	הוא	יחניף	את	הארץ	וגו'
ש	הארץ	אשר	אתם	בה	כי	הדם	הוא	יחניף	את	הארץ	וגו'

ד	מגיד	הכתו'	ששפיכות	דמים	מטמא	את	הארץ	ומסתלקת
מ	מגיד	הכתו'	ששפיכות	הדמים	מטמא	את	הארץ	ומסתלקת
2פ	מגיד	הכתוב	ששפיכות	דמים	מטמא	את	הארץ	ומסתלקת
א	מגיד	הכתו'	שש"ד	מטמא	את	הארץ	ומסלק	
ש	מגיד	הכתו'	שש"ד	מטמא	את	הארץ	ומסלק	

ד	השכינה	ומפני	שפיכו'	דמים	חרב	בית	המקדש	וגלו	ישראל	מארצם	והדברי'
מ	השכינה	ומפני	שפיכות	דמים	חרב	בית	המקדש	וגלו	ישראל	מארצם	והדברים
2פ	השכינה	ומפני	שפיכות	דמים	חרב	בית	המקדש	וגלו	ישראל	מארצם	והדברים
א	השכינה	מפני	ש"ד	חרב	ב"ה	וגלו	ישראל	מארצם	והדברי'		
ש	שכינה	מפני	ש"ד	חרב	ב"ה	וגלו	ישראל	מארצם	והדברים		

ד	הללו	היו	במקדש	ראשון	לכך	גלו	וחרב	בית	המקדש	דא"ר	יחנן
מ	הללו	היו	במקדש	ראשון	לכך	גלו	וחרב	בית	המקדש	דאמ'	יחנן
2פ	הללו	היו	במקדש	ראשון	לכך	גלו	וחרב	בית	המקדש	דאמ"ר	יחנן
א	הללו	היו	במקדש	ראשון	לכך	גלו	וחרב	בית	המקדש	דא"ר	יחנן
ש	אלו	היו	במקדש	ראשון	ולכך	גלו	וחרב	בית	המקדש	דא"ר	יחנן

ד	בן	תורתא	מקדש	ראשון	מפני	מה	חרב	מפני	שהיו	בה	שלושה	דברים
מ	בן	תורתא	מקדש	ראשון	מפני	מה	חרב	מפני	שהיו	בה	ג'	דברים
2פ	בן	תורתא	מקדש	ראשון	מפני	מה	חרב	מפני	שהיו	בה	שלושה	דברים
א	בן	פורתא	מקדש	ראשון	מפני	מה	חרב	מפני	שהיו	בו	ג'	דברים
ש	בן	פורתא	מקדש	ראשון	מפני	מה	חרב	שפני	שהיו	בו	ג'	דברי'

ד	ע"ז	וגליו	עריות	ושפיכות	דמים	ע"ז	דכתי'	כי	קצר	המצע	מהשתרע
מ	ע"ז	וגליו	עריות	ושפיכות	דמים	ע"ז	דכתי'	כי	קצר	המצע	מהשתרע
2פ	עבודה	וגליו	עריות	ושפיכות	דמים	עבודה	דכתיב	זרה	קצר	המצע	מהשתרע
א	ע"ז	וג"ע		וש"ד		ע"ז	דכתי'	כי	קצר	המצע	מהשתרע
ש	ע"ז	וג"ע		וש"ד		ע"ז	דכתי'	כי	קצר	המצע	מהשתרע

ד	וג' והמסכה	צרה	כהתכנס	א"ר	ר'	שמואל	בר	נחמני	א"ר	יונתן	קצר
מ	וג' והמסכה	צרה	כהתכנס	אמ'	ר'	שמואל	בר	נחמני	אמ'	יונתן	קצר
2פ	וג'			אמ"ר		שמואל	בר	נחמני	אמ"ר	יוחנן	קצר
א				ארשב"ן					א"ר	יונתן	קצר
ש				ארשב"ן					א"ר	יונתן	קצר

ד	מצע	מלהשתרר	עליו	שני	רעים	כאחד	והמסכה	צרה	כהתכנס	א"ר	שמואל
מ	המצע	מלהשתרר	עליו	שני	רעים	כאחד	והמסכה	צרה	כהתכנס	אמ'	ר' שמואל
2פ	המצע	מהשתרר	עליו	שני	רעים	כאחד	והמסכה	צרה	כהתכנס	אמ"ר	שמואל
א	מצע	מהשתרע	עליו	ב'	רעים	כאחד	והמסכה	צרה	בהתכנס	ארשב"ן	
ש	מצע	מהשתרע	עליו	שני	רעי'	כא'	והמסכה	צרה	בהתכנס	ארשב"ן	

ד	בר	נחמני	כי	מטי	ר'	יונתן	בהאי	קרא	בכי	אמ'	מאן	דכתי'
מ	בר	נחמני	כי	מטי	ר'	יונתן	להאי	קרא	בכי	אמ'	מאן	דכתיב
2פ	בר	נחמני	כי	מטי	ר'	יונתן	בהאי	קרא	בכי	אמ'	מאן	דכתיב
א			כי	מטי	ר'	יוחנן	להאי	קרא	בכי	אמ'	מאן	דכתי'
ש			כי	מטי	ר'	יוחנן	להאי	קרא	בכי	אמ'	מאן	דכתי'

ד	ביה	כונס	כנד	מי	הים	תעשה	לו	מסכה	צרה	גילוי	עריות	דכתי'
מ	ביה	כונס	כנד	מי	הים	תעשה	לו	מסכה	צרה	גלוי	עריות	דכתי'
2פ	ביה	כונס	כנד	מי	הים	תעשה	לו	מסכה	צרה	גלוי	עריות	דכתיב
א	ביה	כונס	כנד	מי	הים	תעשה	לו	מסכה	צרה	ג"ע		דכתי'
ש	ביה	כונס	כנד	מי	הים	תעשה	לו	מסכה	צרה	ג"ע		דכתי'

ד	ויאמר	י"י	יען	כי	גבהו	בנות	ציון	וג'	שפיכות			
מ	ויאמר	י"י	יען	כי	גבהו	בנות	ציון	וגומ'	שפיכות			
2פ	ויאמר	י"י	יען	כי	גבהו	בנות	ציון	וג'	שפיכות	וג'		
א	ויאמר	ה'	יען	כי	גבהו	בנות	ציון	וג'	ש"ד			
ש	ויאמר	ה'	יען	כי	גבהו	בנות	ציון	ותלכנה	ש"ד	וג'		

ד	דמים	דכתי'	וגם	דם	נקי	שפך	מנשה	הרבה	מאד	וג'	ולפי'	הביא
מ	דמים	דכתיב	וגם	דם	נקי	שפך	מנשה	הרבה	מאד	וג'	ולפיכך	הביא
2פ	דמים	דכתיב	וגם	דם	נקי	שפך	מנשה	הרבה	מאוד	וג'	ולפיכך	הביא
א		דכתיב	וגם	דם	נקי	שפך	מנשה	הרבה	מאד	ולפי'		הביא
ש		דכתיב	וגם	דם	נקי	שפך	מנשה	הרבה	מאד	ולפי'		הביא

ד	עליהם	הקב"ה	ג'	פורעניות	כנגד	ג'	עבירות	שבידים	שנא'	לכן	בגללכם	ציון
מ	עליהם	הקב"ה	שלש	פורעניות	כנגד	שלש	עבירות	שבידים	שנ'	לכן	בגללכם	ציון
2פ	עליהם	הקב"ה	שלש	פורעניות	כנגד	שלש	עבירות	שבידים	שנא'	לכן	בגללכם	ציון
א	עליהם	הקב"ה	ג'	פורעניות	כנגד	ג'	עבירות	שבידים	שנא'	לכן	בגללכם	ציון
ש	עליהם	הקב"ה	ג'	פורעניות	כנגד	ג'	עבירות	שבידים	שנא'	לכן	בגללכם	ציון

ד	שדה	תחרש	וג'	עיים	תהיה	והר	הבית	לבמות	יער	והשילוח	הזה	אמור
מ	שדה	תחרש	וג'	עיים	תהיה	והר	הבית	לבמות	יער	והשילוח	הזה	אמור
2פ	שדה	תחרש	וג'	עיים	תהיה	והר	הבית	לבמות	יער	והשילוח	הזה	אמור
א	שדה	תחרש	וג'	עיים	תהיה	והר	[הבית]	לבמות	יער	והשילוח	הזה	אמור
ש	שדה	תחרש	וג'	עיים	תהיה	והר	הבית	לבמות	יער	והשילוח	הזה	אומ'

ד	בגלות	בבל	מזכר	עד	נקבה	תשלחו	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות
מ	בגלות	בבל	מזכר	ועד	נקבה	תשלחו	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות
2פ	בגלות	בבל	מזכר	ועד	נקבה	תשלחו	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות
א	בגלות	בבל	מזכר	עד	נקבה	תשלחו	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות
ש	בגלות	בבל	מזכר	ועד	נקבה	תשלחו	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות

ד	מדי	שהלכו	מבבל	למדי	ולפי	שלא	יצאו	מארץ	ישראל	כשגלו	למדי	לכך
מ	מדי	שהלכו	מבבל	למדי	ולפי	שלא	יצאו	מארץ	ישראל	כשגלו	למדי	לכך
2פ	מדי	שהלכו	מבבל	למדי	ולפי	שלא	יצאו	מארץ	ישראל	כשגלו	למדי	לכך
א	מדי	שהלכו	מבבל	למדי	ולפי	שלא	יצאו	מארץ	ישראל	כשגלו	למדי	לכך
ש	מדי	שהלכו	מבבל	למדי	ולפי	שלא	יצאו	מארץ	מצרים	כשגלו	למדי	לכך

ד	לא	נא'	כאן	מחנה	ולמה	כת'	בגלות	מדי	מזכר	עד	נקבה	
מ	לא	נאמ'	כאן	מחנה	ולמה	כתו'	בגלות	מדי	מזכר	ועד	נקבה	
2פ	לא	נאמר	כאן	מחנה	ולמה	כתיב	בגלות	מדי	מזכר	ועד	נקבה	
א	לא	נאמר	כאן	מחנה	ולמה	כתו'	בגלות	מדי	מזכר	עד	נקבה	
ש	לא	נאמ'	כאן	מחנה	ולמה	כתי'	בגלות	מדי	מזכר	עד	נקבה	תשלחו

ד	רמז	להם	שעתידה	מלכות	מדי	לגזור	עליהם	גזירות	מזכר	ועד		
מ	רמז	להם	שעתידה	מלכות	מדי	לגזור	עליהם	גזירת	מזכר	ועד		
2פ	רמז	להם	שעתידה	מלכות	מדי	לגזור	עליהם	גזירת	מזכר	ועד		
א	רמז	להם	שעתידה	מלכות	מדי	לגזור	עליהם	גזרות	מזכר	עד		
ש	רמז	להם	שעתידה	מלכות	מדי	לגזור	עליהם	גזירות	מזכר	ועד		

ד	נקבה	שנא'	ונשלח	ספרים	ביד	הרצים	אל	כל	מדינות	המלך	להשמיד	וגו'
מ	נקבה	שנ'	ונשלוח	ספרים	ביד	הרצים	אל	כל	מדינות	המלך	להשמיד	וגומ'
2פ	נקבה	שנאמר	ונשלוח	ספרים	ביד	הרצים	אל	כל	מדינות	המלך	להשמיד	להרוג
א	נקבה	שנא'	ונשלוח	ספרים	וגו'						להשמיד	להרוג
ש	נקבה	שנאמ'	ונשלוח	ספרי'			אל	כל	מדינות	המלך	להשמיד	להרוג

ד		אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות	אדום	
מ		אל	מחוץ	למחנה	תשלחום	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות	אדום	
2פ	ולאבד	וגו'	אל	מחוץ	למחנה	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות	אדום	
א	ולאבד	וגו'	אל	מחוץ	למחנה	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות	אדום	
ש	וגו'		אל	מחוץ	למחנה	הרי	זה	אמור	כנגד	גלות	אדום	

ד	שהחריבו	בית	המקדש	והגלו	את	ישראל	מארצם	ולמה	סמך	גלות	אדום	אצל
מ	שהחריבו	בית	המקדש	והגלו		ישראל	מארצם	ולמה	סמך	גלות	אדום	אצל
2פ	שהחריבו	בית	המקדש	והגלום			מארצם	ולמה	סמך	גלות	אדום	אצל
א	שהחריבו	ב"ה		והגלום			מארצם	ולמה	סמך	גלות	אדום	אצל
ש	שהחריבו	ב"ה		והגלום			מארצם	ולמה	סמך	גלות	אדום	אצל

ד	גלות	בבל	לפי	שכשם	שבבל		חרב	מקדש	והגלה			
מ	גלות	בבל	לפי	שכשם	(שבבל)	(גלות)	חרב	מקדש	והגלה			
2פ	גלות	בבל	לפי	שכשם	שבבל	[ש]כבר	חרב	המקדש	והגלו			
א	גלות	בבל	לפי	שכשם	שבבל		חרבו	ב"ה	והגלו			
ש	לגלות	בבל	לפי	שכשם	בבל	שעשו	שחרבו	ב"ה	והגלו			

ד		ישראל	כך	עשו	אדומיים	וכן	הוא	אומ'	בת	בבל	השדודה	הכתו'
מ		ישראל	כך	עשו	אדומים	וכן	הוא	אומ'	בת	בבל	השדודה	הכתו'
2פ		ישראל	כך	עשו	אדומיים	וכן	הוא	אומר	בת	בבל	השדודה	הכתוב
א	את	ישראל	כך	עשו	אדומיים	וכה"א			בת	בבל	השדודה	הכתו'
ש		ישר'	כך	עשו	אדומיים	וכה"א			בת	בבל	השדודה	קרא

ד	קרא	לאדום	בת	בבל	ואעפ'		שגלות	מדי	מבדיל	ביניהם		
מ	קרא	לאדום	בת	בבל	וא'עפ'		שגלות	מדי	מבדיל	ביניהם		
2פ	קרא	לאדום	בת	[בבל]	ואף	על	פי	מיד	מבדיל			
א	קרא	לאדום	בת	בבל	ואע"פ		שגלות	מדי	מבדיל	[ביניהם]		
ש	הכתו'	לאדום	בת	בבל	ואע"פ		שגלו	מדי	מבבל			

ד	במקרא	<.>	עש.>	לא	עשה	הכת'	כן	אלא	שגלות	מדי	לא	
מ	במקרא	<.>	עש.>	לא	עשה	הכתוב	כן	אלא	שגלות	מדי	לא	
2פ	במקרא			לא	עשה	הכתוב	[כן]	אלא	שגלות	מדי	לא	
א	במקרא			לא	עשה	הכתו'		אלא	שגלות	מדי	לא	
ש	במקרא			לא	עשה	הכתו'		אלא	כאלו	מדי	לא	

ד	בא	אלא	מכח	גלות	בבל	שכשגלו	למדי	מבבל	יצאו	ולא	יטמאו
מ	בא	אלא	מכח	גלות	בבל	שכשגלו	למדי	מבבל	יצאו	ולא	יטמאו
2פ	בא	אלא	מכח	גלות	בבל	כשגלו	למדי	מבבל	יצאו	ולא	יטמאו
א	בא	אלא	מכח	גלות	בבל	שכשגלו	למדי	מבבל	יצאו	ולא (ימ)	יטמאו
ש	בא	אלא	מכח	גלות	בבל	שכשגלו	למדי	מבבל	יצאו	ולא	יטמאו

ד	את	מחניהם	הרי	זה	אמור	כנגד	שעבוד	יון	ולכך	לא	נאמ'	בזה
מ	את	מחניהם	הרי	זה	אמור	כנגד	שעבוד	יון	ולכך	לא	נאמר	בזה
2פ	את	מחניהם	הרי	זה	אמור	כנגד	שעבוד	יון	ולכך	לא	נאמר	בזה
א	את	מחניהם	הרי	זה	אמור	כנגד	שעבוד	יון	ולכך	לא	נאמר	בזה
ש	את	מחניהם	הרי	זה	אמור	כנגד	שעבוד	יון	ולכך	לא	נאמ'	בזה

ד	שילוח	שלא	הגלום	מארצם	ולכך	נא'	בזה	טומאה	שטמאו	את	ההיכל	יונים
מ	שילוח	שלא	הגלום	מארצם	ולכך	נאמ'	בזה	טומאה	שטמאו	את	ההיכל	יונים
2פ	שילוח	שלא	הגלום	מארצם	ולכך	נאמר	בזה	טומאה	שטמאו	יונים	את	ההיכל
א	שילוח	שלא	הגלום	מארצם	ולכך	אמ'	בזה	טומאה	שטמאו	יונים	להיכל	
ש	שילוח	שלא	הגלום	מארצם	ולכך	נאמ'	בזה	טומאה	שטמאו	יונים	להיכל	

ד	בע"ז		שלהם	אשר	אני	שוכן	בתוכם	רמז	להם	שבכל	מקום	שיגלו
מ	בע"ז		שלהם	אשר	אני	שוכן	בתוכם	רמז	להם	שבכל	מקום	שיגלו
2פ	בעבודה	[זרה]	שלהם	אשר	אני	שוכן	בתוכם	רמז	להם	שבכל	מקום	שיגלו
א	בע"ז		שלהם	אשר	אני	שוכן	בתוכם	רמז	להם	שבכל	מקום	שיגלו
ש	בע"ז		שלהם	אשר	אני	שוכן	בתוכם	רמז	להם	שבכל	מקום	שגלו

ד	שכי'	עמהם	תני	ר'	נתן	אומ'	חביבין	ישראל	שכל	מקום	שגלו	שכינה
מ	שכינה	עמהם	תני	ר'	נתן		חביבין	ישראל	שבכל	מקום	שגלו	שכינה
2פ	שכינה	עמהם	תני	ר'	נתן		חביבין	ישראל	שבכל	מקום	שגלו	שכינה
א	שכינה	עמהם	תני	ר'	נתן		חביבין	ישראל	שבכל	מקום	שגלו	שכינה
ש	שכינה	עמהם	תני	ר'	נתן		חביבין	ישראל	שבכל	מקום	שגלו	שכינה

ד	עמהם	גלו	למצרים	שכינה	עמהם	שנ'						הנגלה
מ	עמהם	גלו	למצרים	שכינה	עמהם	שנ'						הנגלה
2פ	עמהם	גלו	למצרים	שכינה	עמהם	שנ'						הנגלה
א	עמהם	גלו	למצרים	שכינה	עמהם	שנא'						הנגלה
ש	עמהם	גלו	למצרים	שכינה	עמהם	שנא'	אנכי	ארד	עמך	מצרימה	וכתי'	הנגלה

ד	נגליתי	לבית	אביך	וגו'								שכינה
מ	נגליתי	לבית	אביך	בהיותם	ממצרים	לבית	פרעה					שכינה
2פ	נגליתי	לבית	אביך	במצרים	וגו'							שכינה
א	נגליתי	לבית	אביך	במצרים								שכינה
ש	נגליתי	אל	בית	אביך	בהיותם	במצרים						שכינה

ד	שנאמר	למענכם	שלחתי	בבלה	וגו'	גלו	לעילם					שנ'
מ	שנ'	למענכם	שלחתי	בבלה	וגו'	גלו	לעילם	זו	מדי			שנ'
2פ	שנ'	למענכם	שלחתי	בבלה	וגו'	גלו	לעילם					שנ'
א	שנא'	למענכם	שולחתי	בבלה		גלו			למדי			שנא'
ש	שנא'	למענכם	שולחתי	בבלה		גלו			למדי			שנא'

ד	ושמתי	כסאי	בעלים	גלו	לאדום	שכינה	עמהם	שנ'	מי	זה	בא	
מ	ושמתי	כסאי	בעלים	גלו	לאדום	שכינה	עמהם	שנ'	מי	זה	בא	
2פ	ושמתי	כסאי	בעלים	וגו'	גלו	שכינה	עמהם	שנ'	מי	זה	בא	
א	ושמתי	כסאי	בעלים	וגו'	גלו	שכינה	עמהם	שנא'	מי	זה	בא	
ש	ושמתי	כסאי	בעלים	גלו	לאדום	שכינה	עמהם	שנא'	מי	זה	בא	

ד	מאדום		וכשהן	פזורין	שכינה	עמהם	שנ'	ושב	י"		אלהיך	את
מ	מאדום		וכשהן	חוזרין	שכינה	עמהם	שנ'	ושב	י"		אלהיך	את
2פ	מאדום	חמוץ	בגדים	פזורים	שכינה	עמהם	שנ'	ושב	י"		אלהיך	את
א	מאדום	וגו'		פזורים	שכינה	עמהם	שנא'	ושב	ה'		אלהיך	את
ש	מאדום		וכשהם	פזורים	שכינה	עמהם	שנא'	ושב	ה'		אלהיך	את

ז, י

ד	שבתך	וגו'	והשיב	לא	נא'	אלא	ושב	ואומ'	אתי	מלבנון	כלה	וגומ'
מ	שבתך	וגומ'	והשיב	לא	נאמר	אלא	ושב	ואומ'	אתי	מלבנון	כלה	וגומ'
2פ	שבתך	וגו'	והשיב	לא	נאמר	אלא	ושב	ואומר	אתי	מלבנון	כלה	וגו'
א	שבתך	וגו'	והשיב	לא	נאמר	אלא	ושב	ואומ'	אתי	מלבנון	כלה	וגו'
ש	שבתך	וגו'	והשיב	לא	נאמ'	אלא	ושב	ואומ'	אתי	מלבנון	כלה	וגו'

ד	ויעשו	כן	בני	ישראל	וישלחו	אותם	אל	מחוץ	למחנה	כיון	שחטאו	גלו
מ	ויעשו	כן	בני	ישראל	וישלחו	אנ[ן]תם	אל	מחוץ	למחנה	כיון	שחטאו	גלו
2פ	ויעשו	כן	בני	ישראל	וישלחו	אותם	אל	מחוץ	למחנה	כיון	שחטאו	גלו
א	ויעשו	כן	בני	ישראל	וגו'							
ש	ויעשו	כן	בני	ישראל	וגו'							

ד	כאשר	דבר	י"י	אל	משה	כן	עשו	בני	ישראל	מה	דבר	הקב"ה
מ	כאשר	דבר	י"י	אל	משה	כן	עשו	בני	ישראל	מה	דבר	הקב"ה
2פ	כאשר	דבר	י"י	אל	משה	כן	עשו	בני	ישראל	מה	דבר	הקב"ה
א	כאשר	דבר	ה'	וגו'	משה							
ש	כאשר	דבר	ה'	ביד	משה							

ד	אל	למשה	שאם	יעשו	במלכיות	שיהיו	שם	הבה'	מקבצם	של
מ	אל	משה	שאם	יעשו	במלכיות	שיהיו	שם	הקב"ה'	מקבצם	של
2פ	אל	למשה	שאם	יעשו	במלכיות	שיהיו	שם	הקב"ה'	מקבצם	של
א	אל	למשה	שאם	יעשו	במלכיות	שיהיו	שם	הקב"ה'	מקבצם	שנא'
ש	אל	למשה	שאם	יעשו	במלכיות	שיהיו	שם	הקב"ה'	מקבצם	שנא'

ד	והיה	כי	יבאו	עליך	כל	הדברים	האלה	הברכה	והקללה	וגו'	ושבת	עד
מ	והיה	כי	יבואו	עליך	כל	הדברים	האלה	הברכה	והקללה	וגומ'	ושבת	עד
2פ	והיה	כי	יבאו	עליך	כל	הדברים	האלה	הברכה	והקללה	וגו'	ושבת	עד
א	והיה	כי	יבואו	עליך	כל	הדברים	האלה	וגו'			ושבת	עד
ש	והיה	כי	יבואו	עליך	כל	הדברים	האלה	וגו'			ושבת	עד

ד	י"י	אלי"ך	וגו'	ושב	י"י	אלי"ך	וגו'	נדחך
מ	י"י	אלהיך	וגומ'	ושב	י"י	אלהיך	את	נדחך
2פ	י"י	אלהיך	וגו'	ושב	י"י	אלהיך	את	נדחך
א	ה'	וגו'	וגו'	ושב	ה'	אלהיך	וגו'	נדחך
ש	ה'	אלהיך	וגו'	ושב	ה'	אלהיך	וגו'	נדחך

ד	וגו'	השמים	וגומ'	והביאך	י"י	אלי"ך	וגו'	ומל	י"י	אלי"ך	וגו'	לבבך
מ	בקצה	השמים	וגו'	והביאך	י"י	אלהיך	וגומ'	ומל	י"י	אלהיך	את	לבבך
2פ	בקצה	השמים	וגו'	והביאך	י"י	אלהיך	וגו'	ומל	י"י	אלהיך	את	לבבך
א	וגו'	השמים	וגו'									
ש	בקצה	השמים	וגו'									

ד	כן	עשו	בני	ישראל	שעתיד	ישראל	שעשו	תשובה	באחרית	הימים	והם
מ	וגומ'	עשו	בני	ישראל	שעתידים	ישראל	שעשו	תשובה	באחרית	הימים	והן
2פ	וגו'	עשו	בני	ישראל	שעתידין	ישראל	שעשו	תשובה	באחרית	הימים	והם
א	כן	עשו	בני	ישראל	שעתידין	ישראל	שעשו	תשובה	באחרית	הימים	והם
ש	כן	עשו	בני	ישראל	שעתידין	ישר'	לעשות	תשובה	באחרית	הימים	והם

ד	נגאלין	שנא'	בשובה	ונחת	תושעון	וכשם	שמצורע	זב	וטמא	נפש	לא
מ	נגאלים	שנ'	בשובה	ונחת	תושעון	וכשם	שמצורע	זב	וטמא	נפש	לא
2פ	נגאלים	שנ'	בשובה	ונחת	תושעון	וכשם	שמצורע	זב	וטמא	נפש	לא
א	נגאלין	שנא'	בשובה	ונחת	תושעון	וכשם	שמצורע	זב	וטמא	נפש	לא
ש	נגאלין	שנא'	בשובה	ונחת	תושעון	וכשם	שמצורע	זב	וטמא	נפש	לא

ד	יטהרו	לעולם	עד	שיבאו	במים	טהורי'	כך	עתידי	הקב"ה'	לזרוק	עליהם	מים
מ	יטהרו	לעולם	עד	שיבאו	במים	טהורים	כך	עתידי	הקב"ה'	לזרוק	עליהם	מים
2פ	יטהרו	לעולם	עד	שיבאו	במים	טהורים	כך	עתידי	הקב"ה'	לזרוק	עליהם	מים
א	יטהרו	לעולם	עד	שיבאו	במים	טהורים	כך	עתידי	הקב"ה'	לזרוק	עליהם	מים
ש	יטהרו	לעולם	עד	שיבאו	[במים]	טהורים	כך	עתידי	ההב"ה'	לזרוק	עליהם	מים

ד	טהורים	ולטהרם	שנא'	זרקתי	עליכם	מים	טהורים	וטהרתם	וגו'
מ	טהורים	ולטהרם	שנ'	זרקתי	עליכם	מים	טהורים	וטהרתם	וגו'
2פ	טהורים	ולטהרם	שנ'	זרקתי	עליכם	מים	טהורים	וטהרתם	וגו'
א	טהורין	ולטהרם	שנא'	זרקתי	עליכם	מים	טהורים	וטהרתם	וגו'
ש	טהורים	ולטהרם	שנא'	זרקתי	עליכם	מים	טהורים	וטהרתם	וגו'